

Η Αλχημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 1^η – 06.04.2017

«Το Χρίσμα της Αφροδίτης»

[Ο κύκλος ξεκίνησε από αυτή τη συνάντηση, που οργανώθηκε ως μια μικρή γιορτή, όπως ζητήθηκε, προς τιμήν της Αφροδίτης.]

Πάρτε βαθιές, αβίαστες αναπνοές.

Η Ιππιοχαίρα Αφροδίτη είναι εδώ. Η φιλομειδής Αφροδίτη είναι εδώ, η Αφροδίτη που της αρέσει να χαμογελά, να μειδιά. Και όπως γίνεται με εμένα, θα ήθελα κι εσείς σήμερα να χαμογελάτε. Αφήστε να σχηματιστεί ένα χαμόγελο στα χείλη σας και κρατήστε το, όσο περισσότερο μπορείτε. Ένα χαμόγελο ανοίγει την καρδιά. Δεν είναι απαραίτητο πάντοτε να βρίσκετε τη χαρά στην καρδιά σας για να χαμογελάτε αλλά μπορεί ένα χαμόγελο να ανοίξει την καρδιά σας αρκετά. Συνδέονται τόσο πολύ το στόμα με την καρδιά, το πρόσωπο δείχνει την έκφραση της καρδιάς. Υπάρχει για να εκφράζει την καρδιά. Οι άνθρωποι γελούν συνήθως με χοντρά αστεία. Μένουν κατηφείς, κατσούφηδες, πολύ συχνά αλλά σπάνια χαμογελούν. Έχουν κρατήσει το χαμόγελο σαν έναν τύπο ευγενείας. Μόνο ίσως λίγες μητέρες χαμογελούν τρυφερά στα παιδιά τους ή... οι ερωτευμένοι.

Δεν έχουμε δουλέψει ποτέ άλλοτε τόσο συχνά μαζί. Σας καλωσόρισα μία-μία ξεχωριστά, καθώς μπαίνατε σήμερα κι ας μη με πήρατε είδηση. Σήμερα ξεκινάει μια μεγάλη ιστορία, δίχως τέλος. Σας καλωσορίζω στον οίκο μου!

Στη σημερινή γιορτή, που ονομάσαμε «Αλχημεία της Αφροδίτης». Γιατί; Το γιατί θα φανεί αργότερα. Παρότι γυναίκες, δεν είστε εξοικειωμένες μαζί μου. Δεν ξέρετε ποια είμαι, δεν καταλαβαίνετε ποια είμαι. Είμαι για σας μια εικόνα φευγάτη, μια μορφή που ποτέ δεν θα φτάσετε. Ποτέ δεν θα φτάσετε το κάλλος της Αφροδίτης, τις όμορφες αναλογίες. Η Αφροδίτη για εσάς είναι πολύ μακρινή. Δύσκολα ταυτίζεστε με την Αφροδίτη. **Φαίνεται η Αφροδίτη να είναι υπόθεση των ανδρών, να είναι φτιαγμένη από άντρες για άντρες και οι γυναίκες να αρκούνται στη μετριότητά τους και να λατρεύουν τη θεά, μόνο ως πόρνες. Πιστεύετε στ' αλήθεια ότι είναι έτσι τα πράγματα;**

«Μια ζηλιάρα θεά», θα πει κάποια. «Ποια θα τολμήσει να πει ότι είναι ομορφότερή της;» Δεν θα είχε πρόβλημα με αυτό, αρκεί να είναι! *[χαμογελώντας]* Ελάτε τώρα! Πολλοί οι μύθοι και ο καθένας φέρνει μια εικόνα, μία επίγνωση. Η Άννα διάβασε για μένα, προσπαθώντας να με γνωρίσει και γιατί δεν της είχα μιλήσει αρκετά. Πήρε μερικές εγκυκλοπαιδικές γνώσεις, έμαθε για το πώς οι άνθρωποι συνδέουν την Αφροδίτη με την Αστάρτη, το πώς ξεκίνησε από τη Μέση Ανατολή η λατρεία της Μεγάλης Θεάς και έφτασε στην Κύπρο και από την Κύπρο στην Ελλάδα... και πόσες εκδοχές υπάρχουν για τη γέννησή μου. Με γέννησε ο Ουρανός; Γεννήθηκα από τον αφρό της θάλασσας και τα γεννητικά όργανα

του Ουρανού; Γεννήθηκα από τον Δία και τη Διώνη; Οι άνθρωποι αποδίδουν την πρώτη γέννηση στην Ουρανία Αφροδίτη και τη δεύτερη στη γήινη Αφροδίτη, την Πάνδημο Αφροδίτη, των οίκων του έρωτα. Εμένα δεν με ενδιαφέρουν όλα αυτά. Ξέρετε πολύ καλά, ότι υπάρχω. Ακόμα και αν είχατε κάποιες αμφιβολίες στο νου σας, θα πειστείτε ότι υπάρχω. Δεν φταίω εγώ αν με συνδέουν με άλλες μορφές αλλά ούτε έχει και τόση σημασία.

Σήμερα είμαι εδώ για να κάνω εσάς πάνω απ' όλα, πρώτα απ' όλα, να έρθετε κοντά μου. Θέλω να γίνετε δικές μου και δικοί μου. Να κατανοήσετε, να δείτε πίσω από τη μορφή. **Το Κάλλος μπορεί να εκφράσει μεγάλη αλαζονεία. Να γίνει αιτία αλαζονείας.** Κανένας/καμία σας δεν νιώθει αρκετά κοντά μου ακόμα και ας ήρθε η Ολυμπιάδα να μιλήσει για μένα. Και ας έφερε την ενέργειά μου εδώ από καιρό.

Θέλω να ανοίξετε την καρδιά και να βρείτε τη φωτιά που σιγοκαίει εκεί. Και να πάρετε αυτή τη φωτιά με τα δυο σας χέρια και να την αφήσετε στο βωμό, στο κέντρο του κύκλου, όλες/όλοι μαζί, δημιουργώντας μία εστία για μένα. **Κρατηθείτε μακριά από έριδες, μακριά από μίσση και ελάτε να εντρυφήσετε μαζί μου στη φλόγα του έρωτα.** Η Αφροδίτη είναι εκείνη που ανάβει τον πόθο των αντρών αλλά εγώ θέλω να καταλάβετε, τι κάνει η Αφροδίτη και στις γυναίκες. Είναι σημαντικό. Η φλόγα που ανάβουμε τώρα και αυτή η κατανόηση, θα σας οδηγήσουν στην Αλχημεία της Αφροδίτης.

Αρχίζω κι εγώ να τριγυρίζω ανάμεσά σας, πλησιάζοντας τον καθένα και την καθεμιά σας ξεχωριστά, αγγίζοντάς σας με τα πέπλα μου, αφήνοντας αρώματα να χυθούν γύρω σας, αγγίζοντάς σας με τη λάμψη μου. Μοιράζω στην καθεμία και τον ένα, από ένα πέπλο. Πάρτε το και τυλιχτείτε. **Τυλιχτείτε με το πέπλο που σας δίνω. Είναι η ενέργειά μου για εσάς.**

Νιώθετε ακόμα αμηχανία. Δεν ξέρετε τι να περιμένετε. Το κάλλος της Αφροδίτης μπορεί να ξεσηκώνει πάθη αλλά κρύβει τα πάντα. Δεν φαίνεται τίποτα πίσω από αυτό. Δεν φαίνεται η καρδιά, δεν φαίνεται ο νους, φαίνεται μόνο μία τέλεια μορφή, ιδανική για να ικανοποιήσει τις γήινες αισθήσεις -τίποτε άλλο. Η θεά του έρωτα -τελεία. Και είναι τόσο περίεργο, γιατί ακόμα και ο έρωτας απλώνεται σε τόσα πεδία... και αυτό είναι κάτι που οι γυναίκες κατανοούν καλύτερα από τους άντρες, το νιώθουν βαθιά.

Θα 'θελα λοιπόν τώρα να σπάσουμε τα στερεότυπα. Όχι, η Αφροδίτη δεν είναι η θεά του απόλυτου κάλλους, δεν είναι η πιο ωραία, δεν είναι αυτή με τις πιο τέλειες αναλογίες. Η Αφροδίτη είναι όπως εσείς. Υπήρξε κι αυτή άνθρωπος. Γεννήθηκε από μάνα και πατέρα. Ήταν όμορφη, ήταν χαριτωμένη. Είχε χάρισμα, είχε αστέρι. Ταυτίστηκε με τη Μεγάλη Θεά και συνδέθηκε τόσο πολύ μαζί της, που την εξέφραζε κάθε στιγμή. Όλα τα άλλα τα έφτιαξαν οι άντρες. Δεν είστε βέβαιοι για το πώς θα λειτουργήσει αυτό το αρχέτυπο σε εσάς, αν το καταρρίψετε τώρα. **Δεν καταρρίπτετε το αρχέτυπο του κάλλους. Καταρρίπτετε μία ιδέα, που σας εγκλωβίζει στη μορφή -την εξωτερική μορφή.**

Η Αφροδίτη για τους πολλούς δείχνει το κάλλος, το υπέρτατο Κάλλος, το οποίο μπορεί να αγγίξει η εξωτερική μορφή. Είναι πάντοτε ένα ζητούμενο. Ο Απόλλωνας για παράδειγμα δείχνει το κάλλος και το φως και την αρμονία... το ηλιακό φως, την έμπνευση. Είναι ένα ζητούμενο. **Εγώ όμως**

θέλω τώρα, η έμπνευση που θα σας δίνω, να αφορά το Κάλλος σε όλα τα πεδία, την Αρμονία σε όλα τα πεδία, πέρα από τη μορφή. Δυο όμορφα στήθη και ένας ωραίος κώλος δεν είναι αρκετά για να συνθέσουν μία θεά!

Η αλήθεια είναι ότι ποτέ δεν ήμουν τόσο όμορφη, όσο λένε. Ξέρετε γιατί με βλέπουν τόσο όμορφη; Γιατί είμαι στα μάτια τους τόσο ωραία; Γιατί τους κάνω να ατενίζουν το δικό τους κάλλος, τη δική τους ομορφιά. Μα οι άντρες ξεχνούν και πιο εύκολα ψάχνουν το κάλλος έξω. Είναι δύσκολο να κατανοήσετε το πώς μία θεά, η θεά του έρωτα, δείχνει στις γυναίκες το κάλλος που έχουν αλλά και στους άντρες. Λόγω της διαφοράς του φύλου, εκεί τα πράγματα φαίνονται να λειτουργούν διαφορετικά. Θα προχωρήσουμε σιγά-σιγά, με μικρά βήματα και θα φτάσουμε στην αλήθεια του κάλλους, που είμαστε εγώ κι εσείς μαζί.

Είναι η Αφροδίτη η θεά που δίνει τα ερωτικά φίλτρα στις γυναίκες, που θέλουν να πλανέψουν τους αγαπημένους τους; Είναι η θεά της ερωτικής μαγείας; Του πλανέματος; Μπορείτε να με χρησιμοποιήσετε όπως αγαπάτε. Εγώ θα είμαι εκεί. Το ερώτημα είναι, εσείς πώς θα ωφεληθείτε πραγματικά. Εγώ είμαι πάντα διαθέσιμη για όλα. Εσείς τι χρειάζεστε στ' αλήθεια; Και μη τολμήσει κανένας να πει, «Ορίστε, μια θεά χωρίς ήθος, που είναι έτοιμη για όλα, ακόμα και για την κατώτερη μαγεία!» Μην τολμήσει! Είμαι έτοιμη για όλα. Εσύ;

Η φύση σας δίνει τα πάντα. Εσείς τι χρησιμοποιείτε από τη φύση; Η Μητέρα Φύση διαθέτει ηφαιστεια, που ξεχύνουν λάβα και κατακαίνε τα πάντα. Διαθέτουν ωραίες κοιλάδες, γεμάτες σπαρτά, μεγάλες πεδιάδες ολόσπαρτες και ψηλά βουνά και λίμνες. Η φύση διαθέτει τόσα δέντρα, τεράστια δάση, απ' τα οποία μπορείτε να φτιάξετε, με την ξυλεία που προσφέρουν, καράβια· να φτιάξετε μολύβια, έργα τέχνης ή να φτιάξετε ρόπαλα ή να ανάψετε μία πυρά και να καείτε. Ποιος θα τολμήσει να κατηγορήσει τη Φύση!; Γιατί θα 'πρεπε αντίστοιχα στη δική μου περίπτωση, να σκεφτεί κάποιος «Ιδού, μια πανούργα θεά»;

Εγώ είμαι έτοιμη για όλα. Εσείς, τι χρειάζεστε πραγματικά; Ή μήπως το κάλλος μου δεν είναι το κάλλος της φύσης; Δεν σας βλέπω να χαμογελάτε... Άλλο ζήτησα απ' την αρχή! **Αν δεν βρίσκετε ένα χαμόγελο για μένα, δεν έχω λόγο να είμαι εδώ.** Θέλω να δω τα χείλη σας να χαμογελούν... διαρκώς. «Μα δε μας λες κάτι ευχάριστο», θα πείτε. «Δεν μας μιλάς για έρωτα. Είσαι σοβαρή. Δεν ταιριάζει αυτό με την Αφροδίτη!» Ω! Ελάτε τώρα! Κρατήστε τη μανία σας για το τέλος.

Στο κέντρο του κύκλου βρίσκεται ο Δίας, που τιμά τη συνάντησή με την παρουσία του. Είμαι βέβαιη ότι αν κάνω στην άκρη, αμέσως θα σας κάνει να χαμογελάσετε με τα σχόλιά του· αλλά δεν θα κάνω στην άκρη τώρα. [χαμόγελα]

Είδατε πώς χρειάζεστε οι γυναίκες έναν άντρα και οι άντρες μια γυναίκα, για να χαμογελάσετε; Πονηρές!

Τι υποβιβασμός! Να είσαι η θεά της ομορφιάς και να σε περνούν για χαζή! Σε τίποτα δεν έχεις να κάνεις εσύ με τη φιλοσοφία, τις υψηλές ιδέες. Είσαι ένα ωραίο μπιμπελό. Σε τιμούν σαν μπιμπελό. Σε θαυμάζουν. Ο αντρικός πληθυσμός θέλει να σε πηδήξει και ο γυναικείος σε μισεί. Κι όλα αυτά, για μια παρεξήγηση.

Για την ώρα έχουν συσσωρευτεί αρκετές χθόνιες ενέργειες στο κατώφλι σας και περιμένουν πώς και πώς να πάρουν τα ηνία. Δεν τους το επιτρέπω. Εσείς δεν καταλαβαίνετε τι συμβαίνει, νιώθετε αμηχανία. Αλλά γίνεται πάλη μέσα σας. Πάλη!

Στέκομαι αποστασιοποιημένη ακόμα. Σας πρόσφερα το πέπλο μου αλλά δεν σας ζήτησα να ενωθούμε, ε; Αυτό θα πρέπει να το ζητήσετε εσείς. Και κάνοντάς το θα πρέπει να είστε απολύτως έτοιμες να δοθείτε. Υπάρχει ένας άντρας στην παρέα. Για το λόγο αυτό θα είμαι προσεκτική. Δεν πρέπει να καταρρίψω τον προϋδεασμό του για τη θεά του έρωτα, έτσι, σκληρά. Ίσως νιώσει ότι κινδυνεύει. Τι θα γίνει αν ταυτιστεί με την Αφροδίτη; Ξέρει! Θα περάσει καλά! *[γέλια]*

Κάθε μέλος αυτής της ομάδας έχει να περιμένει πολλά από την ταύτιση μαζί μου αλλά θα πρέπει να το ζητήσετε πρώτα, από την καρδιά σας. Να τολμήσετε. Κάντε το τώρα.

[Σύντομη παύση]

«Δηλώνω την πρόθεσή μου», πείτε, «να γίνω ένα με τη φιλομειδή Αφροδίτη».

Και συνεχίστε, αν τολμάτε: «Να γίνω ένα με την Αφροδίτη και να δοθώ στο έργο της. Να ικανοποιήσω τα αιτήματά της, πλήρως. Να ασπαστώ την κυρά του Κάλλους και της Αρμονίας και να την ακολουθήσω μέχρι τέλους.»

Έτσι μπράβο! Τώρα είναι καλύτερα τα πράγματα. Η ενέργεια βελτιώνεται. **Είμαι η θεά της πλάνης, γι' αυτούς που δεν μπορούν να δουν πέρα από τη μορφή. Είμαι η θεά του Ελέους, γι' αυτούς που μπορούν να κοιτάξουν τον ουρανό. Είμαι η θεά της Χαράς και της Επίγνωσης, για όσους μπορούν να βυθιστούν στα κύματα της θάλασσας. Είμαι η Αφροδίτη η ελικοβλέφαρη, με τα μεγάλα μάτια, γι' αυτούς που τολμούν με με κοιτάζουν κατάματα.**

Και τώρα στέκομαι ακόμα πιο σταθερά στο κέντρο του κύκλου, μαζί με τον Δία τον Κρονίδα και ζητώ να κάνετε ένα βήμα προς εμένα με το αιθερικό σας σώμα και να ευθυγραμμιστείτε μαζί μου. Ελάτε σε μένα και νιώστε! Η ενέργεια ανεβαίνει. Ίσως δεν την αντέχετε όλοι. Πιστεύετε ότι είναι ισχυρότερη η ενέργεια του Άρη από τη δική μου; Ή του Ηφαίστου; Πάρτε χρόνο να νιώσετε. Δύο, τρία... πέντε λεπτά, φορώντας το πέπλο που σας πρόσφερα, γίνετε ένα μαζί μου, στον κεντρικό άξονα της ομάδας, ΧΑΜΟΓΕΛΩΝΤΑΣ!! *[επιτακτικά]*

[Παύση 2']

Έχω επτά μαργαριτάρια. Ένα σε κάθε κέντρο. Ενωθείτε και μοιραστείτε τα μαζί μου.

Στο πρώτο κέντρο... το πρώτο κέντρο της ομάδας διευρύνεται. Μοιράζετε την ενέργεια του μαργαριταριού.

Το δεύτερο κέντρο ενεργοποιείται. Άλλο ένα μαργαριτάρι εκεί, να λάμπει σαν ήλιος.

Τώρα ενεργοποιείται το τρίτο κέντρο, με ένα μαργαριτάρι χρυσό.

Το τέταρτο... η ενεργοποίηση γίνεται βαθιά.

Το πέμπτο... ένα γαλάζιο μαργαριτάρι.

Αναπνεύστε.

Το έκτο... χρυσός

Το έβδομο... ένα μεγάλο μαργαριτάρι στο έβδομο κέντρο. Η φωτιά ανέβηκε ψηλά, ταχύτατα σπρώχνει το μαργαριτάρι του στέμματος και αυτό βγαίνει πάνω από την κεφαλή και αιωρείται πάνω από το λωτό του στέμματος. Μπλε. Στροβιλίζεται σε ισορροπία.

Αναπνοές.

[4-5 αναπνοές με έμφαση στην εκπνοή]

Το λάδι που ετοιμάσατε, κρατήστε το στα χέρια σας. κάντε με αυτό ένα απαλό μασάζ στο κέντρο του αφαλού. Κάτω από τον αφαλό, δεξιόστροφα. Οραματίζετε το μαργαριτάρι του αφαλού να θερμαίνεται και να λάμπει. Μπορείτε να το απλώσετε γύρω από τον αφαλό επίσης, με αγάπη για το σώμα σας και το μαργαριτάρι που υπάρχει εκεί.

[Σύντομη παύση]

Συνεχίστε, μη σταματάτε.

Τώρα βάλτε λίγο στο ηλιακό πλέγμα.

[Σύντομη παύση]

Λίγο στην καρδιά.

[Σύντομη παύση]

Στις πατούσες και την κορυφή της κεφαλής.

[Σύντομη παύση]

Μην το ξοδέψετε όλο, κρατήστε λίγο ακόμα.

Φέρτε τα χέρια κοντά στη μύτη και πάρτε βαθιές εισπνοές από το άρωμα. Δύο, τρεις,... πέντε βαθιές εισπνοές από το άρωμα. Εισπνέετε από τη μύτη. Να νιώσετε τις λεπτές αποχρώσεις του γιασεμιού, της καλέντουλας, του ελαιόλαδου. Όλα έχουν το δικό τους ρόλο.

[Σύντομη παύση]

Τέλος, βάλτε λίγο ακόμα έλαιο και τρίψτε το απαλά στο πρώτο κέντρο, στη βάση του κόκκυγα. Πιέστε τον κόκκυγα απαλά. Κυκλικές κινήσεις δεξιόστροφα.

[Σύντομη παύση]

Η ενέργεια του αρώματος απλώνεται παντού. Έχει ήδη διαχυθεί στην αύρα σας. ποτίζει το σώμα σας. Ενεργοποιήστε.

Δεν χρειάζεται να αδημονείτε, όλα θα γίνουν με ευπρέπεια, αρκεί να θυμόσαστε πάντα να χαμογελάτε. Και τώρα θα ήθελα να πάρετε χρόνο και να μου πείτε, εσείς πώς νιώθετε ότι επέδρασε επάνω σας αυτό το έλαιο; Πάρτε χρόνο να νιώσετε τη διαφορά.

[Σύντομη παύση]

Καθίστε και πάλι στη θέση σας. Από τον κεντρικό άξονα επιστρέψτε με το αιθερικό σώμα κανονικά στη θέση σας και διαβάστε την ενέργειά σας.

μήπως σας είναι τώρα κάπως πιο εύκολο να χαμογελάτε; Αυτό αγαπητές/αγαπητοί μου, ήταν το χρίσμα της Αφροδίτης. Είναι αυτό που μας ένωσε βαθύτερα. Πείτε το βάπτισμα!

Ξέρω ότι η Άννα περίμενε να της φέρω σοφίες και πολλές επιγνώσεις σήμερα, όμως εγώ φέρνω κάτι ακόμα μεγαλύτερο: Εμένα!

Πάρτε και πάλι λίγο από το έλαιο και επαναλάβετε το μασάζ στο δεύτερο κέντρο.

[Σύντομη παύση]

Δεν υπάρχει καμία βιασύνη. **Εδώ είναι η έδρα μου.** Και καθώς απαλά κάνετε μασάζ στην κοιλιά σας στην περιοχή του δεύτερου κέντρου, οραματιστείτε, ότι με το έλαιο τρίβετε απαλά το μαργαριτάρι. Ένα μεγάλο μαργαριτάρι. Νιώστε το, να το πιάνετε μέσα στην παλάμη σας και να το τρίβετε με το έλαιο. Δονείται. Καθώς το τρίβετε, λάμπει ισχυρότερα και δονείται. Μπορείτε να αφήσετε για λίγα δευτερόλεπτα το χέρι σας, να το κρατήσει χωρίς να κινείται, για να νιώσετε τη δόνησή του.

Τα παιδιά που γεννάτε είναι εδώ, σ' αυτό το μαργαριτάρι. Όλα τα παιδιά που γεννήσατε κάποτε και θα γεννήσετε, είναι εδώ. Συνεχίστε απαλά την εντριβή.

Συνεχίστε απαλά την εντριβή...

[Η Άννα αρχίζει να χτυπάει αργά ένα σείστρο από κελύφη σπόρων]

Ακολουθήστε το ρυθμό.

[το χτύπημα του σείστρου επιταχύνεται]

Βάλτε λίγο λάδι ακόμα στο χέρι σας.

Για τρίτη φορά, με τον ίδιο τρόπο, τρίβετε το μαργαριτάρι.

[συνεχίζεται το χτύπημα του σείστρου]

Συνεχίστε.

[το χτύπημα του σείστρου επιταχύνεται]

Περιστρέψτε το μαργαριτάρι γοργά.

[συνεχίζεται το χτύπημα του σείστρου]

Βλέπετε να γελάει;

[Γέλια]

[συνεχίζεται το χτύπημα του σείστρου όλο και πιο γρήγορα]

[όλο και περισσότερα, ελεύθερα και δυνατά γέλια]

Ελάτε κόρες!

Μετά από δύο-τρεις τέτοιες συναντήσεις, θα ξεπεράσετε πλήρως τα ταμπού σας.

Η επόμενη φορά θα είναι στην ακρογιαλιά, [δυνατά γέλια] ...στην ολονυχτία του Ποσειδώνα.

Μη σταματάτε...

[Πολλά, ελεύθερα και δυνατά γέλια. Πειράζουν τον άντρα της παρέας και ξεκαρδίζονται.]

Βάλτε δυο σταγόνες στα δάκτυλα των δύο χεριών και τρίψτε απαλά τους λοβούς των αυτιών.

[Συνεχίζονται σχόλια και γέλια]

Άννα: Λέω, «Και τώρα Αφροδίτη;» Μου λέει, «Τώρα θα τους πεις ένα παραμύθι».

.....

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένας άντρας. Ήταν ο μόνος άντρας στον κόσμο, ήταν ο μόνος άνθρωπος στον κόσμο. Παραπονέθηκε στο θεό για το ότι είναι μόνος. Υπήρχαν ζώα, φυτά σε όλη τη γη, ήταν ένας παράδεισος. Και τον λυπήθηκε ο θεός. Τον έριξε σε ύπνο και πήρε ένα πλευρό του και απ' αυτό έφτιαξε τη γυναίκα. Έπλασε την Εύα.

Μια άλλη ιστορία όμως λέει ότι δεν πλάστηκε έτσι ακριβώς η πρώτη γυναίκα αλλά πλάστηκε, όταν ευνουχίστηκε ο Ουρανός και έπεσαν τα όργανά του στη θάλασσα, στο νερό. Τότε δημιουργήθηκε η γυναίκα, η Αφροδίτη. Και επειδή βέβαια ήταν τόσο όμορφη, από τότε συμβολίζει το Κάλλος και την Αρμονία.

Γιατί λέγεται ότι η γυναίκα πλάστηκε από ένα μέρος του άντρα; Δεν είναι ακριβώς όμοιες οι δύο ιστορίες αλλά, οφείλετε να ομολογήσετε, ότι έχουν μία βαθιά συγγένεια, ε; Η Εύα, η μητέρα όλης της ανθρωπότητας, πλάστηκε από το πλευρό του Αδάμ. Εκείνος ο θεός ήταν σεμνότυφος, μουντρούχαλος... Όχι ακριβώς ο θεός αλλά οι άνθρωποι, που είπαν την ιστορία, ήταν σεμνότυφοι και δεν τόλμησαν να πουν ότι πλάστηκε από τα γεννητικά όργανα του Αδάμ. Στην αρχαία Ελλάδα τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Και έτσι βρέθηκε ο Ουρανός, ο πρώτος, και απ' αυτόν γεννήθηκε η θεά γυναίκα. Και **ήταν αμφότεροι θεοί.**

Μέχρι σήμερα η επιστήμη σας δεν δείχνει κάτι ανάλογο. Δεν φαίνεται οπουδήποτε ότι πλάστηκε πρώτος ο άντρας, ότι υπήρξε πρώτο το αντρικό φύλο. Αντίθετα, αποδεικνύεται ότι μάλλον προηγείτο το DNA της γυναίκας. Αλλά δεν μιλάμε γι' αυτό. Δεν μιλάμε ακριβώς για την ανθρωπογένεση. Πλάστηκε λένε από το πλευρό του, γιατί ήταν ίση με αυτόν, αν και το μετέπειτα δόγμα σε τίποτα δεν φάνηκε να τιμά αυτήν την ισότητα. Ένα μεγάλο μυστήριο βρίσκεται εδώ κι εσείς περιμένετε από εμένα να το αποκαλύψω... Δεν ξέρω αν θα το κάνω σήμερα.

Για σκεφτείτε όμως, **τι σας είπα νωρίτερα, για το κάλλος που δείχνει η θεά Αφροδίτη, το κάλλος των ανθρώπων, το κάλλος που τους καθρεφτίζει, το κάλλος που έχουν μέσα τους. Για τη Δημιουργική Αρχή, αυτό είναι ο παράδεισος. Ο Ουρανός κι αν ευνουχίστηκε, γέννησε. Δημιούργησε.** Κι αυτό που δημιουργήθηκε ήταν το δικό του κάλλος. Είδε να δημιουργείται το κάλλος που ήταν αλλά δεν έμεινε συνδεδεμένος με αυτό. Δεν συμμετείχε ο ίδιος άμεσα σε αυτό, στη

δημιουργία του κάλλους, αλλά **έπρεπε το σπέρμα να έρθει σε επαφή με τα ύδατα της Γης και εκεί να δημιουργηθεί η τέλεια μορφή.**

Σε ένα άλλο επίπεδο, είμαι εδώ για να δείχνω στους ανθρώπους το δικό τους κάλλος, όχι μόνο στις γυναίκες αλλά και στους άντρες. Για να δείχνω στο αντρικό φύλο, ότι το γυναικείο κάλλος δημιουργείται από τον άντρα. Εκφράζει το δικό του εσώτερο κάλλος. Και αυτός μπορεί να το φέρει στην επιφάνεια και να το αναδείξει. Είναι το δικό του εσώτερο κάλλος, που βλέπει στην ωραιότερη γυναίκα. **Είναι στα μάτια του παρατηρητή το κάλλος. Και όταν αυτός είναι δημιουργός, πράγματι το δημιουργεί, σε μια άλλη γενιά.**

Αυτό θα 'θελα λοιπόν να θυμάται ο καλός μου φίλος, [σημ. αναφέρεται στον Σ.Α.] στο νησί του αγαπημένου μου Ηφαίστου, ότι δικό του είναι το κάλλος και **αυτό που ποθεί, ο Εαυτός του είναι στ' αλήθεια.** Μα, μη μπορώντας να το φτάσει, το ψάχνει εκεί, μπροστά του, έξω από αυτόν. Και αυτό που θα 'θελα να θυμόσαστε εσείς, οι καλές μου φίλες και αδελφές, είναι ότι Εγώ Είμαι η Αφροδίτη η Μειδιώσα, η Φιλομειδής. Και είμαι εδώ, με εσάς, για να δουλέψουμε μαζί αλλά με τον τρόπο της Αφροδίτης. Και αυτός ο τρόπος εργασίας, είναι η ταύτισή σας, η ένωσή σας μαζί μου.

Γελάσατε αρκετά -και το περίμενα ότι έτσι θα γίνει-, με αυτή τη μικρή τελετή ενεργοποίησης. Αλλά δεν φαντάζεστε, πόσο βαθιά ρίζωσε η ενέργειά μου σ' εσάς. Ήταν απαραίτητο να γίνει έτσι, γιατί υπήρχαν στεγανά και προϋδεσμοί, που δεν θα σας επέτρεπαν να συνδεθείτε βαθύτερα μαζί μου. Δεν με ενδιαφέρει η φυσική σας μορφή. Με ενδιαφέρει να ταυτιστείτε με το Κάλλος, με ενδιαφέρει να γίνετε η Αφροδίτη στη Γη.

Είμαι σχεδόν βέβαιη, ότι θα υπάρξουν κάποιες αντιρρήσεις, γιατί κάποιες θα σκεφτούν ότι δεν υπάρχει λόγος να συνδεθούν τόσο μαζί μου, απ' τη στιγμή που δεν υπάρχω παρά για να θυμίζω το εσώτερο κάλλος του ανδρός, ε; «Αν είναι αυτός ο σκοπός σου κυρία Αφροδίτη», θα πουν, «εμείς καθόλου δεν πιστεύουμε ότι θα πρέπει να γίνει έτσι!» Ελάτε όμως, ας πάμε λίγο πιο βαθιά, ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Εκεί που **Εν Αρχή Ην ο Έρως.**

Τι είναι ο Έρως; Τρίτη φορά που τίθεται το ερώτημα μέσα σε λίγο καιρό, ε; **Τι είναι ο Έρως, αν δεν είναι η ακατανίκητη έλξη προς τον Εαυτό;** Δεν ταιριάζει με όσα ξέρετε ή θέλετε να ξέρετε, αυτός ο ορισμός. Αλλά μήπως το «άλλο» δεν είναι ο Εαυτός; Τι είναι ο Έρως; Δεν είναι η ανάγκη να βιώσεις το κάλλος που έχεις μέσα σου σε μία συναναστροφή, σε μία σχέση με το «άλλο»; Δεν μπορείς να βιώσεις το κάλλος που είσαι, αν δεν το δεις μπροστά σου. Τίποτα δεν μπορείτε να βιώσετε, αν δεν το βάλετε έξω από εσάς, μπροστά σας, για να παίξετε με αυτό, να ανταλλάξετε ενέργειες και να βιώσετε εμπειρίες.

Η φιλομειδής Αφροδίτη λέει ότι, κατά τη γνώμη της πάντα, **Έρως είναι η ανάγκη της Θέας του Κάλλους -του εσώτερου Κάλλους.** Και αυτό επιτυγχάνεται μέσα από τη σχέση με το «άλλο». Και έτσι ικανοποιείται αλλά πάντα σε πολύ μικρό βαθμό, γιατί είναι πάντα το «άλλο» έξω. Και όταν γίνει πάλι ένα, πάλι ανικανοποίητο μένει και χρειάζεται να γίνει δύο. Και το ένα γίνεται και πάλι δύο, για να δει το κάλλος του. Να το ερωτευτεί, να ενωθεί μαζί του. Το βιώνει ξανά και ξανά και ξανά· γιατί στο άπειρο δυναμικό, άπειρο είναι και το κάλλος, άπειρες είναι οι μορφές του κάλλους και της αρμονίας.

Συνεχίστε να χαμογελάτε.

Κρατώ στο χέρι μου ένα κλειδί. Ένα χρυσό, όμορφο... πανέμορφο κλειδί. Μόλις μου το χάρισαν. Και μ' αυτό έρχομαι και ξεκλειδώνω μια θύρα στην καρδιά σας. Τρεις φορές το γυρίζω αριστερά και μία δεξιόστροφα και η θύρα ανοίγει. **Είναι μια θύρα που οδηγεί στο Χάος. Εκεί, απ' όπου γεννήθηκε ο Έρωτας.** Τολμάτε να κάνετε μια βουτιά εκεί; Μπορείτε, αν θέλετε! Μπορεί αλήθεια το Χάος να είναι κακό; Μπορεί από κάτι κακό να γεννηθεί κάτι τόσο καλό, όσο ο Έρωτας;

Γιατί γεννήθηκε ο Έρωτας από το Χάος, τη Νύχτα, που τίποτα δεν φαίνεται και είναι όλα σε αταξία, αφού είναι χάος; **Είναι απαραίτητο το Χάος - απαραίτητο. Το Χάος μπορεί να νιώσει έρωτα. Το Χάος νιώθει την ανάγκη να βρει το χαμένο του Κάλλος, την Αρμονία και την Τάξη. Ο Έρωτας είναι παιδί του Χάους. Είναι ανάγκη του Χάους και, για δείτε, δεν μπορεί να υπάρξει Τάξη δίχως Χάος.** Τι διαπίστωση, ε;

Βιώστε τον Έρωτα! ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ!! Αφήστε το χάος σας να νιώσει ελεύθερα τον Έρωτα. Αφεθείτε να οδηγηθείτε από τον Έρωτα και σύντομα, πολύ σύντομα, μια Αφροδίτη θα γεννηθεί, σε μια μακρινή Γη, τέλεια, πανέμορφη, μαγευτική. Θα υπήρχε ποτέ η Αφροδίτη, χωρίς το Χάος; **Θα υπήρχε ποτέ, οτιδήποτε, αν το Χάος δεν ένιωθε την ανάγκη να δει το Κάλλος του;** Τελικά, μήπως το Χάος είναι ο **γεννήτωρ των πάντων;** Χμ...

Χρειάζεται να εντρυφήσετε για λίγο στο Χάος, με σεβασμό και αυτοτέλεια. Εσείς για τον εαυτό σας, το δικό σας χάος είναι αρκετό. Δεν χρειάζεται να μπερδεύεστε με των άλλων. Και όσο πιο βαθιά θα μπαίνετε στο Χάος σας, τόσο πιο όμορφες δημιουργίες θα πλάθετε. Αυτήν την πόρτα άνοιξα με το χρυσό κλειδί, που μου 'δωσε ένας μεγάλος... ο Ενώχ. Ε; Μην παραξενεύεστε!

Ελάτε, κρατήστε τα πέπλα σας. Ας χορέψουμε στο Χάος. Σηκωθείτε!

[Ακολούθησε κυκλικός χορός στο ρυθμό που έδιναν κρόταλα και ντέφι (ένα-δύο-τρία), σταδιακά επιταχυνόμενος, επαναλαμβάνοντας μερικές φορές κάθε στίχο:

- Χάος-έλα-έλα εδώ. - Χάος-έλα-έλα εδώ. - Χάος-έλα-έλα εδώ.
- Χάος-έλα-έλα εδώ. - Χάος-έλα-έλα εδώ. - Χάος!
- Χάος-έλα-έλα εδώ. - Χάος-έλα-έλα εδώ. - Έρωτας!
- Έρωτα-ανί-κητε! - Έρωτα-ανί-κητε! - Έρωτα-ανί-κητε!
- Έλα-Δία-έλα! - Έλα-Δία-έλα! - Έλα-Δία-έλα!
- Έρωτα-στο Χάος ρίξε, Έλα! - Έρωτα-στο Χάος ρίξε-Έλα! - Έρωτα-στο Χάος ρίξε-Έλα!
- Έρωτα-ανί-κητε! Έρωτα-ανί-κητε! Έρωτα-ανί-κητε!

Ο χορός τελείωσε με κραυγές]

Έρωτας ανίκατε μάχαν!

Θα γελάσετε, αν σας πω, ότι με έναν τέτοιο τρόπο μπορείτε να βάλετε τάξη στο Χάος και να κινήσετε τις δημιουργικές ενέργειές σας; Χορό και

τραγούδι, παιδιά. Χορό και τραγούδι!

Χάος και Έρως και ο Δίας ο νεφεληγερέτης, που απ' όλα αυτά δημιουργεί και τα κάνει ένα σημαντικό ειρμό σκέψης, γιατί όλα αυτά τα πλατωνικά στερεά που διδαχτήκατε και όσα δεν έχετε αρχίσει καν να διδάσκεστε ακόμα, όλα, πήγασαν από το Χάος. Όλα!

Και γι' άλλη μια φορά θέλω ν' ακούσω από σας το εξής: πιστεύετε ότι μπορεί από κάτι κακό να γεννηθεί κάτι καλό;

ΕΥΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΧΑΟΣ! [μεγαλόφωνα]

Κι εγώ, παιδί του Χάους είμαι -το ωραιότερο απ' όλα! Κι εσείς...

Και ο Ζευς ο αθάνατος Πατήρ των πάντων, από εκεί κατάγεται αλλά μόνο αυτός κρατά τα ηνία της εκλογίκευσης και της τάξης του Χάους.

ΕΛΑ ΔΙΑ, ΕΛΑ! [μεγαλόφωνα]

Είχαμε πολλά να πούμε και δεν τα είπαμε όλα -πώς θα μπορούσαμε; Έχουμε έναν ολόκληρο κόσμο Χάους να βάλουμε σε λόγια, πόσο καιρό θα μας πάρει αλήθεια; Αλλά μόλις γεννήθηκε η τάξη της Αφροδίτης.

Χαμογελάστε! [χαμόγελα]

Είστε ευπρόσδεκτοι και ευπρόσδεκτες, για να δουλέψουμε με το Χάος -και όχι μόνο... θα δουλέψουμε και με τ' αγόρια. Άλλωστε, ούτως ή άλλως, η ερωτική σας ζωή είναι χαοτική. [γέλια] Έχετε να ωφεληθείτε σε πολλαπλά επίπεδα.

Θα πούμε και για σεξ, αν το επιτρέψει ο νεφεληγερέτης Δίας. Λέτε να αρνηθεί; [γέλια]

Μέλος: θα έχει και ασκήσεις για το σπίτι;

Για όσες δεν φάνηκαν επιμελείς μαθήτριες μέχρι τώρα, φυσικά!

Σεξ και Χάος.

Και όμως, είναι σαν να λέμε, Χάος και Δημιουργία!

Μέσα απ' ό,τι έγινε σήμερα, συνδεθήκατε πολύ βαθιά μαζί μου. Η συνάντηση ολοκληρώθηκε, μόνο και μόνο γιατί δεν φτάνει ο χρόνος και θα πάρουμε πολλές ώρες ακόμα, αν θέλετε να μιλήσουμε για σεξ και έρωτα.

Δέχομαι ερωτήσεις.

.....

Ερωταπαντήσεις:

Ερώτηση 1^η: Λίγο με μπερδεύει η λέξη χάος. Μα ζούμε συνέχεια σε ένα χάος και βλέπουμε ότι, τουλάχιστον στο δικό μας κόσμο, δεν έχει αποτέλεσμα. Πού είναι ο έρωτας, πού είναι η δημιουργία;

Απάντηση:

Αυτό που βιώνετε δεν είναι ακριβώς χάος, είναι ανολοκλήρωτη τάξη. εγώ δεν σας ζητώ να δουλέψετε σ' αυτό το πεδίο. Σας ζητώ να κάνετε μια βουτιά στο εσώτερο χάος, εκεί όπου βρίσκονται τα πάντα και από

εκεί να ανασύρετε υλικό, επικαλούμενες τον έρωτα -υλικό για δημιουργία.

Υπάρχει άλλη ερώτηση;

Ερώτηση 2^η: Να συνεχίσω εγώ πάλι; Έχουμε μπει σε τούνελ, σε τέτοια, έχουμε πει, έχουμε κάνει.... Όλα αυτά που έχουμε κάνει σε διάφορες ομάδες... Δεν ήταν κι αυτό το δικό μας χάος πάντα; Πάλι το ίδιο; Πάλι στο δικό μας χάος θα μπορούμε; Δηλαδή, δεν το καταλαβαίνω αυτό. Δεν τελειώνει ποτέ αυτό το πράγμα; Δεν είναι παρεμφερές με αυτό που κάνουμε και στους άλλους κύκλους;

Απάντηση:

Σσσςς! Σιωπή! Σσσςς! Θα ξυπνήσει η Λ.! Σσσςςς!

Άλλη ερώτηση.

Ερώτηση 3^η: Λίγο Εμένα δεν είναι το χάος βέβαια η ερώτηση -πιθανό βέβαια να είναι από το χάος του γήινου νου. Ο μύθος του Αδάμ και της Εύας καθώς και ο μύθος της αναδυομένης Αφροδίτης, μήπως έχει τη ρίζα του στη γνώση της ανθρωπότητας για τον Ερμαφρόδιτο; Ότι στην αρχή ήταν το ένα ον που ήταν και άντρας και γυναίκα και κάποια στιγμή χωρίστηκε στα δύο φύλα και έτσι δημιουργήθηκε η γυναίκα;

Απάντηση:

Μπορείς να το δεις και έτσι αν θέλεις αλλά, για να γυρίσω ανάποδα την ερώτηση, μήπως και τα δύο υποδηλώνουν, όπως είπα, ότι άνθρωπος, αναζητώντας, προσπαθώντας να δει, να βιώσει αυτό που είναι, βάζει μια όψη του μπροστά του για να παίξει μαζί της; Εδώ είναι που θέλω να τραβήξω την προσοχή σας.

Ερώτηση 4^η: Προηγουμένως είπες για τον άντρα, ότι έφτιαξε τη γυναίκα από το πλευρό του άντρα. Εγώ θα το θέσω αλλιώς για να κατανοηθεί. Ο άντρας είναι το ακίνητο και η γυναίκα είναι το κινητό. Και από το χάος, αναδύθηκε η Αφροδίτη, η ευμορφία, η όμορφη μορφή... άρχισε να απλώνεται και να γίνεται η δημιουργία. Είναι έτσι;

Απάντηση:

Φυσικά!

Ερώτηση 5^η: Ο Ήφαιστος και η Αφροδίτη είναι ζευγάρι. Ο Ήφαιστος αντιπροσωπεύει το Πυρ. Άρα το Χάος είναι Πυρ ή και τα άλλα στοιχεία μαζί; Είναι το Πυρ της Ζωής, το Χάος;

Απάντηση:

Όχι. Το Χάος δεν είναι Πυρ.

Άννα: Τη ρωτάω εγώ τώρα, αν υφίστανται τα στοιχεία στο Χάος.

Απάντηση:

Όχι. Είναι μόνο δυναμικό.

Ερώτηση 6^η: Θα μπορούσε να πει κανείς ότι το χάος είναι αδιαμόρφωτη ύλη και έρχεται σαν υλοποίηση του χάους η δημιουργία της θηλυκής μορφής;

Απάντηση:

Ναι.

Ερώτηση 7^η: Άρα πάμε πίσω στον Θείο Νου κατευθείαν

Απάντηση:

Ο οποίος έπεται του Χάους.

Εδώ λοιπόν **βρίσκεστε για άλλη μια φορά μπροστά στη νόηση και την προ-νόηση.**

Ερώτηση 8^η: Το Χάος είναι το χρονικό όριο, μέχρι να αρχίσει να δημιουργείται μέσα στον καθένα η επιθυμία για οποιαδήποτε δημιουργία;

Απάντηση:

Το Χάος είναι η κατάσταση που επικρατεί, μέχρι να προκύψει ο Έρωσ που θα οδηγήσει στη δημιουργία.

Ερώτηση 9^η: Η οποία δημιουργία μπορεί να είναι οτιδήποτε, από μία βόλτα, ένα φαγητό, έναν έρωτα, οτιδήποτε...;

Απάντηση:

...**Από ένα σύμπαν...**

Ερώτηση 10^η: Και όλο αυτό είναι μέσα μας;

Απάντηση:

Οποσδήποτε μέσα σας, οποσδήποτε στην Αρχή σας.

Ερώτηση 1^η: Να προσθέσω κάτι για τον Ήφαιστο, ίσως χρειάζεται να συζητηθεί. Η Αφροδίτη, η ευ-μορφία, παντρεύτηκε τον Ήφαιστο. Αυτός που σφυρηλατούσε ό,τι χρειαζόνταν οι θεοί και ό,τι χρειαζόντουσαν και οι άνθρωποι. Νομίζω ότι, για να δημιουργηθεί η όμορφη μορφή, έπρεπε να σφυρηλατήσει κάποια πράγματα μέσα της. Άρα νομίζω ότι έχει πολύ μεγάλη πνευματική σημασία και σύνδεση. Θα ήθελα να πεις κάτι παραπάνω.

Άννα: Σε ποιαν απευθύνεσαι, στην Αφροδίτη ή στην Άννα;

Ερώτηση 11^η (συνέχεια): Στην Αφροδίτη.

Απάντηση:

Η Μεγάλη Μητέρα. Είμαι η Μεγάλη Μητέρα στην όψη που επιθυμείτε να βλέπετε ως Κάλλος. Από το πεδίο της Αρχής, της Ύψιστης Αρχής της

Μεγάλης Μητέρας, έπονται πολλά μέχρι τη Δημιουργία της μορφής του φυσικού κάλλους. Ο Ήφαιστος, ο πολυπράγμων και επιδέξιος Ήφαιστος, είναι εκείνος που σφυρηλατεί τη μορφή σε ένα πολύ χειροπιαστό πεδίο, το πεδίο της ύλης, το χθόνιο. Εργάζεται και ουράνια αλλά εκείνη την όψη του δεν μπορείτε να τη δείτε ακόμα. Μπορείτε να δείτε μόνο τη γήινη και χθόνια εργασία του Ηφαίστου, η οποία γίνεται χάρη στον έρωτά του για την Αφροδίτη, γιατί σ' αυτήν βλέπει κι εκείνος το δικό του κάλλος και γιατί εμπνέεται από το κάλλος της Μεγάλης Μητέρας. Δεν μπορεί να δημιουργήσει χωρίς την Αφροδίτη, είναι η Μούσα του.

Ερώτηση 12^η: Ποια είναι η σχέση της Αφροδίτης με τον Άρη;

Απάντηση:

Φωτιά και ο Άρης αλλά όχι δημιουργική. Δεν είναι ο Ήφαιστος, που δημιουργεί, η φωτιά που δημιουργεί. Είναι η φωτιά που καταλύει. Και ζωοποιεί ταυτόχρονα αλλά, κυρίως, καταλύει. Και είναι απαραίτητο να υπάρχει ο Άρης που καταστρέφει, για να μπορεί να έχει υλικό ο Ήφαιστος να δημιουργεί. Είναι ένα τρίγωνο ερωτικό, πολύ λειτουργικό.

Σε ένα ερώτημα πρακτικής φύσεως απαντώ ότι, η ομάδα που θα δημιουργηθεί, θα συναντιέται μια φορά το μήνα, ημέρα Σάββατο, μετά τις 03:00 μμ και θα εξακολουθήσει να λέγεται «Η Αλχημεία της Αφροδίτης». Και για να τα κάνω τα πράγματα λίγο πιο σαφή, **πρόκειται για την Αλχημεία της Μεγάλης Μητέρας στην όψη του Κάλλους και της Αρμονίας και πρόκειται για εργασία με Αρχές.**

Είναι ευπρόσδεκτοι και ευπρόσδεκτες, όσοι και όσες νιώθουν κάτι να τους καλεί. Αν νιώθετε στην καρδιά σας τη θύρα που άνοιξε προς το Χάος να σας καλεί, ελάτε. Και μη με ξαναρωτήσει κανένας και καμία, ποια είναι η διαφορά.

Εγώ Είμαι Εδώ.

Θυμηθείτε να χαμογελάτε!

[Ακολούθησε ανάγνωση του Ορφικού Ύμνου προς την Αφροδίτη]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλχημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 2^η – 20.05.2017

«Η Φλόγα Είναι Θηλυκή»

Άννα: Ξεκινάμε παίρνοντας χαλαρές αβίαστες αναπνοές.

Η ενέργεια της Αφροδίτης, η Θεά Αφροδίτη είναι παρούσα, βρίσκεται στο κέντρο του μικρού και του μεγάλου μας κύκλου.

Πάρτε δύο λεπτά για να την δείτε, για να την περιγράψετε στο μυαλό σας.

.....

Η Αφροδίτη που βλέπετε μπροστά σας είμαι εγώ, αυτή που ήρθε να σας συναντήσει περιγράψτε με στην σκέψη σας, πως με αντιλαμβάνεστε;

Πρέπει να είναι σαφείς η περιγραφή.

Κάτω από τα πόδια μου καίει η φλόγα της Εστίας και με ανάβει, με κάνει να φλέγομαι σύγκορμη, φλόγες ξεπηδούν από το κορμί μου, από τα χέρια τα πόδια τα μαλλιά, το κεφάλι το στήθος, απ' όλο μου το σώμα.

Να μία Αφροδίτη που ποτέ άλλοτε δεν είδατε, κανένας δεν σας έδειξε ποτέ και όμως κάπως έτσι με έχετε στον νου σας, μόνο που οι φλόγες δεν είναι ορατές.

Μου αποδίδετε το πάθος του έρωτα και αυτό φλόγα είναι αόρατη.

Τώρα όμως καθώς στέκομαι μπροστά σας, φλόγες ξεπηδούν παντού.

Η φλεγόμενη Θεά αυτή είμαι, έτσι θα με μάθετε, έτσι θα με γνωρίσετε καλύτερα.

Η Θεά της Αγάπης, του Έρωτα, του Πόθου, της Δημιουργίας, είμαι η Θεά της Φωτιάς.

Γιατί άλλωστε συνδέεται με τον Άρη και τον Ήφαιστο;

Θεόρατη στέκομαι μπροστά σας, θεόρατη για σας πύρινη στην ουσία μου, πέρασε ο καιρός που βλέπατε την Αφροδίτη ντυμένη με λουλουδάτα αέρινα φορέματα, με πλούσιο στήθος και ωραίο κώλο.

Κάτι άλλο είμαι, γνωρίστε με. Τι σημαίνει γνωρίζω; Για σκεφθείτε!

Υπάρχει σχέση ανάμεσα στην γνώση και στον έρωτα;

Μπορεί το ερωτεύομαι να σημαίνει γνωρίζω -και τανάπαλιν; Και όμως σε κάποιες γραφές λέγετε, ο τάδε γνώρισε την γυναίκα του, η τάδε γνώρισε τον άνδρα της...

Ελάτε να με γνωρίσετε λοιπόν! Εγώ είμαι εδώ, στο κέντρο του κύκλου, φλεγόμενη και κρατώ πολλά μυστικά στην φλόγα μου για σας.

Χαίρομαι μα τον Δία με την εργασία της Ολυμπιάδας και του Αλέξανδρου που παρακολουθείτε.

Φανταστείτε ότι ήρθε η ώρα παράλληλα μ' εκείνην την εργασία, να εμβαθύνετε στα Μυστήρια της Θεάς, που δεν είναι η Δήμητρα όπως λέγεται ακριβώς αλλά εγώ.

«Εγώ είμαι η Θεά των Καβείριων Μυστηρίων.

Όχι άδικα οι άνθρωποι επιθυμούν να συνθέτουν τις Θείες όψεις τους και να γιορτάζουν όλες τις όψεις μαζί και να βρίσκουν κοινά ανάμεσα στην μία και την άλλη. **Αυτό λέγεται γεφύρωμα συνειδήσης.**

Αλλά γνωρίζοντας καλύτερα μια Θεά, καλύτερα μπορείτε να συνθέσετε και να γεφυρώσετε. Γνωρίζοντας καλύτερα μια Θεά, βαθύτερα θα βάλετε τη βάση, τις κολόνες της γέφυράς σας.

Φλέγομαι μπροστά σας και δεν είναι ακριβώς η φλόγα του πόθου, του γήινου πόθου· μια άλλη φλόγα είναι, της Ζωής.

Η Φλεγόμενη, είμαι εγώ.

Πώς ο Ήφαιστος θα έκανε δουλειά με το σίδηρο, χωρίς φωτιά;

Πώς ο Άρης θα κινούσε τα στρατεύματα χωρίς φωτιά;

Εγώ είμαι η Φλεγόμενη.

Αναπνοές.

Οι χιτώνες μου είναι μακριοί, αρκετά μεγάλοι για να σας καλύψουν· τους ρίχνω πάνω σας, καθώς στέκομαι.

Σαν μία μεγάλη ομπρέλα σας καλύπτω, αραχνούφαντη· φλεγόμενη επίσης.

Αφήστε τη φλόγα να σας συνεπάρει, αφήστε τον εαυτό σας να καεί, να πάρει φωτιά όπως εγώ, καθώς είστε τυλιγμένοι με τα πέπλα μου.

Την ίδια φλόγα μοιραστείτε μαζί μου και σκύψτε στον εαυτό σας, αναζητώντας τα αποτελέσματά της. Τι σας κάνει αυτή η φλόγα;

Μαζί μου γίνεστε και εσείς φλεγόμενοι. Μαζί πυρώνουμε το σίδηρο της φύσης· σ' εμάς βυθίζει τα δημιουργήματά του ο Ήφαιστος, για να τα σφυρηλατήσει δίνοντας τους μορφή.

Μπορεί ο σίδηρος να σφυρηλατηθεί, αν δεν πυρωθεί πρώτα; Όχι!

Εμείς λιώνουμε τον σίδηρο και ο Ήφαιστος σφυρηλατεί.

Εμείς φλεγομαστε και ο Άρης τη φλόγα μας ρέει στο αίμα των στρατιών του.

Σηκώστε τα χέρια ψηλά και νιώστε τις φλόγες· σαν φλόγες κινούνται· φλόγες γύρω μου.

Η Φλόγα είναι θηλυκή, να το θυμάστε αυτό.

Σαν φλόγες κινούνται τα χέρια και το κεφάλι σαν φλόγα κινείται, το σώμα σαν φλόγα κινείται. Κουνηθείτε, αφήστε την ενέργεια να υψωθεί μέσα από τα μέλη σας.

Μην σταματάτε! Γύρω μου φλέγεστε, μαζί μου φλέγεστε!

Ο ήλιος και η σελήνη, τ' αστέρια στον ουρανό, τα φώτα του ουρανού σας κοιτούν· είστε κομμάτι τους.

Μαζέψτε τις φλόγες, μαζέψτε τις φλόγες και σπρώξτε τις στην γη.

Μια άσκηση σαν αυτή θα κάνετε κάθε μέρα, γύρω από τα φουστάνια μου, ανεβάζοντας τη φλόγα στα ουράνια μαζί μου.

Είναι η αρχή και η αρχή είναι το ήμισυ του παντός.

Μαζέψτε όλη σας την ενέργεια, όλη την φλόγα εκπέμψτε την ψηλά, μαζί μου.

Θα φλέγεστε μαζί μου.

Στο όνομα μου θα φλέγεστε και στο τέλος θα μαζεύετε τη φλόγα και θα την στέλνετε στην γη.

Θα γίνεστε δάδες αναμμένες για λίγα λεπτά κάθε μέρα, μαζί μου και για μένα και όταν μάθετε να το κάνετε αυτό, θα προχωρήσουμε.

Έχω πολλά να σας μάθω, πολλά που δεν τα βάζει ο νους. Θα επισκεφθείτε και άλλα ιερά, μεγάλα και μικρά -από καιρό σας είχε προταθεί να το κάνετε- και καθώς το κάνετε, θα συνδέετε όλα τα ιερά μεταξύ τους με πύρινες ροές.

Θα φτιάξετε έναν χάρτη· κάθε ιερό θα είναι ένας κόμβος, από τα δικά μου ιερά θα ξεκινά το πυρ και θα διαδίδεται παντού, σε όλους τους ιερούς τόπους των Θεών.

Ένα πύρινο δικτύωμα θα δημιουργηθεί από τα αρχαία ιερά. Σ' αυτά θα στηρίξουμε και θα αγκυροβολήσουμε τις ενέργειες που θα έρθουν.

Είναι ακόμα ιερά τα Ιερά!

Συνεργαστείτε! Φτιάξτε το πλέγμα πάνω στο χάρτη, καλύψτε τα κενά σταδιακά εν καιρώ, επισκεφθείτε τα ιερά που έχετε αφήσει.

Είναι σημαντική η φυσική σας παρουσία εκεί; Είναι.

Μπορείτε να τα ενεργοποιήσετε εκ του μακρόθεν; Μπορείτε αλλά η εργασία ολοκληρώνεται όταν σταθείτε εκεί, όταν γίνει η σύνδεση και στο φυσικό πεδίο. Μπορείτε να δουλέψετε με όλα τα ιερά που έχετε ήδη επισκεφθεί και μπορείτε από μακριά να ενεργοποιήσετε εκείνα που δεν έχετε επισκεφθεί, με την προϋπόθεση να το κάνετε αργότερα. Είναι πολύ πρακτική δουλειά η δική μας.

Και όταν θα στέκεστε στα αρχαία ιερά, με την δική μου φλόγα θα στέκεστε και θα ανεβάζετε το πυρ ψηλά, όπως το κάναμε εδώ και στην συνέχεια θα το σπρώχνετε στην γη, για να εγκατασταθεί εκεί.

Την συνέχεια θα την αναλάβουμε εμείς.

Εργαζόμενοι μαζί μου εργάζεστε με τον Δία. Η Χριστική ενέργεια που κατέβηκε πέρσι, με την δική μου χορδή κατέβηκε και μέσα από την θήλεια φύση, θα εκδηλωθεί στο εξής, κυρίως.

Προϋπόθεση είναι η Ειρήνη με την θήλεια φύση. Είναι ισχυρό το σήμα, είναι ισχυρή η ροή.

Ο Ζευσ γνωρίζει τι θα συμβεί, γι' αυτό με κατέβασε. Στο όνομά του εργάζομαι και εσείς, φλόγες του Ενός, έχετε σκοπό να αλλοτριώσετε κάθε τι ακατάλληλο να το ξεπεράσετε, να εστιαστείτε.

Φλέγομαι, σημαίνει δίνομαι ολοκληρωτικά, απόλυτα! Δεν μπορείτε να πείτε «μισοκαίγομαι, θα καώ λίγο και το άλλο θα το κρατήσω ολόκληρο για μένα».

Ολοκληρωτικά!

Η πίστη σας σας οδήγησε εδώ, δεν το αντιπαρέρχομαι αυτό. Η πίστη σας, ότι κάτι καλό θα συμβεί, αν εργασθείτε μαζί μου και αυτό θα κάνουμε να συμβεί.

Τα ιερά δημιουργούν έναν χάρτη συνειδητότητας. Αυτός ο χάρτης έχει συγκεκριμένες αντιστοιχίες στον έναστρο ουρανό, τα κύρια σημεία του και κάθε δευτερεύοντα.

Περισσότερο όμως θα πρέπει να σας απασχολεί ο χάρτης συνειδητότητας που διαμορφώνεται στην Ελληνική επικράτεια. Δεν μπορείτε να παραβλέψετε βέβαια κάποια ιερά που βρίσκονται εκτός του σημερινού Ελληνικού χώρου κράτους.

Για να μπορέσετε να αποκτήσετε την εικόνα, χρειάζεται να δημιουργήσετε αυτό το πλέγμα στο χάρτη. Και άλλοι σας έχουν παροτρύνει να το κάνετε.

Ο Πλούτων σας μίλησε για τα εξάγραμμα, τα εξάγωνα για άλλο λόγο βέβαια.

Ενεργοποιώντας συγκεκριμένες τριάδες ιερών ή άλλες συστοιχίες, ενεργοποιείτε συγκεκριμένες όψεις.

Τα ιερά δεν απαιτείται να είναι του ίδιου Θεού. Αποτελούνται συνήθως από ιερά διαφορετικών Θεοτήτων, που δημιουργούν μια συγκεκριμένη όψη.

Μέσα από κάθε τέτοιο χώρο δημιουργείται συγκεκριμένη πραγματικότητα.

Οι αντιστοιχίες είναι πέρα από αυτές που έχετε συλλάβει μέχρι σήμερα και μπορούν να αναζητηθούν σε μια εις βάθος μελέτη των Μύθων των Θεών.

Οι λαοί που πέρασαν, ανεβαίνοντας, κατεβαίνοντας, ερχόμενοι, φεύγοντας, στον Ελλαδικό χώρο άφησαν το δικό τους ενεργειακό αποτύπωμα και πολλές φορές πάνω σ' ένα ιερό οικοδομήθηκε ένα άλλο, χωρίς ν' αλλάξει την ουσία, του Πνευματικού Κέντρου του συγκεκριμένου Ιερού.

Οι ενεργοποιήσεις που ζητήθηκε να κάνετε μέχρι σήμερα και που θα εξακολουθήσετε σ' ένα βαθμό να κάνετε, οδηγούν στην αφύπνιση όψεων. Αφύπνιση και ενεργοποίηση όψεων του συλλογικού ασυνείδητου, όψεων της συλλογικότητάς σας.

Γιατί οι θεοί με συλλογικότητες δουλεύουν, όχι με άτομα ξεχωριστά αλλά με ομάδες και Μονάδες.

Η Μονάδα σας δεν αντιλαμβάνεται το χώρο και το χρόνο όπως εσείς· δύσκολα αντιλαμβάνεται εσάς στη Γη η Μονάδα σας, το Ύψιστο Πνευματικό σας κέντρο. Είναι εστιασμένο στα Ανώτερα Πεδία.

Στην πραγματικότητα **οι Μονάδες ενεργοποιούνται, όταν το άτομο κατορθώσει να αναπτύξει την συλλογική συνείδηση.** Τότε εκείνες οι Ανώτερες όψεις σας ενεργοποιούνται, τότε αντιλαμβάνονται την γήινη σύνθεση τους ξεκάθαρα.

Αντιλαμβάνονται ότι ήρθε η ώρα να δράσουν και αυτό γιατί με την δική σας δράση την δική σας διεύρυνση στέλνετε ένα σήμα ωρίμανσης, ένα σήμα που μπορεί να ξεπεράσει τον φραγμό του χώρου και του χρόνου και να φθάσει σ' εκείνη την μακρινή πραγματικότητα της Μονάδας, που είναι απολύτως διαφορετική από την δική σας.

Δεν είναι πάνω ή κάτω, αριστερά ή δεξιά, μπροστά ή πίσω σας αλλά σας περιβάλλει, μόνο που δεν το γνωρίζετε· σας περιβάλλει αλλά δεν ασχολείστε, σκεφθείτε την αναλογία.

Αποτελείστε από εκατομμύρια άτομα, από εκατομμύρια κύτταρα.

Μιλάμε στο σώμα σας. Ξέρετε ότι αποτελείστε από εκατομμύρια κύτταρα αλλά δεν μπορείτε να απευθυνθείτε στο καθένα ξεχωριστά. Μιλάτε στο σώμα σας σαν μία ενιαία οντότητα.

Τι θα γινόταν όμως αν παίρνατε παραπάνω από ένα κύτταρο; Ή από ένα όργανο; Πόσο θα άλλαζαν τα πράγματα;

Τότε θα μπορούσατε να συνεργασθείτε μαζί του, θα είχατε έναν εντεταλμένο, θα είχατε έναν διερμηνέα, ανάμεσα στον υπόλοιπο εαυτό σας, στα κύτταρα του υπόλοιπου εαυτού σας.

Και βέβαια θα τον χρησιμοποιούσατε, θα τον αξιοποιούσατε, γιατί ο ίδιος θα αντιλαμβανόταν την δική του θέση.

Αυτό που κάνουμε λοιπόν είναι να αφυπνίζουμε συνειδήσεις, στην συλλογική συνείδηση.

Και όταν αυτές αφυπνιστούν, όντως τότε τις αποστέλλουμε να εργασθούν και να μεταφέρουν τα μηνύματα της Θεότητας σε όλους τους άλλους.

Δεν έχει σημασία πόσοι θα είναι, λίγοι ή πολλοί, η δουλειά θα γίνει και τα ιερά εξυπηρετούν αυτόν τον σκοπό.

Είναι ένα πλέγμα συνειδητότητας που οι αντιστοιχίες τους πηγαίνουν βαθιά στο σύμπαν.

Δυνητικά θα μπορούσατε να αντιστοιχίσετε αυτό το πλέγμα σε άπειρα μέρη του σύμπαντος, είναι τόσα τ' αστέρια του ουρανού και οι γαλαξίες, που θα βρίσκατε πάρα πολλές αντιστοιχίες κοιτάζοντας απλά τον ουρανό. Είναι σαν την άμμο της θαλάσσης. Ένας κόκκος θα βρισκόταν, για να σταθεί στη θέση ενός ιερού στον ουρανό.

Δεν μπορείτε να φθάσετε εκεί, δεν είναι η προτεραιότητα για εσάς να το κάνετε και να βρείτε τις συνδέσεις στο στερέωμα. Κάποιες θα σας υποδειχθούν. Αλλά είναι μέρος της εργασίας σας η ενίσχυση των ιερών, η ενεργοποίηση τους και σ' αυτήν θα οδηγηθείτε φλεγόμενοι.

Λίγο αργότερα θα σας παραλάβει ο Ζεус, για να σας τα πει με τον δικό του τρόπο.

Δεν παύετε να είστε ιερείς και ιέρειες του Διός του Υψίστου.

Αλλά πρέπει να είσθε φλεγόμενοι – φλεγόμενες· τότε θα υπηρετείτε ικανοποιητικά. Όχι ερχόμενες σε χαλαρό στιλάκι, για να δείτε τι θα ακούσετε και σήμερα.

Η φλόγα που σας διαπέρασε λίγο νωρίτερα, πρέπει να σας διαπερνά διαρκώς, αν θέλετε να ιεουργείτε πραγματικά.

Και όπως ανέβηκε η φλόγα πριν, έτσι θα πρέπει να συμβαίνει κάθε φορά μπροστά στον βωμό.

Γιατί ο πραγματικός βωμός είστε εσείς!

Αν δεν φλέγεστε εσείς, καμμιά θυσία δεν μπορεί να αναφλεγεί και να φθάσει στον ουρανό.

Κλείνοντας για άλλη μια φορά θα επαναλάβω:

Η ΦΛΟΓΑ ΕΙΝΑΙ ΘΗΛΥΚΗ!!!

Και έτσι είναι.

Αφροδίτη

[Απομαγνητοφώνηση: Χρυσάνθη Μαρίτσα]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 3^η – 15.06.2017

«Η Θηλυκή Όψη του Ήλιου»

[Προηγήθηκε το τραγούδι της θεάς Αφροδίτης, που έγραψε και μελοποίησε η Κατερίνα Λουκά καθώς και ανάγνωση των Ορφικών Ύμνων του Διός Αστραπαίου, της Αφροδίτης, του Άρη και του Ηφαίστου.]*

Ετοιμαστείτε για θαύματα στη ζωή σας. πολλά θαύματα. Θαυμάτων χάρις κατεβαίνει σ' εσάς. Φλέγεστε. Η Φλόγα δημιουργεί το Παν, το σύμπαν.

Σας κοιτάζω, έτσι πολύχρωμες που μου είστε. Τα χρώματά σας πάλλονται. Το φως γύρω σας πάλλεται, με πολλές αποχρώσεις. Απ' το λευκό μέχρι το μαύρο, αν μπορείτε να το διανοηθείτε, όλες οι αποχρώσεις παίζουν στην αύρα σας. και έρχεστε τώρα εσείς με καλλιέπεια να μιλήσετε για μένα· να θαυμάσετε, να φωνάξετε «Ζήτω η θεά Αφροδίτη. Κι εγώ τα δέχομαι όλα αυτά, με χαρά και ικανοποίηση.

Είστε δικές μου, είστε δικοί μου και ξέρετε ποια είμαι. Το καταλαβαίνετε όλο και περισσότερο, μέρα με τη μέρα με γνωρίζετε. Όσο γίνεστε πιο βαθιά και πιο έντονα η φωτιά, τόσο περισσότερο με γνωρίζετε.

Υπάρχει ένα ζήτημα του εγώ. Κι αυτό μόνο θα πρέπει να προσέξετε εργαζόμενοι με τη φωτιά. Γιατί ενώ δουλεύοντας με τα άλλα στοιχεία το εγώ παίρνει πιο ήπιες μορφές και μπορεί να εκδηλωθεί σαν αυτό-οίκτος, σαν κατάθλιψη, παίρνει μορφές παθητικές, όταν δουλεύετε με το στοιχείο της φωτιάς πυρώνεται το εγώ κι εκφράζεται αλλιώς. Και όλα όσα κουβαλά και όλη η έπαρση, ζωντανεύουν, τονώνονται και φαίνονται ακόμα περισσότερο. Όσο και αν προσπαθείτε να τα κρύψετε, η φλόγα τα ζωντανεύει. Είναι ένα μεγάλο προσόν για τις ιέρειες της θεάς και τους ιερείς της φλόγας, να αναγνωρίζουν αυτό το πρόβλημα και να θυμούνται να πατούν καλά τα πόδια τους στη γη.

Οίστρος. Δημιουργείται ένας οίστρος. Θέλετε να κάνετε τα πάντα, όταν δουλεύετε με το στοιχείο της φωτιάς. Θέλετε να φτάσετε παντού, να πετύχετε τα πάντα. Και τότε μπορεί να παρασύρετε και άλλους, που δεν νιώθουν έτσι και στο δρόμο σας να πατήσετε μερικούς κάτω και να προσβάλλετε και, το χειρότερο, να εκτεθείτε εσείς, επειδή το εγώ σας θα προπορεύεται.

Είμαι η φωτιά. Εκείνος που πλησιάζει στο πυρ, πρώτα πρέπει να αφήσει να καεί κάθε τι, κάθε έπαρση, που συνδέεται με το εγώ, την έκφραση του εγώ στο φυσικό πεδίο. Δεν συνηθίζεται να ακούτε τη θεά Αφροδίτη, να ηθικολογεί... Κάνω διδασκαλία. Σας θέλω πύρινους και πύρινες και η αλήθεια είναι, ότι δεν θα μπορούσατε να είστε ιέρειες της Δόξας του Πατρός Διός και ιερείς, αν δεν πυρωθείτε, αν δεν ανάψετε. Τότε όμως, το πρώτο που θα συμβεί -και ήδη συνέβη σε πολλούς και πολλές- είναι να ξυπνήσει η φλόγα αυτή, να ξυπνήσει όλες εκείνες τις τάσεις της

κυριαρχίας. Και τότε φτάνουμε σε εκείνο το αποτέλεσμα που κανένας μας δεν θα ήθελε, της ανισορροπίας. Και τότε φαίνεται η αρσενική αρχή να αντιπαλεύει με τη θηλυκή και η απαραίτητη ισορροπία χάνεται. **Αποτέλεσμα: η πτώση σε ένα προηγούμενο επίπεδο, εκεί που σβήνουν τα πυρά.** Αν η ανισορροπία καταλήξει να σας πισωγυρίσει, σβήνουν τα πυρά και τότε βρίσκεστε να νιώθετε απομονωμένοι, μόνοι, αποκομμένοι από το Θείο. Αυτή είναι η καλή περίπτωση. Γιατί αν η ανισορροπία δεν σας πισωγυρίσει, τότε η έκφρασή σας θα είναι πλήρως ανισόρροπη και αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε πολύ δυσάρεστα αποτελέσματα.

Στην πραγματικότητα, όταν η ανισορροπία σας πισωγυρίσει, έχετε ευνοηθεί, έχετε προστατευθεί. Το ξεκαθαρίζω αυτό σήμερα, γιατί πρέπει να το γνωρίζετε, αφού είναι επικίνδυνο το να παίζεις με τη φωτιά. Αυτά τα αποτελέσματα και άλλα πολλά έχουν εκείνοι που πλησιάζουν ανέτοιμοι το πυρ. Αλλά επειδή ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς το πυρ, υπάρχουν πολλά επίπεδα πυρός, έτσι ώστε να χρησιμοποιεί ένα από αυτά όπου και αν βρίσκεται, σε όποιο πεδίο και αν εργάζεται και να εξασφαλίζεται μέσα του η ζωή και η δυνατότητα της δημιουργίας. Και να εξασφαλίζεται μέσα απ' όλα αυτά η δυνατότητα για πρόοδο.

«Και πώς να προστατευτώ από τη φωτιά, ω Θεά;» ρωτάει ένας/μία. «Πώς να προστατευθώ;» **Καύσου! Γίνε παρανάλωμα της φλόγας. Άφησε όλα εκείνα που δεν συνάδουν με τον κύριο σκοπό, να κατακαούν.** Να γίνουν στάχτη. Εσύ ο ίδιος/εσύ η ίδια θυσιάσέ τα στο βωμό και μετά εργάσου με τη φλόγα. **Θυσιάσέ τα στο βωμό συμβολικά.** Ποιο θα ήταν το σύμβολο όλων αυτών, αλήθεια; Τι είναι αυτό που θα μπορούσε να συμβολίσει την κατώτερη φύση του ανθρώπου; Την εγωπαθή φύση του; Αυτήν που δεν θυμάται ότι είναι ενωμένη με το Πνεύμα, με το Θείο, με το Όλον. Αυτή τη φύση που ψάχνει διαρκώς επιβεβαίωση, επειδή δεν είναι ικανή να νιώσει την ενότητά της με το Όλον.

Δεν έχετε καταλάβει αλήθεια, πως όταν ζητάτε διαρκώς επιβεβαίωση, είναι επειδή δεν βρίσκετε την ενότητα στην καρδιά σας; Αυτός που βρίσκεται ενωμένος μαζί μας, που έχει την επίγνωση της ενότητας, δεν ζητάει επιβεβαιώσεις. Έρχονται επιβεβαιώσεις αλλά δεν τις ζητά -απλώς γνωρίζει. Αρρώστια είναι το να ζητάτε διαρκώς επιβεβαίωση, από τους ανθρώπους ή το Θείο. Βαριά αρρώστια. Και είναι βαριά αρρώστια, γιατί δεν αφήνει να ανάψει το πυρ μέσα σας. Κάτι καίει μέσα σας αλλά δεν είναι εκείνο το ανώτερο πυρ. Είναι τα κατώτερα πυρά. Η φλόγα χρωματίζεται ανάλογα με τις ποιότητες που τα συντηρούν.

Έτσι εύκολα νομίζετε, θα παίξετε με τη φωτιά; Αλλά οπωσδήποτε πρέπει να παίξετε με τη φωτιά. Γι' αυτό είμαι εδώ!

Ας προχωρήσουμε. Κατακαύστε κάθε τι περιττό. Στο κέντρο του κύκλου σας στέκομαι θεόρατη και σας κοιτώ, έναν-έναν, μία-μία ξεχωριστά. Και το βλέμμα μου ανάβει φλόγα μέσα σας και κατακαίει. Τολμάτε; Μείνετε κάτω από το βλέμμα μου -το πύρινο βλέμμα μου- και αφήστε να καούν όλα όσα δεν χρειάζεστε, όλα όσα στέκονται εμπόδιο στην αφή των ανώτερων πυρών. Αφή... Αφαία...

Αφήστε το πυρ που εκπέμπω σε εσάς, να κάψει τα πάντα, όλα εκείνα που μπαίνουν εμπόδιο. Αλληγορικά γίνεστε... καπνός.

Και τι μένει τάχα όταν τα κάψεις όλα αυτά σε έναν άνθρωπο; Τι απομένει;

Απομένει ένας αγνός πυρήνας. Απομένει ο βωμός! Όταν όλα καούν, απομένει μόνο ο βωμός. Και εκεί επάνω, ανάβει το ιερό πυρ. Αφήστε τη φλόγα μου να σας κατακάψει, μέχρι να διαφανεί μέσα από τον πυκνό καπνό, ο βωμός.

Όταν γίνετε βωμός, φωνάξτε με πάλι. Μέχρι τότε, μην προχωρήσετε σε οτιδήποτε άλλο.

[Παύση 2']

Μόλις διαφανεί ο βωμός, είστε έτοιμοι! Για τρεις ημέρες από σήμερα, από αυτήν την ώρα, αφήστε το πυρ μου να σας κατακάψει. Πείτε αν θέλετε «Δηλώνω την πρόθεσή μου στο σύμπαν, να επιτρέψω στο πυρ της Αφροδίτης, να κατακαύσει ό,τι δεν χρειάζομαι, ό,τι μπαίνει εμπόδιο στο άναμμα των ανώτερων πυρών, σύμφωνα με το νόμο της Αβλάβειας. Το συνδημιουργώ αυτό και αναλαμβάνω την ευθύνη της συνδημιουργίας μου. Και έτσι είναι. Γέγονεν.»

Αν νιώθετε ότι δεν μπορείτε, αν το εγώ σας δεν σας το επιτρέπει, θα αποσυρθείτε από την εργασία και τον κύκλο των Ολύμπιων Ιερέων, μόνοι σας, για να πάρετε το χρόνο που χρειάζεστε, να διαχειριστείτε το πρόβλημα.

Είμαι η Κυρία Αφροδίτη. **Στη Δωδώνη υπήρχε ιερό μου και από εκεί θα ανάψει η πρώτη φλόγα. Και αυτή θα είναι η φλόγα, που θα μεταδοθεί σε όλα τα υπόλοιπα ιερά μου και αφού τα πυροδοτήσει, θα κατευθυνθεί στη συνέχεια, σε όλα τα υπόλοιπα. Αυτή είναι μία εργασία μόνο για τους και τις ακόλουθες της Αφροδίτης.** Από τον πυρήνα του ιερού της Δωδώνης θα υψωθώ και με τον καθρέφτη μου θα ανάψω τη φλόγα στα υπόλοιπα ιερά μου. Και από εκεί, με τον καθρέφτη μου, από κάθε ιερό, θα ενεργοποιήσω όλα τα υπόλοιπα. **Πρόκειται για αληθινό πυρ.**

Όπως στέκομαι στον κύκλο σας, κοιτώ ψηλά στον Πατέρα Δία, που με ευλογεί. Και εγώ με τη σειρά μου μοιράζω τις ευλογίες του σε εσάς, τις ακόλουθες/τους ακολούθους μου. Διοχετεύεται ενέργεια σε όλη τη Γη.

Γιατί τάχα οι άνθρωποι έβλεπαν την Αφροδίτη σαν μία πολύ ελκυστική γυναίκα; Αυτό συνέβαινε επειδή άναβαν τα πυρά τους και δεν μπορούσαν να φτάσουν στο άναμμα των ανώτερων πυρών· μπορούσαν μόνο να νιώσουν εκείνα τα πυρά, της ρίζας. Έτσι συνδέθηκε το όνομά μου με τη συνεύρεση και οι ιερείς μου επίσης.

Δεν ήταν τελείως άδικο αυτό, γιατί εκείνο το πυρ κάνει σπουδαία δουλειά. Οι άνθρωποι όμως δεν μπορούσαν να το δουν σαν ένα επίπεδο του ευρύτερου πυρός. Αυτό ήταν το επίπεδο που μπορούσαν να εννοήσουν, να κατανοήσουν και να προσεγγίσουν. Υπήρχαν όμως πάντοτε κι εκείνοι οι μνημένοι, που καταλάβαιναν βαθύτερα τη σημασία της παρουσίας μου. Και εκείνοι χρησιμοποιούσαν τη φλόγα μου για ιεουργία και θεουργία.

Τι λέτε; Η Αφροδίτη σας είναι σεληνιακή θεότητα ή ηλιακή; Ως γυναίκα, ως θηλυκή φύση, θα ήρεπε να είναι σεληνιακή. Τι γίνεται όμως με εκείνη τη φλόγα που καίει ακατάπαυστα και οδηγεί στον Ήλιο; Και όμως, **η Αφροδίτη σας είναι ηλιακή και είναι σημαντικό να το ξέρετε αυτό. Μπορείτε να σκεφτείτε την Αφροδίτη σας, σαν τη θηλυκή όψη του**

Ήλιου. Τότε θα έχετε μια βαθιά επίγνωση της θεότητας. Γιατί πραγματικά, κανένας θεός και καμία θεά δεν είναι αμιγώς θηλυκή ή αρσενική αλλά χρησιμοποιεί τη θηλυκή ή την αρσενική φύση, για να εκφράσει θηλυκές ή αρσενικές δυνάμεις ενός άλλου επιπέδου. Να λοιπόν, που σήμερα μάθατε ότι ο Ήλιος διαθέτει και θηλυκή όψη!

«Άρα», ρωτάει κάποιος, «η Σελήνη διαθέτει και αρσενική όψη;» Φυσικά, φυσικά! Θα έρθει η ώρα που θα το μάθετε και αυτό. Μη μπερδεύεστε· πώς θα ήταν δυνατό να επιτευχθεί η εξισορρόπηση, αν ένα κέντρο είναι αμιγώς θηλυκό και ένα αμιγώς αρσενικό. Μπορεί να επιτευχθεί εξισορρόπηση μεταξύ τους αλλά τι γίνεται μέσα στο ίδιο το κέντρο;

Ο Ήφαιστος προετοιμάζεται να κατέβει. Η ενέργειά του είναι χαμηλή ακόμα. Πρέπει να δυναμώσετε το δικό σας πυρ και να το κατευθύνετε στη Γη, όπως σας είχε ζητηθεί και, άλλωστε, όπως σας λέει το τραγούδι σας. Κάντε το! Κατευθύνοντας τη φλόγα στη γη, ο Ήφαιστος θα αναδυθεί με νέες δυνάμεις. Πολύ φιλικός και εξυπηρετικός για εσάς, φιλικός με τους ανθρώπους πάντα. Αγαπά πολύ τους ανθρώπους ο Ήφαιστος.

Ενθουσιαστική λατρεία.* Για να δούμε τι συμβαίνει με αυτό το είδος λατρείας. Ο Ήφαιστος είχε τους Καβείρους του συνοδούς· με ενθουσιασμό τον συνόδευαν. Ο Διόνυσος είχε τις Μαινάδες του· με πολύ ενθουσιασμό τον συνόδευαν. **Η Αφροδίτη; Έχει τις θεραπευνίδες του ιερού της. Περιμένει με πολύ ενθουσιασμό να την ακολουθούν.** Είναι απαραίτητος ο εν-θουσιασμός στη Θεία υπηρεσία. Το δύσκολο για εσάς είναι να βρείτε την ισορροπία, ώστε ο ενθουσιασμός να μην ξεπέσει σε έναν τραγέλαφο. Να μη χάσει την ιερότητά του και γίνει αποκούμπι του εγώ, που ανέφερα νωρίτερα.

Αφροδίτη και Διόνυσος βρίσκονται πολύ κοντά, πάρα πολύ κοντά, χέρι-χέρι. Αλλά πώς θα γίνει εσείς να καταλάβετε τι σημαίνει αυτό; Μόνο μέσω του εν-θουσιασμού και της εν-θουσιαστικής λατρείας θα το καταλάβετε, κάτι που μένει να δουλευτεί ακόμα. Στην ενθουσιαστική λατρεία, οι ακόλουθοι των θεών δεν φοβούνται μήπως κάνουν κάτι λάθος. Δεν απασχολούν το νου τους για το ποιος θα πει τι. Μένουν ελεύθεροι, δρουν ελεύθερα, εκφράζοντας τον οίστρο τους για τον θεό – για τον Θεό!

Πώς θα μπορούσατε να φανταστείτε τον εαυτό σας σε μία τέτοια κατάσταση, του να εκφράζετε ελεύθερα τον οίστρο σας για τον θεό ή τη θεά. Φοβάμαι ότι για την ώρα δεν μπορείτε καν να το φανταστείτε και είναι ένα από τα πράγματα που πρέπει να δουλέψουμε επίσης. Το τραγούδι είναι μια καλή αρχή. Μένει να προστεθούν κι άλλα στοιχεία. Φοβόσαστε μήπως σας παρομοιάσουν με τις Μαινάδες ή μήπως σας πουν απλώς τρελές και τρελούς; Και όμως, εκείνος που μπαίνει στην ενθουσιαστική λατρεία δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό.

Το κλειδί, η ουσία, είναι η έκφραση του οίστρου σας για το Θείο, τον θεό ή τη θεά. Κάτι που συνεπάγεται ότι ήρθε η ώρα να αναζητήσετε αυτόν τον οίστρο. Καταλαβαίνω ότι ο Ζεус σας έχει ήδη μιλήσει γι' αυτά τα πράγματα, όπως και άλλοι πριν από αυτόν. Ακόμα όμως, είναι κάτι που πολύ διακριτικά αποφεύγετε. **Πώς θα σας φαινόταν, αν σας έλεγα ότι στόχος της Αφροδίτης είναι αυτός, να ενεργοποιήσει δηλαδή τον οίστρο σας για το Θείο;** Μήπως το άναμμα των ανώτερων πυρών δεν αφορά αυτό ακριβώς; Έχουμε τόσα πολλά να πούμε! Αδημονείτε;

Αφήστε με να σας κοιτάξω για άλλη μια φορά στα μάτια και να σας δώσω ένα κλειδί. Ένα κλειδί που ακουμπώ στο ενεργειακό κέντρο της ρίζας. Το στρέφω τρεις φορές μέσα και μία έξω. Κάνετε θαύματα με αυτό.

Και έτσι είναι!

Η αγαπημένη σας Αφροδίτη και ο Ζευς ο Κεράστης**

**Ενθουσιασμός: σχετίζεται ετυμολογικά με την λέξη "θεός" (και συγκεκριμένα από το επίθετο "ένθους" = "ένθεος" (έχει μέσα του το θεό, εμπυχώνεται από τη θεία δύναμη)*

***Κεράστης=κερασφόρος*

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

(δεν συμπεριλαμβάνεται το παρακάτω τραγούδι, που αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία της Κατερίνης Λουκά)

Το Τραγούδι της Αφροδίτης (της Κατερίνας Λουκά)

Η Αφροδίτη φλέγεται, Φλέγομαι κι εγώ Γύρω απ' τα φουστάνια της Φλόγα γίνομαι.	(δισ)
<i>Με την Αφροδίτη γίνομαι φλόγα, Για την Αφροδίτη γίνομαι φλόγα Γίνομαι φλόγα, γίνομαι. Γίνομαι φλόγα, γίνομαι.</i>	(δισ)
Η φλόγα είναι θηλυκή Η φλόγα είναι γυναίκα Η φλόγα είναι γυναίκα. Η φλόγα είναι γυναίκα.	(δισ)
<i>Με την Αφροδίτη γίνομαι φλόγα Για την Αφροδίτη γίνομαι φλόγα Γίνομαι φλόγα, γίνομαι. Γίνομαι φλόγα, γίνομαι.</i>	(δισ)

Τ' αστέρια κι η σελήνη από ψηλά κοιτούν, Τις φλόγες ευλογούν, Τις φλόγες ευλογούν.	(δισ)
<i>Με την Αφροδίτη γίνομαι φλόγα Για την Αφροδίτη γίνομαι φλόγα Γίνομαι φλόγα, γίνομαι. Γίνομαι φλόγα, γίνομαι.</i>	(δισ)
Τις φλόγες μου μαζεύω Τις φλόγες μου μαζεύω Στη μάνα Γη τις στέλνω Στη μάνα Γη τις στέλνω	
Βαθιά ως τον πυρήνα Στη μάνα Γη τις στέλνω Στη μάνα Γη τις στέλνω Στη μάνα Γη τις στέλνω	
<i>Η Γαία ευχαριστεί Μας στέλνει ευλογίες Μας στέλνει ευλογίες Μας στέλνει ευλογίες</i>	(δισ)
Η Γαία ευχαριστεί Μας στέλνει ευλογίες Μας στέλνει ευλογίες Μας στέλνει ευλογίες	(δισ)
<i>Θεά μας Αφροδίτη Βαθιά σ' ευχαριστούμε Και σε ευγνωμονούμε Θεά μας Αφροδίτη</i>	
<i>Βαθιά σ' ευχαριστούμε Και σε ευγνωμονούμε Και σε ευγνωμονούμε Και σε ευγνωμονούμε</i>	

Η Αλχημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 4^η – 15.07.2017

«Έρωτας»

Άννα: Πάμε λοιπόν! Ας ξεκινήσουμε λοιπόν, παίρνοντας βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές....

.....

...**Ό**σο ποτέ άλλοτε. Όταν σας ζητάμε να πάρετε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές, μπαίνετε σε μια ρουτίνα. Όμως τώρα θέλω να σας ζητήσω να το κάνετε αυτό, όπως ποτέ άλλοτε. Τι θα κάνετε, για να γίνει η διαφορά; Εισπνεύστε την ενέργειά μου. Εισπνεύστε με την Αφροδίτη και αφήστε να βγει εκπνέοντας, κάθε θυμός. Εισπνεύστε τον έρωτα και αφήστε να βγει εκπνέοντας, κάθε διχασμός, κάθε διαίρεση. **Εισπνέετε εμένα και εκπνέετε όλα όσα δεν χωράει η καρδιά.**

Έρωτας.

Το πύρινό σας σώμα καλά κρατεί. Είναι μία εργασία, στην οποία έλαβαν μέρος κάποιοι από εσάς, κάποιες και δεν πρόκειται να ανανεώσω τώρα, όσα έγιναν μία εβδομάδα πριν, σε μία άλλη, μακρινή συνάντηση. Αυτά που θα σας πω όμως, είναι για όλους και όλες εσάς, που συμμετέχετε στην Αλχημεία της Αφροδίτης.

Ο έρωτας συνιστά αμάρτημα για κάποιους, αστοχία, παράβαση. Γιατί; Τι λέτε; Ποιος ο λόγος; Γιατί να είναι παράβαση ο έρωτας; Και αν είναι παράβαση, τότε πώς απ' αυτήν την παράβαση γεννιέται η ζωή; Ή είναι ζωή μόνο αυτή που γεννιέται χωρίς έρωτα, κατά τη γνώμη κάποιων; Έχουμε πολλά να πούμε. Εσείς, γυναίκες κυρίως και ο άντρας της παρέας σας, έχετε πολλά να πείτε. «Μα δε γεννιέται ζωή από κάθε πράξη έρωτα», θα πείτε ή έστω, θα πουν εκείνοι που θεωρούν τον έρωτα αμαρτία. «Δεν γεννιέται ζωή από κάθε πράξη έρωτα. Όταν γεννιέται ζωή, όλα είναι εντάξει -και εφόσον γίνει κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες και καλύπτει κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις και γίνει μέσα στο γάμο. Οι υπόλοιπες περιπτώσεις όμως συνιστούν αμάρτημα.»

Έχετε σκεφτεί γιατί; **Μην είναι τάχα ότι ο άνθρωπος, μέσα στο πάθος του και την επιθυμία να βιώσει τον έρωτα, ξοδεύει ενέργεια - ενέργεια ζωής, ενέργεια που είναι ιερή- μόνο και μόνο για να βιώσει την ηδονή;** Θα μπορούσε να είναι αυτός ο λόγος; Αλλά, αν είναι έτσι, όλα όσα κάνετε -ή τα περισσότερα από αυτά- είναι αμαρτίες. Γιατί πραγματικά δεν χρειάζεστε, όλα αυτά που παράγετε κατά τη διάρκεια της ζωής σας, ξοδεύοντας πόρους. Δεν τα χρειάζεστε πραγματικά. Είναι για να ικανοποιήσουν το νου σας, τα μάτια σας, τις αισθήσεις σας.

«Μια ζωή ψεύτικη λοιπόν;» Ο Δίας θα είχε πολλά να σας πει πάνω σ' αυτό. Όμως **ο έρωτας γενικώς λείπει. Είναι η έλλειψή του που συνιστά αμάρτημα, όχι η παρουσία του.** το εύρος του είναι τεράστιο. Μέσα από

τη λάβα της γης ξεχύνεται η ενέργειά του. αυτήν εκφράζει. Η λάβα καίει, κατακαίει. Δεν δίνει την ευκαιρία για ανάπτυξη αλλά, κατακαίγοντας, φέρνει στην επιφάνεια νέα γη. Δεν είναι η λάβα που θα βάλει το σπόρο· θα τον κάψει. Αλλά αυτή δημιουργεί τη γη για να ευδοκιμήσει ο σπόρος, να ριζώσει και να μεγαλώσει και να ευδοκιμήσει.

Το πάθος σας συνδέεται με αυτό το απαίσιο αμάρτημα της ηδονής, της επιθυμίας. Γιατί είναι, λένε, επιθυμία του κατώτερου εγώ η ανάγκη για έρωτα. Και από την άλλη, ο Δίας φρόντισε να δώσει πολλά παραδείγματα ο ίδιος, για να κάνει τους ανθρώπους να καταλάβουν, ότι όλα αυτά είναι βλακείες. Οι άνθρωποι βέβαια, απλώς κάθονται και τον κοιτούν και θυμούνται τις περιπέτειές του και τον λοιδορούν. Αλλά πώς θα ήταν δυνατόν ο πατέρας των θεών και των ανθρώπων, να κάνει κάτι πραγματικά έξω από το Σχέδιο;

Η Αφροδίτη είμαι και σας μιλώ... και ίσως θυμηθήκατε κάποιες/κάποιοι μόλις, ότι άλλα έχουν ειπωθεί από την Ήρα, τη Θεία Σύζυγο. Ελάτε τώρα! Θέλω πραγματικά να κοιτάξετε μέσα σας και να αναρωτηθείτε: είναι ποτέ δυνατόν, αυτός που συλλαμβάνει το Σχέδιο, να κάνει κάτι ανόσιο; Αυτός που το δημιουργεί; Για σκεφτείτε ακόμα, **αν ο Ζευς δεν είχε όλες αυτές τις «εξωσυζυγικές» -σε εισαγωγικά- περιπέτειες**, τι θα συνέβαινε με τη γενιά των θεών; Θα αναμιγνύονταν οι θεοί με τους ανθρώπους; Αν οι θεοί δεν είχαν περιπέτειες με τους θνητούς, τι θα συνέβαινε; Θα γεννιόταν ποτέ ένας Απόλλων; Ένας Ερμής; Οι Μούσες; Η Άρτεμις; **Θα γεννιόταν ποτέ μια γενιά ανθρώπων, που μπορεί να δει μέσα της το Θείο; Μήπως τελικά ο έρωτας είναι που δίνει στους ανθρώπους το δικαίωμα της θέωσης, που τους κάνει ικανούς να κοιτάξουν ψηλά και δικαιωματικά να διεκδικήσουν τα Ολύμπια πεδία; Έτσι είναι! Ο ίδιος ο έρωας!**

Γιατί τόσοι λοιπόν ισχυρίζονται, ότι είναι αμαρτωλός ο έρωας; Η αγάπη μου ... η αγάπη της Αφροδίτης για εσάς, είναι μεγάλη και έρχομαι πολλά να σας δώσω σ' αυτόν τον κύκλο. Θέλω να εντρυφήσετε μαζί μου στον έρωτα και η ηλικία σας είναι η πλέον κατάλληλη, ξέρετε, γιατί γνωρίζετε, γιατί τον έχετε δει από πάρα πολλές όψεις και κάποιες/κάποιοι τον έχετε ξεπεράσει ως φυσική ανάγκη. Κάτι που μπορεί να σας οδηγήσει στην κατανόησή του ως Θεία Δύναμη. Γιατί όσο ο άνθρωπος φλέγεται από πόθο, διψά να τον ικανοποιήσει, διψά να τον σβήσει. Δεν μπορεί να φιλοσοφήσει πάνω σ' αυτό, όπως ο πεινασμένος δεν μπορεί να φιλοσοφήσει πάνω στην αναγκαιότητα της τροφής, χρειάζεται πρώτα να φάει. Και όταν το σώμα, το φυσικό σώμα, φλέγεται από πόθο, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τη νοητική ενέργεια για δημιουργικούς σκοπούς. Αυτό που μπορεί να κάνει είναι να τη μαζέψει και να την εκφράσει μέσω της Τέχνης, μέσω του θυμικού του. κάνοντας ένα είδος Τέχνης χαμηλών δονήσεων. Αργότερα μόνο, όταν αρχίσει να βιώνει τον έρωτα με τα ανώτερα σώματά του, τότε μπορεί να χρησιμοποιήσει την ενέργειά του στα ανώτερα πεδία. Τίποτα απ' αυτά δεν είναι καλό ή κακό από μόνο του.

Κι εγώ, ακόμα την ώρα αυτή που μιλάμε, προσπαθώ να μαζέψω την ενέργειά σας· προσπαθώ να σας κάνω, να συγκεντρωθείτε γύρω μου. Ελάτε, κοιτάξτε με, πού βρίσκομαι; Στο κέντρο του κύκλου, στον άξονα της ομάδας, πάνω από τη φλόγα της Εστίας. Κάντε ένα βήμα από τη θέση σας και ευθυγραμμιστείτε μαζί μου. Τυλιχτείτε στα πέπλα μου. Όλους/όλες μπορούν να σας κρατήσουν μέσα! Κι αυτός ο άξονας σήμερα στο κέντρο,

ας είναι ο Έρω. **Ο πύρινος άξονας που υψώνεται και στον οποίο είμαστε ευθυγραμμισμένοι όλοι, είναι του θεού Έρωτα.** Θέλω να πάρετε χρόνο, για να νιώσετε την ενέργεια για την οποία σας μιλώ. Αφήστε τον άξονα να διευρυνθεί, ώστε να σας περιβάλλει. **Γίνεται ένας αγωγός Έρωτος.** Η ενέργεια του Έρωτα ρέει. Νιώστε την.

Πώς είναι η ενέργεια αυτή; Είτε σας διαπερνά σαν χορδή, είτε σας περιβάλλει σαν αγωγός. Δείτε τον εαυτό σας να αιωρείται κατά μήκος αυτού του αγωγού και παρατηρήστε πού σας πηγαίνει η ενέργεια, πού σας ωθεί. Άνω; Κάτω; Μένετε εκεί που είστε;

.....

Εγώ Είμαι ο Έρω.

Εξουσία. **Ο κατέχων τον Έρωτα, κατέχει την εξουσία.** Εξουσιάζω. Κατευθύνω. Η Αρχή και το Τέλος είμαι εγώ, των Πάντων.

Κάνετε μία σύνδεση μαζί μου για πρώτη φορά. Παρόλα τα ωραία λόγια που μπορεί να έχετε ακούσει και να έχετε πει, παρόλο τον έρωτα που μπορεί να έχετε νιώσει ποτέ για κάποιον ή κάποια, πρώτη φορά σας μιλώ. **Απρόσωπος, γιατί παίρνω το πρόσωπο που επιθυμείτε. Χωρίς χαρακτήρα, γιατί παίρνω το χαρακτήρα που επιθυμείτε.** Γίνομαι αυτό που εσείς επιλέγετε. Δεν έχω φτερά -τα φτερά μου τα φοράτε εσείς. **Η διάνοια είναι τα φτερά μου και σπάνια οι άνθρωποι συνδυάζουν τον έρωτα με τη διάνοια.** Τα πόδια μου είναι χρυσά· δεν πατούν στη γη· μοναχά πετώ ψηλά. Έτσι οι άνθρωποι με θεωρούν άπιαστο. Υπάρχω τελικά ή είμαι μία φωνή που μιλά μέσα από το κεφάλι της Άννας, αυτήν την ώρα, μια ενέργεια που βρίσκει τρόπο να προσωποποιηθεί;

Υπάρχω. Εξουσία.

Ο Δίας την εξουσία του σε μένα την οφείλει και οι θεοί όλοι το ίδιο και οι θνητοί ακόμα. Ο Έρω εξουσιάζει. Θεός ο Έρω. **Κάποιοι με μανία πέφτουν στα δίχτυα του, κάποιοι με μανία τον κυνηγούν αλλά δεν είμαι εγώ αυτός τον οποίο κυνηγούν ή στον οποίο μπλέκονται. Είναι η κατώτερη αντανάκλασή μου στα ύδατα της περηφάνιας τους.**

Έρω και σύμπαν.

Εγώ εξουσιάζω τους πλανήτες που περιστρέφονται γύρω από τον Ήλιο, τους γαλαξίες και τα νεφελώματα και όλα όσα υπάρχουν στον άπειρο ουρανό, υπάρχουν λόγω εμού. Εκεί να με βλέπετε. Αυτή είναι η διάστασή μου πραγματικά, όχι ο μικρός κόκκος άμμου, που λέτε Γη. Όλο το στερέωμα, το σύμπλεγμα των γαλαξιών που μπορείτε να δείτε μέχρι σήμερα, εγώ το εξουσιάζω. Φτιάχτηκε για μένα και από μένα. Κι εσείς τώρα, άνθρωποι ταπεινοί, με μια μικρή μορφή, ίσα με το κεφάλι της καρφίτσας και ακόμα μικρότεροι, ανύπαρκτοι σχεδόν, σηκώνετε ψηλά το κεφάλι και προσπαθείτε να διανοηθείτε τον Έρωτα. Αν πράγματι το θέλετε, κοιτάξτε στ' αστέρια. Εκεί θα βρείτε τον Έρωτα! Δεν υπάρχει Σχέδιο χωρίς εμένα.

Μανία... Μανία...

Η μανία είναι μια εκδήλωση στη Γη. Μανία... μανικός. Μανικός έρωτας, ο έρωτας εκείνου που δεν τολμά να κοιτάξει ψηλά και δεν μπορεί να αντέξει

τη φωτιά. Αναλώνεται στο πυρ του Έρωτα, γίνεται ένα μαζί του και μετά... Μετά το κεφάλι του γεμίζει φως, εκτυφλωτικό φως!

Μίλησε η Αφροδίτη για την ενθουσιαστική λατρεία. Αυτή είναι η μανική λατρεία και τη φοβούνται οι άνθρωποι συχνά. Φοβούνται μη ξεπέσουν στα μάτια των άλλων και τα δικά τους, γιατί το εγώ τους φρόντισε πολύ καλά να τους διαχωρίσει από τους άλλους, με όμορφα, μεγάλα τείχη, που δεν τολμούν να σπάσουν και να διαλύσουν. Η μανία το κάνει αυτό, ξέρετε. Όσο πιο ισχυρό είναι το εγώ, τόσο πιο ψηλά τα τείχη και τόσο πιο άγρια θρυμματίζονται πέφτοντας.

Μα η μανία αντικαθίσταται από χαρά και ενθουσιασμό και ευγνωμοσύνη, όταν το πυρ διοχετεύεται απρόσκοπτα, ομαλά, αφού δεν θα χρειάζεται να χτυπάει σε υψηλά τείχη.

Διονυσιακή λατρεία, μανική λατρεία, ενθουσιαστική λατρεία, ένα και το αυτό.

Τι φταίνει τάχα οι θεοί, όταν οι άνθρωποι, μη γνωρίζοντας, παίζουν με τη φωτιά; Μπορείτε να φανταστείτε τα αστέρια, τη Σελήνη, τους πλανήτες, τους γαλαξίες, σε ενθουσιαστική λατρεία; Σε μανία; Γιατί όχι; Γιατί να μην μπορείτε; Γιατί να μη θέλετε; Εγώ εκεί βρίσκομαι. Πύρινη Αφροδίτη εκπέμπει τη θερμότητα της παντού. Εκφράζει τον Έρωτα, τον δηλώνει, όχι πιο πολύ από τον Ήλιο ωστόσο, που φλέγεται ολόκληρος. Εγώ είμαι ο Ήλιος, είμαι κάθε Ήλιος. Γιατί οι αστέρες υπακούουν σε μία ουράνια τάξη και δεν εκφράζονται με μανία; Ιδού ένα καίριο ερώτημα. Μήπως ένα αστέρι, ο Ήλιος σας για παράδειγμα, δεν αντιπροσωπεύει αυτό που λέτε εγώ; Ποια είναι η σύνδεση του Ηλίου με τον Έρωτα, το εγώ το γήινο και το ουράνιο;

Μα, η ίδια η Τάξη, από τον Έρωτα προκύπτει! Δεν θέλει τάχα εμμονή, το να γυρίζεις γύρω, γύρω, γύρω, γύρω από ένα αστέρι, για τρισεκατομμύρια χρόνια; Για μεγέθη χρονικά που δεν μπορείτε να συλλάβετε; Μόνο που σ' αυτήν την περίπτωση, η μανία μπαίνει σε τάξη. Γίνεται δημιουργική. Μανία δεν σημαίνει αταξία. Οι άνθρωποι τη βιώνουν έτσι, λόγω των υψηλών τειχών αλλά η μανία, **η ιερή μανία, είναι το πυρ που σας ωθεί να Κάνετε, να Πράττετε! Δηλώνει, τη Θεία σας Επιφάνεια. Δηλώνει, τον έρωτα για Ζωή.**

Αφήστε αυτά που ξέρατε λοιπόν για τις μανικές τελετουργίες και κοιτάξτε προς την ενθουσιαστική λατρεία, με τον τρόπο των ουρανίων σωμάτων, που ωθούνται από τον έρωτα του ενός για το άλλο. Και την ώρα που περιστρέφονται το ένα γύρω από το άλλο, η δική τους μανική λατρεία, ο δικός τους έρωτας, γεννά τη ζωή σε άπειρες μορφές, σε αναρίθμητες μικρές πραγματικότητες ανάμεσά τους. αυτός είναι ο έρωτας του Πατέρα για τη Μητέρα, του Θεού για τη Θεά. Έτσι γεννιούνται οι κόσμοι. **Ο έρωτας όμως, ποτέ δεν μπορεί να φανεί αρκετά, δεν μπορεί να δηλωθεί αρκετά, παρά μόνο μέσα από το παιδί που γεννιέται.** Γιατί προϋπάρχει, γιατί δεν βρίσκεται ξεχωριστά αλλά μέσα στους γονείς. Η δημιουργία δηλώνει τον έρωτα και τίποτα δεν υπάρχει χωρίς αυτόν. **Ο Έρωτας είναι η μανία που δημιουργεί.**

Μανικός θεραπευτής.

Πώς σας φαίνεται αυτός ο όρος; Μπορείτε να φανταστείτε τον εαυτό σας ως μανικό θεραπευτή; «Παναγία μου!», λέει κάποια, «Δεν θα ερχότανε ψυχή!» ή, θα ερχόταν πάσαρα πολλοί.

Η μανία του Έρωτα σχεδιάζει να σας επισκεφτεί. Όχι τώρα, μέσα στο καλοκαίρι· το χειμώνα. Το χειμώνα θα σας οδηγήσω στενά, με ακρίβεια, στην ανάπτυξη και τη δημιουργία. Για την ώρα, πάρτε χρόνο για να κάψετε όσα πρέπει να καούν. Μην αφήσετε τίποτα όρθιο. Απ' όσα υπάρχουν μέσα σας, που σας κρατούν δέσμιους του εγώ. Με μανία κάψτε τα! Ενθυμούμενοι διαρκώς το δικό μου βασίλειο, των άστρων και ότι, εκείνος που δέχεται εμένα, δέχεται τον Πατέρα και τη Μητέρα ταυτόχρονα.

Και έτσι είναι.

.....

[Ακολούθησε συζήτηση και τέθηκαν κάποιες ερωτήσεις, τόσο προσωπικές όσο και γύρω από τη φύση του έρωτα, τη σχέση του με τον μαγνητισμό κ.ά.]

Απάντηση:

Αυτά θα απαντηθούν σε δεύτερο χρόνο. Μείνετε εστιασμένοι στην καρδιά και σ' εμένα, τον Έρωτα. Μείνετε στην ενέργειά μου. Το χρειάζεστε τώρα, πολύ. Αργότερα θα ειπωθούν όλα και θα εξηγηθούν τα πάντα. Για την ακρίβεια, **μέσα από τον έρωτα θα έρθουν οι απαντήσεις. Ερωτεύεστε τον Έρωτα.**

Άννα: Καθώς μετέφερα την απάντηση, μου έδειχνε παράλληλα ότι είναι σαν να ερωτεύεσαι την ιδέα της απάντησης και αυτή έρχεται. Την έλκεις. Αλλά δεν είναι μηχανιστική έλξη, γι' αυτό τόνισε τον έρωτα.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 5^η – 26.08.2017

«Θρέφοντας Ένα “Παιδί”»

[Η συνάντηση έγινε βράδυ, στο καταφύγιο του Ολύμπου «Κρεβάτια», σε υψόμετρο περίπου 1000 μέτρων. Είχε προηγηθεί μια -δύσκολη για εμάς- ανάβαση στην κορυφή Μπαρμπαλά, συνοδεία θύρσου. Εκεί έγινε εσωτερική εργασία με την ενέργεια του Διονύσου και εγκατάσταση ενός μικρού αγαλματιδίου του θεού. Επειδή σύντομα θα έκλεινε η θερινή σεζόν, ένας τοπικός ορειβατικός σύλλογος είχε διοργανώσει μια μικρή, βραδινή γιορτή με μουσική, μπροστά στο καταφύγιο. Εμείς μείναμε στο μικρό σαλόνι του καταφυγίου, γύρω από ένα μεγάλο, μακρόστενο, ξύλινο τραπέζι, για την επικοινωνία των δύο κύκλων της ημέρας. Απ' έξω ακούγονταν ομιλίες, μουσική και τραγούδια. Μέσα, ακούγονταν οι παραγγελίες του σερβιτόρου, που μπαινόβγαινε διαρκώς. Όμως νιώθαμε τόσο γεμάτες/γεμάτοι από την υπέροχη ενέργεια του Ολύμπου και του Διονύσου, που μας φαινόταν όλα πολύ όμορφα.]

Άννα: Παίρνουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές. Θυμόμαστε ότι είμαστε Εδώ. Ό,τι έπρεπε να κάνουμε, έγινε. Η ημέρα ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Νιώθουμε την πληρότητα της επίτευξης και είμαστε εδώ. Είμαστε εδώ, ανάμεσα σε άλλους. Σε ανθρώπους που ο καθένας ασχολείται με αυτό που αγαπάει. Και μπορεί οι θόρυβοι να μη μας διευκολύνουν αλλά οι άνθρωποι κάνουν αυτό που αγαπούν και το κάνουν με χαρά. Και η χαρά ήταν η λέξη-κλειδί της σημερινής ημέρας. Είναι η λέξη-κλειδί του Διονύσου. Ερχόμαστε στο κέντρο της καρδιάς και, στον κύκλο που σχηματίζουμε, οραματιζόμαστε τον κεντρικό, ομαδικό άξονα.

.....

Στη βάση του άξονα, φλέγεται το πυρ της Εστίας. Ο άξονας πάλλεται... είναι vibrant, έχει ζωή, δονείται -όχι απαραίτητα στο ρυθμό που ακούγεται απ' έξω αλλά δονείται γεμάτος ζωή. Και η ενέργεια που κινείται, τροφοδοτεί το ίδιο το πυρ της Εστίας. Είναι ένας μεγάλος αγωγός/άξονας, που διευρύνεται, αγκαλιάζοντάς μας όλους/όλες.

Η σημερινή ημέρα ήταν αφιερωμένη στο θεό Διόνυσο και σε όσα αυτός πρεσβεύει. Όμως είμαστε εδώ, για να διαχύσουμε αυτή την ενέργεια και σε άλλα πεδία. Η εργασία που θα κάνουμε σήμερα, θα αξιοποιήσει την ενέργεια που λάβατε και σε άλλα πεδία. Ευθυγραμμιστείτε με τον κεντρικό άξονα. Οραματιστείτε τον εαυτό σας να κάνει ένα βήμα μπροστά και να ευθυγραμμίζεται με τον κεντρικό άξονα.

[Σύντομη παύση]

Χρειάζεται συμφωνία χαρακτήρων.

Ομολογείτε!

Ποιος το περίμενε, ότι μία τέτοια μέρα, ψηλά στο βουνό, στον Όλυμπο, θα

γινόταν τέτοιο πανηγύρι. Κάποιοι όμως πρέπει να γιορτάσουν και να γειώσουν την ενέργεια του Διονύσου στα δικά τους πεδία. Επιτρέψτε το. Χαρείτε το! Ενθουσιαστείτε με αυτό! Ο κόπος σας έπιασε τόπο.

Μιλάει η Αφροδίτη... και θα ξεκινήσουμε με τον δικό μου κύκλο. Θα ήταν καλό να κάνετε μία σύντομη ανασκόπηση των όσων έχουν ειπωθεί πρόσφατα. Μπορείτε να το κάνετε;

Τι θυμόμαστε; Χ., τι μπορείς να ανακαλέσεις στο νου σου; [δείχνει ότι δεν θυμάται] Ήρθατε ανέτοιμοι. Είναι εντάξει. Την άλλη φορά θα το κάνετε καλύτερα ακόμα, γιατί θα ξανακάνουμε αυτόν τον κύκλο με ανάλογο τρόπο. μη νομίζετε ότι είναι μια μεμονωμένη ευκαιρία... Αφήστε το πυρ της Εστίας, που καίει στη βάση του άξονα, να ανέβη ψηλά. Είστε ευθυγραμμισμένες/ευθυγραμμισμένοι με τον άξονα. Το πυρ ανεβαίνει και φτάνει μέχρι το έβδομο κέντρο και περνάει ακόμα ψηλότερα.

[φασαρία – σύντομη διακοπή για να κλείσουμε την πόρτα]

Ζωή!

Η ενέργεια της φλόγας της Εστίας, ανεβαίνει στον άξονα μέχρι ψηλά επάνω και διαπερνά το έβδομο κέντρο, το οποίο είναι ανοιχτό. Είναι διευρυμένο. Έχει υποστεί μία πολύ βασική αλλαγή από τη σημερινή εργασία. Είναι ένας μεγάλος δίσκος και έχει διευρυνθεί και έχει ανοίξει, με αποτέλεσμα η ενέργεια να κατεβαίνει αλλά και να ανεβαίνει. Το ίδιο συμβαίνει και σε σας, στο δικό σας, ατομικό άξονα και στον ομαδικό άξονα. Τώρα στέκεστε στον ομαδικό άξονα.

Οι γυναίκες της συντροφιάς και όσες ακούσουν αργότερα αυτή την επικοινωνία, μπορούν να νιώσουν πιο έντονα από τους άντρες, τα τσάκρα του στήθους να διακρίνονται και να περιστρέφονται -τα τσάκρα των θηλών. Το ίδιο συμβαίνει και στους άντρες.

Διεύρυνση. Ενεργοποίηση.

Δύο τσάκρα εκεί περιστρέφονται με ταχύτητα, σχηματίζοντας δίνες εσωτερικά και εξωτερικά -διπλές δίνες. Αποτέλεσμα αυτής της ενεργοποίησης, είναι το ιερό κέντρο, το δεύτερο τσάκρα, κατ' αρχάς να μικραίνει και στη συνέχεια να διευρύνεται ακόμα περισσότερο. Δημιουργείται λοιπόν ένας τριγωνισμός σ' αυτά τα τρία κέντρα. Νιώστε την ενέργεια να κινείται ανάμεσα σε αυτά τα τρία κέντρα.

Στη συνέχεια, πάνω στον ομαδικό άξονα, παρατηρείται να διευρύνεται το κέντρο του λαιμού. Το τσάκρα του λαιμού διευρύνεται και συνδέεται με τη σειρά του, με τα τσάκρα των θηλών, σχηματίζοντας έτσι ένα είδος ρόμβου.

Τόσο το δεύτερο κέντρο όσο και το πέμπτο, συνδέονται με τη δημιουργία. Παρατηρήστε την ενέργεια να κινείται στο ρόμβο.

Στη συνέχεια, καθώς το ομαδικό έβδομο τσάκρα είναι διευρυμένο, όπως και τα ατομικά σας, μπορείτε να παρατηρήσετε το ενεργειακό κέντρο που βρίσκεται στο κέντρο της κεφαλής, να δραστηριοποιείται ιδιαίτερα, παραμερίζοντας τις σειρήνες του εγκεφάλου, που μάταια προσπαθούν να τραβήξουν την προσοχή του, ως ένας άλλος Οδυσσέας. Ενεργοποιείται και συνδέεται με το κέντρο της βάσης, μέσω της σπονδυλικής στήλης.

Τόσο οι γυναίκες όσο και οι άντρες αφήστε τα ενεργειακά κέντρα των θηλών να ενεργοποιηθούν και να διοχετεύσουν ενέργεια σε έναν αγαπημένο σας στόχο, τρέφοντας αυτόν το στόχο, αυτό το «παιδί». **Δύο ακτίνες φωτός/ενέργειας κατευθύνονται σε μία σφαίρα νοητή, στην οποία έχετε τοποθετήσει ένα**

αγαπημένο νοητικό σας παιδί. Πάρτε δύο λεπτά, για να επιλέξετε το παιδί, που θέλετε να θρέψετε. Ένα έργο που θέλετε να θρέψετε.

[Παύση 2']

Αφήστε τη ροή να πραγματοποιηθεί. Στείλτε ενέργεια, μέχρι να νιώσετε ότι έχει πάρει αρκετή.

[Παύση 2']

Μπορείτε να επαναλαμβάνετε συχνά την ίδια διαδικασία, κάθε φορά που θέλετε να θρέψετε, να ενισχύσετε, ένα πνευματικό σας έργο -και όχι μόνο πνευματικό.

Το κέντρο της κεφαλής παραμένει ανοιχτό, το έβδομο κέντρο παραμένει διευρυμένο. Είναι ένας άξονας μεγάλος, ο ομαδικός άξονας. Μπορείτε, όταν επαναλαμβάνετε την τεχνική, να συνδέεστε με τον ομαδικό άξονα ή με τον προσωπικό σας άξονα. Λειτουργεί το ίδιο.

Η Αφροδίτη είμαι.

Ο Διόνυσος ήρθε για να φέρει αλλαγές και, κατεβαίνοντας από εδώ, θα αρχίσετε να τις βλέπετε μπροστά σας. Θα αρχίσετε να αναγνωρίζετε τις ροές αυτής της ενέργειας στη ζωή σας. Κι εγώ θα είμαι πάντοτε εδώ επίσης, για να θεριεύω τη φωτιά και να σας δείχνω τρόπους.

Πάνω από το έβδομο ομαδικό κέντρο, που έχει διευρυνθεί σαν ένας πολύ μεγάλος δίσκος με πέταλα, ανάβει μία φλόγα. Η φλόγα της Εστίας είναι χαμηλά. Αυτή η φλόγα είναι διαφορετική. Σας έχουν δοθεί και στο παρελθόν φλόγες. Δεν τις τιμήσατε αρκετά, δεν τις χρησιμοποιήσατε αρκετά. **Αυτό που λάμπει εκεί τώρα, δεν είναι μία μικρή φλόγα, είναι φωτιά! Γλώσσες φωτιάς που κινούνται αδιάκοπα.**

Πυρ στη βάση. Πυρ στην κορυφή. Η ενέργεια ρέει στον άξονα, ανάμεσα στο κέντρο της κεφαλής και το πρώτο κέντρο και ο ρόμβος που σχηματίστηκε είναι ενεργός.

Επαναλάβετε τη ροή της ενέργειας από τα κέντρα των θηλών, σε ένα έργο που θέλετε να ενισχύσετε. Μπορείτε τώρα να οραματιστείτε μπροστά σας ένα διαφορετικό «παιδί», ένα διαφορετικό πνευματικό έργο -και όχι μόνο πνευματικό. Και πάλι, από τα τσάκρα των θηλών κατευθύνονται ακτίνες της ενέργειας που ρέει στο ρόμβο, σε μία σφαίρα που έχετε τοποθετήσει ένα έργο σας, ένα παιδί σας πνευματικό.

[Παύση 2']

Έχετε τις ευλογίες της Αφροδίτης.

Σας ευλογώ και σας αφήνω να συνεχίσετε με μία άλλη εργασία. Σας παραδίδω στα χέρια των Δασκάλων... αφού πρώτα μοιραστείτε τις τυχόν εμπειρίες που είχατε.

[Ακολούθησε μοίρασμα εμπειριών]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 6^η – 16.09.2017

«Στον Ομαδικό Άξονα»

Άννα: Παίρνουμε χαλαρές, αβίαστες και ευρείες αναπνοές. Νιώστε τον αέρα να εισέρχεται από παντού, απ' όλα τα σημεία του ορίζοντα, καθώς εισπνέετε. Ο αέρας απλώνεται στο σώμα, κατευθύνεται στο δεύτερο κέντρο, στο χάρα, το φωτίζει από ενέργεια και εκπνέοντας εξέρχεται κάθε ανισόρροπη ενέργεια, όλες οι τοξίνες, όλα όσα δεν χρειάζεστε πια.

Βάλτε στο κέντρο του κύκλου τον άξονα σας, τον άξονα αυτής της ομάδας. Οραματιστείτε τον ομαδικό άξονα σφριγηλό, ζωηρό, ζωντανό, παλλόμενο και εισέλθετε σ' αυτόν... και για λίγα λεπτά της ώρας, 1-2 λεπτά, επιτρέψτε στον εαυτό σας να νιώσει που βρίσκεται. Να νιώσει το περιβάλλον μέσα στον άξονα, τον διευρυμένο, παλλόμενο, ολοζώντανο άξονα. Κάτω από τα πόδια σας, η φλόγα της Εστίας.

[Παύση 2']

Σήμερα θα ζήσετε εδώ, στον παλλόμενο άξονα, στο περιβάλλον μέσα του που δονείται, που ανασαίνει. Ανασαίνει, εισπνέοντας ενέργεια από ψηλά προς τα κάτω, από πάνω προς τα κάτω, και εκπνέοντας από κάτω προς τα πάνω. Μια διαρκής εισπνοή και εκπνοή από τον Ουρανό, τον Ήλιο, στην Γη και τανάπαλιν. Και σαν το κάνετε αυτό, θα έχετε βρει την κατεύθυνση της σημερινής συνάντησής μας.

Ξεκινήστε.

Στον άξονα πνέουν άνεμοι, ανωφερείς και κατωφερείς. Εισέρχεται ηλιακός άνεμος που στροβιλίζεται σε δίνες, κατεβαίνοντας. Αλλά και γύρω από τον άξονα πνέουν άνεμοι και είναι οι άνεμοι αυτοί που τον στερεώνουν. Ο άξονας μοιάζει να είναι το μάτι του κυκλώνα, που στροβιλίζεται γύρω, ενώ μέσα επικρατεί γαλήνη, ισορροπία. Τα ανοδικά και καθοδικά ρεύματα κινούνται ισορροπημένα, στροβιλιζόμενα επίσης. Το περιβάλλον έξω από τον άξονα αποτελείται από άνεμο. Έναν άνεμο... πολλά ρεύματα ανέμων για την ακρίβεια, που ενισχύουν τη φλόγα της Εστίας, τη ζωοποιούν.

Εστιαστείτε και πάλι στο εσωτερικό του άξονα, για να διαβάσετε, ει δυνατόν, τις ενέργειες εκεί, την πραγματικότητα που σας περιβάλλει.

Το ταξίδι συνεχίζεται, πάνω στην χορδή του ηλιακού ανέμου. Κρατηθείτε γερά. Θυμηθείτε ότι βρίσκομαι ΕΔΩ, εγώ, η Αφροδίτη η ποντογενής. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον του άξονα, θα μάθετε να υπάρχουνε διαρκώς.

Γιατί ήρθε η Αφροδίτη, να σας το δείξει αυτό; Γιατί δεν δίνεται αυτή η πληροφορία/η διδασκαλία, από τον Δια ή κάποιον άλλο; **Γιατί εγώ είμαι, που διατηρώ τον άξονα και την ροή του, ενώνοντας τα άκρα. Είμαι η γέφυρα.** Δημιουργώ τη γέφυρα, λόγο της έλξης που ασκείται ανάμεσα στα αντίθετα, στους αντίθετους πόλους. Στη συνέχεια βέβαια, είναι πολλές οι θεότητες και οι ενέργειες που εμπλέκονται.

Σ' αυτόν το άξονα, τον ομαδικό άξονα, θα μάθετε να υπάρχουνε διαρκώς, ενώνοντας τον Ήλιο με τη Γη, το Ουράνιο με το Χθόνιο. Στόχος είναι, η ύπαρξη του χθόνιου να μη σας δεσμεύει σε τίποτα, να μη δεσμεύει σε τίποτα το ουράνιο και τανάπαλιν. Με την έννοια, ότι τα δυο συνυπάρχουν αρμονικά, χωρίς τριβές.

Αναπνοές.

Είναι το περιβάλλον σας, είναι ο τόπος, όπου θα ζείτε και θα κινείστε διαρκώς. Είναι το εσωτερικό περιβάλλον της ομάδας, του κύκλου βέβαια, αλλά και της ευρύτερης ομάδας, καθώς εδώ και καιρό εργάζεστε με τον ομαδικό άξονα σε διάφορους κύκλους. Άρα, έχει εγκατασταθεί ένας άξονας σε όλες τις ομάδες και αυτός είναι σταθερός πια και ισχύει, διέπει, την ευρύτερη ομάδα. Μόνο που τώρα σας δείχνω, ότι δεν είναι ένας άξονας στον οποίο θα μπαίνετε και θα βγαίνετε, έχοντας αφήσει ένα κάποιο μέρος της ενέργειας σας, αλλά σε αυτόν θα ζείτε. Θα πρέπει να κατανοήσετε, ότι μια τέτοια συνένωση με το φως -γιατί περί αυτού πρόκειται- αντιστοιχεί στη δημιουργία μιας εσωτερικής σχολής, που θα μπορούσατε με τους δικούς σας όρους να αποκαλέσετε άσραμ. Ήδη εργάζεστε με το άσραμ των Πλειάδων, δεν αναφέρομαι σε αυτό. Αναφέρομαι σ' ένα άσραμ της γήινης πραγματικότητας.

Μπαίνετε στον άξονα και λειτουργείτε σ' αυτόν, ζείτε σ' αυτόν, δημιουργώντας ένα άσραμ. Δηλαδή, **από αυτή τη στιγμή και πέρα, αν αποφασίζετε να στηρίξετε τη δραστηριότητα σας με την δημιουργία ενός άσραμ, στο φυσικό πεδίο, θα μπορούσατε να το κάνετε. Γιατί αυτός ο άξονας, η συνύπαρξη στον άξονα, λειτουργεί ως βάση.** Είναι κάτι ανάλογο με τα θεμέλια ενός οικοδομήματος, μόνο που τα θεμέλια ενός οικισμού μπαίνουν στη Γη, ενώ ενός άσραμ μπαίνουν στην καρδιά.

Παρόλα αυτά δεν είμαι εδώ για να σας πω, να δημιουργήσετε ένα τέτοιο άσραμ αλλά για να σας δείξω πώς μπορείτε να αναπτυχθείτε μέσω του άξονα. Τα υπόλοιπα είναι δικό σας θέμα. Δεν είναι απαραίτητο, να δημιουργηθεί ένα φυσικό άσραμ.

Αυτός είναι ο ενεργειακός σας χώρος, στηρίζετε από την ηλιακή ενέργεια και βέβαια την ενέργεια της γαίας. Προστατεύετε από το δίκτυο των ανέμων που, καθώς στροβιλίζονται γύρω, διατηρούν το εσωτερικό του άξονα που δημιουργούν σε ισορροπία. Θα μπορούσατε να οραματιστείτε ότι τα ίδια τα τοιχώματα του άξονα αποτελούνται από τις ροές των ανέμων, τους στροβιλισμούς τους. Κι εδώ, κάθε δραστηριότητα του εγώ, του γήινου εγώ, παύει να υφίσταται. Εφόσον ζείτε και κινείστε στον άξονα, η δραστηριότητα του γήινου εγώ, το οποίο αποτελεί για σας ένα σημείο αναφοράς μέσα από το οποίο κρίνεται το ουράνιο και το χθόνιο και το συγκρίνεται, παύει να υπάρχει. **Ο άξονας είναι ο χώρος, μέσα στον οποίο βιώνεται ταυτόχρονα το χθόνιο και το ουράνιο σε ισορροπία.** Και μπορεί να φαίνεται και να ακούγεται κάτι τέτοιο πολύ φιλόδοξο για τα δικά σας δεδομένα αλλά μένει να το διαπιστώσετε στην πράξη.

Στην πραγματικότητα, δημιουργείται με αυτόν τον τρόπο ένας κοινός χώρος για το συνειδητό γήινο πεδίο, το χθόνιο ασυνείδητο και το ουράνιο πνευματικό πεδίο. Πρόκειται για μια πολύ βαθιά και αληθινή διδασκαλία που θα μπορούσατε να κοινοποιήσετε, μόνο εφόσον βιώσατε αυτή την πραγματικότητα. Μόνο όταν την κάνετε κτήμα σας, όχι μόνο νοητικά αλλά ως εμπειρία.

Είναι φυσικό, να υπάρξουν και δεύτερες σκέψεις και ανησυχίες του τύπου «Πόση καθαρότητα λοιπόν θα πρέπει να έχει κάποιος, για να μπει σ' αυτόν τον άξονα μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας;». Σας πληροφορώ, ότι θα μπει αυτός που μπορεί να μπει και δεν είναι δική σας υπόθεση αυτή. Ο ίδιος ο άξονας και οι άνεμοι που πνέουν γύρω του, θα πετάξει, θα απομακρύνει τις ενέργειες που δεν συνάδουν με αυτόν.

Ας έρθουμε όμως στην ουσία της εργασίας. Μπαίνοντας στον άξονα και ζώντας σ' αυτόν, σημαίνει ότι είστε σε άμεση επαφή με το ασυνείδητο σας. Είστε σε άμεση επαφή με το χθόνιο σώμα σας και το ουράνιο και το γήινο. «Και είναι αυτή η επαφή ισορροπημένη», ρωτάει η Άννα, «διαρκώς; Εμείς εξελισσόμαστε, δεν χαλά ποτέ αυτή η ισορροπία;» Τονίζω, η ισορροπία χαλά όταν βρεθείτε έξω από τον άξονα και τότε θα πρέπει να την ανακτήσετε για τον εαυτό σας. Δηλαδή, βγαίνοντας από το ομαδικό άξονα, θα χρειαστεί να ανακτήσετε την ισορροπία στον ατομικό σας άξονα, θα δημιουργηθούν κλυδωνισμοί και θα χρειαστεί τριπλάσια ενέργεια, τουλάχιστον, για να ισορροπήσετε. Θα επανέλθετε στη πρότερη κατάσταση και εργαζόμενοι με τον εαυτό σας θα μπορέσετε να φτάσετε, δυνητικά και πάλι στο σημείο ισορροπίας εντός του δικού σας ατομικού άξονα. Αυτά δεν λέγονται για να σας αποτρέψουν να απομακρυνθείτε από τον άξονα της ομάδας, αλλά για να γνωρίζετε πώς λειτουργεί η ενέργεια και να μην τρομάξετε, αν και όταν βγαίνοντας βρείτε τον εαυτό σας, να βάλλεται από τους ισχυρούς ανέμους της προσωπικότητας, που θα πρέπει να κρατήσει τα ηνία του άρματος μόνη της. Είναι πολλοί οι άνθρωποι που κατάφεραν να φτάσουν σε πολύ υψηλά επίπεδα συνειδητότητας έξω από έναν τέτοιο άξονα. Δεν χρειάζεται δηλαδή, να νιώθετε φόβο για το τι θα γίνει, τι θα συμβεί, αν για κάποιο λόγο βρεθείτε εκτός άξονα ή εκτός ομάδας. Όμως πρέπει να είστε συνειδητοί, γιατί αυτή η αυξημένη συνειδητότητα μετρά και να έχετε επίγνωση, του πώς θα πρέπει να διαχειριστείτε τις ενέργειες, για να φτάσετε στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Η συνύπαρξη του χθόνιου και του ουράνιου επιφέρει ισορροπία, ωστόσο ο παρατηρητής εξακολουθεί να υφίσταται. Εξακολουθείτε να παρατηρείτε και εφόσον παρατηρείτε, εφόσον εξακολουθεί να υπάρχει το σημείο του παρατηρητή, αυτό το σημείο μπορεί να ανέρχεται και να κατέρχεται στον άξονα, εστιαζόμενο σε διάφορα επίπεδα. Το βίωμα σας όμως, δεν θα είναι εκείνο του ανθρώπου που παρασέρνεται από τα ενεργειακά ρεύματα του χθόνιου σώματος ή του γήινου ή του ουράνιου, αλλά **θα υπάρχει η προστιθέμενη αξία της συνειδησης του γεγονότος ότι είστε κύριοι αυτών των πεδίων κι ότι αυτά τα πεδία είναι μέρη του δικού σας ενεργειακού σώματος του άξονα.**

Με άλλα λόγια, **ο άξονας είναι πλέον το ενεργειακό σας σώμα** κι όπως μπορείτε να ρίξετε το βλέμμα σας στα χέρια ή τα πόδια σας ή τον αφαλό σας, μπορείτε επίσης, εντός του άξονα, να κινήσετε, να μετακινήσετε την εστίαση σας σε διάφορα επίπεδα και με αυτόν τον τρόπο θα κάνετε μια βαθιά συνειδητοποίηση: Πως όταν λέγεται από κάποιους, ότι ένα μέρος της ανθρωπότητας δουλεύει με τα κατώτερα κέντρα κι ότι αρχίζουν να ανέρχονται σιγά σιγά, και στόχος είναι να φτάσουν να εργάζονται με τα ανώτερα κέντρα, αυτό που υποδηλώνεται είναι ότι το πνεύμα που ενσαρκώνεται, επιθυμώντας να γνωρίσει το σώμα του, μπαίνει πλήρως σ' αυτό το παιχνίδι της γης και αρχίζει να εστιάζεται σε διάφορα μέλη του. Λόγω της έντασης της βαρύτητας που βιώνει κατά την ενσάρκωση -

βαρύτητας όχι μόνο φυσικής-, η εστίαση βρίσκεται στα χαμηλότερα κέντρα. Εκεί όμως, επικρατεί μια ιδιαίτερη κατάσταση. Γειώνοντας την θεϊκότητα του σ' ένα σημείο, αναγκάζεται να διαχωρίσει αυτό το σημείο από τα υπόλοιπα και καθώς στη συνέχεια διευρύνει την αντίληψη της η οντότητα, αρχίζει να αντιλαμβάνεται την λειτουργία του σώματος της από όλο και ανώτερα επίπεδα, προχωρώντας προς τα άνω. **Πρόκειται για το σώμα σας και σχετίζεται με την ανάπτυξη των ενδοκρινών αδένων και των συντονισμό τους με την εισερχόμενη ηλιακή ενέργεια. Ένα κέντρο που μπορεί να παραλάβει ηλιακή ενέργεια και να την διοχετεύσει σε φυσική δραστηριότητα, γειώνοντας την ουσιαστικά, μπορεί να συντονιστεί σταδιακά με όλο και λεπτοφυέστερες δονήσεις του ίδιου του φωτός εκπληρώνοντας το σκοπό του. Όλα τα κέντρα λειτουργούν αλλά είναι το φως, είναι η ηλιακή ενέργεια, που τους δίνει τη δυνατότητα να εκλεπτυνθούν, ώστε να συλλαμβάνουν τις πιο λεπτοφυείς δονήσεις του φωτός.**

Κατανοείτε έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο, βάσει αυτής της αναλογίας, πως ό,τι βιώνετε- είναι η πραγματικότητα του σώματος σας -και του γήινου σώματος δηλαδή. Γιατί βέβαια και το γήινο σώμα σας συμπεριλαμβάνεται στον άξονα. Μόνο που τώρα σας δείχνω αυτή την εσωτερική πραγματικότητα και επιμένω, όση ώρα μιλάμε, να βρίσκεστε μέσα στον άξονα επιτρέποντας στον εαυτό σας να αντιληφθεί όσα σας περιγράφω.

Για να φτάσετε στο σημείο, να ακούτε αυτά τα λόγια, σημαίνει ότι είστε σε θέση να τα ακούσετε.

Τώρα, ο ομαδικός άξονας δημιουργήθηκε με αυτόν το σκοπό κατά κύριο λόγο, να σας εισάγει στην πραγματικότητα της δικής σας σύστασης. Κάποτε, κάνατε έναν κύκλο πνευματικής ανατομικής θα μπορούσατε να εντάξετε τις σημερινές πληροφορίες και πολλές ακόμα που δόθηκαν κατά καιρούς στο πνεύμα εκείνου του κύκλου, άσχετα εάν προέρχεται κάποια άλλη οντότητα.

Η πραγματικότητα του ομαδικού άξονα και οι ενέργειες που αναπτύσσονται σ' αυτόν, με την προστιθέμενη αξία της αλληλοπεριχώρησης που προσφέρει, σας δίνει έναν μεγαλύτερο βαθμό εξουσίας και ισχύος και επίγνωσης. Έτσι με ασφάλεια γειώνετε, παραλαμβάνετε, διαχειρίζεστε και αντιλαμβάνεστε. Πιστεύετε ότι έχετε πολλές ακόμα εγγραφές στο υποσυνείδητο σας, πολλά ακόμα βαθιά εντυπώματα, με τα οποία θα πρέπει να εργαστείτε.

Ανανέωση.

Αφήστε αυτή τη σκέψη κατά μέρος και βιώστε την πραγματικότητα του άξονα. Μέσα σ' αυτόν θα δείτε την αλήθεια σας, μέσα σ' αυτόν θα συνειδητοποιήσετε σε ποιο βαθμό υπάρχουν πραγματικά προσωπικά σας εντυπώματα που εκκρεμούν για διαχείριση. Γιατί, σ' ένα μεγάλο βαθμό, στο επίπεδο εργασίας που κάνετε, εκφράζετε συλλογικά εντυπώματα. Η παρουσία σας στον άξονα θα σας δώσει την ευκαιρία να δείτε την αλήθεια, την αλήθεια σας και επίσης μια τεράστια ενεργειακή βοήθεια να λύσετε ότι εκκρεμεί πραγματικά.

Για να παραμείνετε στον άξονα απαιτείται εμπιστοσύνη. Εμπιστοσύνη στην Πηγή, εμπιστοσύνη στο Σχέδιο και το Έργο. Μένοντας στον άξονα δεν είστε πια μία μεμονωμένη, χωριστή πραγματικότητα/προσωπικότητα. **Μέσα στον άξονα βρίσκεστε στην**

ενέργεια της Υικότητας, στην ιδιότητα του Υιού και της Κόρης και αυτή η πληροφορία θα σας φανεί πολύ χρήσιμη στο μέλλον, καθώς θα μπορείτε να τοποθετηθείτε κατάλληλα στις ενέργειες που ρέουν. **Από τη στιγμή που αντιλαμβάνεται η οντότητα αυτή την ιδιότητα της σε σχέση με την πηγή τον Πατέρα και Μητέρα δημιουργό, παύει ο εσωτερικός ανταγωνισμός των δύο Αρχών. Γιατί ποτέ, οι δύο Αρχές στο πνευματικό πεδίο δεν αντιμάχονται η μια την άλλη αλλά στη γήινη πολιότητα υπάρχει σύγκρουση και όσο εσείς παίρνετε τη θέση πότε του πατέρα και πότε της μητέρας βιώνετε σύγκρουση και ανισορροπία. Όταν όμως σταθείτε στη θέση του Παιδιού, βιώνετε την ισορροπία, καθώς αναγνωρίζετε ότι είστε και τα δυο μαζί.** Κι ενώ αυτά τα λόγια που σας λέω, τώρα, μπορεί να ικανοποιούν την ανάγκη σας για νοητική κατανόηση αλλά σας οδηγούν σε μια υπερεπεξεργασία, υπερανάλυση, στη συνέχεια το βίωμα θα σας δείξει τι ακριβώς εννοώ. Η εμπειρία της ισορροπίας στον άξονα θα σας δώσει τις απαντήσεις που χρειάζεστε.

Στο σημείο αυτό κάνω πίσω, για να εισέλθει η Θεά Ήρα.

.....

Αφού σας καλωσορίσω κι εγώ μαζί με την αγαπημένη Αφροδίτη, θα ήθελα με τη σειρά μου να πω δυο λόγια σχετικά με τον άξονα της ομάδας.

Αυτόν τον άξονα, τον συνδημιουργώ για εσάς με τον Δία. Καθώς οι ενέργειες του ανέμου που περιφέρονται γύρω του, περιστρέφονται γύρω του, εστιάζουν την ενέργεια σας στον άξονα της δύναμης του Διός, οι άνεμοι του ασυνείδητου πνέουν ισχυροί και αναλαμβάνω την κάθαρση τους. Θα πρέπει να θυμόσαστε, ότι οι άνεμοι που στροβιλίζονται γύρω σας, γύρω από τον άξονα, δεν έχουν μόνο σαν ρόλο την δημιουργία του περιβάλλοντος σας αλλά επίσης τη διαχείριση τυχόν υπολειμμάτων του χθόνιου πεδίου, του ασυνείδητου σας. Είναι σαφές ότι μετά απ' όσα ακούσατε, προτιμάτε να παραμείνετε στο κέντρο και έτσι πρέπει.

Κατά διαστήματα, θα τίθενται κάποια ζητήματα για επίλυση και αυτά θα τα αντιλαμβάνεστε και θα τα επιλύετε με τη βοήθεια εμού της ίδιας, σε σύνδεση βέβαια και συνάρτηση με την ενέργεια του Διός του Υψίστου. Σας καθαρίζω και σας καθορίζω. Γειώνομαι. Και η Αφροδίτη, δίκαιο έχει λέγοντας, ότι είναι βέβαια εκείνη που συνδέει τα δυο άκρα, τους δυο αντίθετους πόλους. Τι θα είχατε να πείτε μάλιστα, αν σας παρουσιάζονταν σήμερα περισσότερες πληροφορίες για το ρόλο του Άρη, του Ηφαιστού και άλλων Θεών... αλλά αυτές θα δοθούν σε άλλο χρόνο.

Παραμείνετε στο κέντρο.

Τιμάτε εμένα παραμένοντας στον άξονα, τιμάτε τον χώρο που δημιούργησα για εσάς, ένα χώρο νοητό που ωστόσο εκτείνεται σε όλα τα πεδία. Φυσικά δε θα αργούσε η ώρα που θα έφτανε αυτή η στιγμή της επίτευξης της ισορροπίας. **Δώστε την ευκαιρία στον εαυτό σας να σιωπήσει, να μείνει στη σιγή μέσα στον ομαδικό άξονα, επιτρέψτε στον παρατηρητή που είστε, να κινηθεί προς τα επάνω ή προς τα κάτω στο σώμα του άξονα, που μοιάζει με ανθρώπινο σώμα, αφού αφορά ανθρώπους.** Ανθρώπινο σώμα, με ενεργειακά κέντρα, στα οποία ο παρατηρητής μπορεί να εστιαστεί και να αναπτύξει ενέργειες οριζόντια στο επίπεδο κάθε κέντρου. Αυτό είναι κάτι που ήδη έχετε κάνει σε πολλές

ενσαρκώσεις, όταν ήσασταν εστιασμένοι μόνο στα γήινα, όταν ήσασταν εστιασμένοι μόνο στο συναίσθημα ή μόνο στο νου. Κάθε φορά γύρω από ένα κέντρο αναπτύσσονταν οι επιγνώσεις σας και η πραγματικότητα σας. Δεν ήσασταν συνειδητοί και συνειδητές σε αυτό. Τώρα βλέπετε τη μεγάλη εικόνα, μια εικόνα που δεν είχατε πριν. Τώρα βλέπετε την εικόνα του Μακροπρόσωπου, όπως θα λέγατε, μέσα από το ομαδικό σώμα σας και μπορείτε να αντιληφθείτε, γιατί τόσοι και τόσοι σοφοί επιμένουν, ότι το σύμπαν βρίσκεται μέσα σας κι ότι βρίσκεστε εδώ για να γίνετε αυτό που είστε και ότι βιώνετε αυτά που είστε -αυτά που είστε ωστόσο, όπως διαμορφώνονται από την εστίαση του παρατηρητή, γιατί είστε τα πάντα.

Η πυρά της Εστίας κάτω από τα πόδια σας μαίνεται, οι κυκλοτερείς άνεμοι πνέουν ισχυροί, ο άξονας σταθερός, ο Πλούτων και ο Δίας και ο Ζευς, όλες και όλοι εμείς βρισκόμαστε εδώ για να σας βοηθήσουμε να κατανοήσετε τώρα πως εργάζεστε μαζί μας ή πως μπορείτε να εργαστείτε.

Αυτή η επιγνώση στα πιο χαμηλά, στις πιο χαμηλές δονήσεις της αντιστοιχεί σε αυτό που θα λέγατε, Νήσο των Μακάρων. Στις πιο υψηλές δονήσεις της, αντιστοιχεί στον Ουράνιο Όλυμπο -λόγια που μπορούν να κατανοήσουν οι μυημένοι, καλύτερα.

Ο Ήφαιστος έρχεται σήμερα, για να γειώσει μέσα από τον άξονα μια ιδιαίτερη χορδή ηλιακού φωτός. Μέσα στην πραγματικότητα του ενεργειακού σώματος που βιώνετε, κατεβαίνει μια φλεγόμενη χρυσή χορδή από τον ήλιο μέχρι τη γη, μέσω της πυράς που βρίσκεται κάτω από εσάς.

Σ' αυτή τη χορδή, συμπεριλαμβάνονται οι αιτίες και οι λόγοι της δημιουργίας σας του καθενός και της καθεμιάς ξεχωριστά. Και γύρω από αυτή τη χορδή θα κινηθούν στη συνέχεια οι παρατηρητές... θα κινηθείτε ως παρατηρητές, κατά μήκος αυτής της χορδής... καθ' όλο της το ύψος, έτσι ώστε να λάβετε τις απαραίτητες επιγνώσεις, που θα σας επιτρέψουν να προχωρήσετε περισσότερο στη συνέχεια.

Ώρες 5 με 8 το απόγευμα, μπορεί να γίνει καθημερινά αυτή η άσκηση, έστω για 5 λεπτά, όχι περισσότερο. Και η άσκηση αυτή δίνεται, όχι μόνο γι' αυτό καθαυτό το ζητούμενο, του να εργαστείτε με τη χορδή του Ηφαίστου, αλλά και για να θυμόσαστε καθημερινά να βρίσκεστε διαρκώς μέσα σ' αυτόν τον άξονα που δημιούργησα για εσάς σήμερα, βάσει όλης της προεργασίας που είχε γίνει.

Σας Ευλογώ,

Ήρα.

Συνεχίζει η Αφροδίτη.

.....

Η εργασία της χορδής του Ηφαίστου, θα διαρκέσει μέχρι την επόμενη συνάντηση 5 λεπτά την ημέρα από τις 5 – 8 το απόγευμα.

Πάρτε χρόνο για να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας από τον άξονα και τυχόν ερωτήσεις.

Απαντήσεις ερωτήσεων & διευκρινήσεις από την Αφροδίτη :

Απέχετε ακόμα από τα εντυπώματα, αφήστε τα ακόμα, πρώτα πρέπει να γίνει εργασία σ' αυτόν τον άξονα. Δεν είναι συνετό, αυτή τη στιγμή, να ασχοληθείτε με εντυπώματα του ασυνείδητου -όχι εσείς που μπαίνετε πρώτη φορά σε τέτοιο άξονα, σε τέτοια ενέργεια. Τα εντυπώματα θα σας καταδειχτούν από τους θεούς. Θα έχετε πολύ συγκεκριμένες επιγνώσεις εντός του άξονα. Κάθε θεός θα σας οδηγήσει στα πεδία του και θα οδηγηθείτε εν γένει στη διαχείριση των ενεργειών, αρκεί να θυμόσαστε ότι ήσαστε παρατηρητές.

Δεν θέλουμε, σε αυτή τη φάση της εργασίας να εστιάσείτε στην διαχείριση των εντυπωμάτων, γιατί αυτό θα σας φέρει σε ανισορροπία. Πρώτα πρέπει να βιώσετε την εμπειρία του άξονα, να αποκτήσετε σταθερή πρόσβαση σε αυτόν, να ανακαλίτε εύκολα την ανάμνηση αυτής της κατάστασης, για να λειτουργεί μέσα σας σαν οδηγό σημείο αναφοράς και να «μπαινοβγαίνετε»... να μπορείτε να μπαίνετε με άνεση και να στέκεστε εκεί διαρκώς. Πρώτα πρέπει να επιτευχθεί αυτή η ισορροπία. Το επόμενο είναι η συνειδητοποίηση και η επίτευξη της εμπιστοσύνης.

Εάν πέσετε με τα μούτρα στην εργασία των εντυπωμάτων, χάνετε την εμπιστοσύνη. **Εδώ χρειάζεται να είστε αγνοτελείς, να είστε αγνοί σαν παιδιά. Δεν είναι τυχαίο ότι αναφέρθηκα στην κατάσταση της Υικότητας. Παιδική εμπιστοσύνη, αγνότητα.** Όταν έρχεστε σε επαφή με το βαθύ ασυνείδητο η εμπιστοσύνη στην υικότητα, στο γεγονός δηλαδή ότι είστε παιδιά των θεών, είστε το παιδί, μπορεί να σας βγάλει αλώβητους από οπουδήποτε ! Αυτό σώζει ! Γιατί, **μένοντας σε αυτή την κατάσταση, σε αυτή την επίγνωση,** δεν κατεβάζετε την δόνηση σας στο επίπεδο του γήινου νου, που αγκιστρώνεται πάνω στα εντυπώματα, που εκφράζονται στο γήινο πεδίο και εδρεύουν στο χθόνιο πεδίο. **Δεν μπαίνετε σε κρίση και μπορείτε να εργάζεστε ως καθαροί παρατηρητές. Ο παρατηρητής μπορεί να παραμείνει παρατηρητής όταν αντιλαμβάνεται πλήρως την Υικότητα του, δηλαδή στέκεται στο σημείο ισορροπίας, όπου είναι τόσο ο πατέρας όσο και η μητέρα·** ειδάλλως δεν είναι παρατηρητής αλλά είναι μέτοχος του δίπολου, μέτοχος κάποιου από τους δύο πόλους.

Ο όρος και προϋπόθεση για να σταθείτε σ' αυτόν τον άξονα και την πραγματικότητα του είναι η εμπιστοσύνη. Θα την αποκαλέσω Ιερή Εμπιστοσύνη. Θα χρησιμοποιούμε αυτό τον όρο για να ανακαλίτε αμέσως την πραγματική του έννοια.

Και μιλώντας για την Υικότητα και την ισορροπία, ας περάσουμε στην άλλη ερώτηση, σχετικά με τους τρεις κλώνους που έγιναν ορατοί. Είναι ένα τρίπτυχο.

Θα απαντήσω στην Ευ. ότι ο τριπλός άξονας, τριπλή έλικα, που είδε, αντιστοιχεί στην δική της ενεργειακή κατάσταση. Τον είδες γιατί έπρεπε να δεις που βρίσκεσαι και χρειάζεται να το κατανοήσεις αυτό, γιατί έχει να κάνει με την δική σου περεταίρω εργασία, την εργασία που θα συνεχίσεις να κάνεις εσύ με τον εαυτό σου κι όχι μόνο. Σχετίζεται με την ανάπτυξη σου κι όσα μπορείς εσύ να δώσεις προς τα έξω.

Ο άξονας είναι κενός, ενέργειες ανέρχονται και κατέρχονται, δεν υπάρχει μορφή. Τέθηκε μια χορδή, του Ηφαίστου· δεν ζητείται κάτι άλλο.

Εστίες.

Το γεγονός, ότι κάποιες / κάποιοι έχετε επιπλέον επιγνώσεις, έχει να κάνει με την προσωπική σας εργασία, χωρίς να σημαίνει ότι αυτές οι επιγνώσεις είναι αποκομμένες από τη συλλογικότητα. Είναι σημαντικό όμως να θυμόμαστε, τις οδηγίες που δίνονται.

Καθώς θα ζείτε καθημερινά στον άξονα, επιγνώσεις σαν αυτές της Ευ. , της Ρ. και άλλων από εσάς θα είναι συχνές. Θα λαμβάνετε όλο και περισσότερα. **Από τη στιγμή που βρίσκεστε σ' αυτόν το συλλογικό ομαδικό άξονα, το ομαδικό σώμα, θα ήταν τουλάχιστο αστείο να πει κάποιος, ότι οι επιγνώσεις που υπάρχουν εκεί αφορούν μόνο εσάς προσωπικά. Χρειάζεται όμως να βρείτε μια ισορροπία, ανάμεσα στο εγώ και το εμείς.**

Οι ομάδες θα συνεχίσουν να αναπτύσσονται βάσει των αξόνων γύρω από τους οποίους στήθηκαν. Κατά διαστήματα, θα γίνεται αναφορά σ' αυτόν τον ομαδικό άξονα και θα βρεθεί τρόπος καθ' οδόν να μοιράζεστε αυτές τις επιγνώσεις. Εκείνος/εκείνη που αντιλαμβάνεται μια επίγνωση, συλλαμβάνει μια επίγνωση, το κάνει επειδή έχει αναλάβει επίσης την ευθύνη, να εργαστεί με αυτήν. **Είστε ατομικότητες μέσα στον ομαδικό άξονα. Είναι ένας ομαδικός άξονας που καταλήγει σε άτομα, που έχουν αναλάβει μια εργασία. Διεξάγετε μια εργασία και μοιράζεστε στη συνέχεια τα αποτελέσματα της.**

Σ' αυτόν τον άξονα που καθοδηγώ και ερμηνεύω εγώ -τουλάχιστον- μαζί με την Ήρα, τον Δία και άλλους Ολύμπιους· αλλά η ενέργεια που κυριαρχεί σε αυτόν. **Εργάζεστε ομονοώντας.** Κατά την διάρκεια της εργασίας παραμένετε εστιασμένοι, στις οδηγίες που δίδονται. Ο λόγος που το τονίζω αυτό επανειλημμένως, είναι για να καταστεί σαφές, ότι **πρέπει να μένετε εστιασμένοι και εστιασμένες επάνω μου, στη καθοδηγούσα θεότητα.** Διότι, κάθε φορά που μια θεότητα καθοδηγεί, ένας δάσκαλος μπορείτε να πείτε, σας δείχνει μια πραγματικότητα ανάλογη της δικής του εμβέλειας και ποιότητας. Δεν έχετε ξεπεράσει πλήρως τους περιρρέοντες ανέμους. Πρώτα θα σταθεροποιηθείτε, θα συγκεντρώνετε την ενέργεια σας και στη συνέχεια οι πληροφορίες που θα παίρνετε, ενώ θα μπορείτε να τις μοιράζεστε, θα θυμόμαστε ότι είναι για τη δική σας, προσωπική εργασία. Εργασία η οποία οπωσδήποτε επηρεάζει ενεργειακά τους αδελφούς και τις αδελφές σας και συνδέεται και με την δική τους πραγματικότητα αλλά, περνώντας πρώτα από εσάς.

Αφροδίτη

[Απομαγνητοφώνηση: Αλέξανδρος Τυροβόλης]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλχημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 7^η – 14.10.2017

«Η Προετοιμασία»

Είστε μουσειακό είδος! Αφήστε τα χείλη σας να χαμογελάσουν, δεν σας δεσμεύει τίποτα. Σας κρατώ στην αγκαλιά μου, κόρες και κούροι και είστε ασφαλείς σ' αυτήν την αγκαλιά της πολυύμνητης, φιλομειδούς Αφροδίτης. Γιατί ξέρω όσο κανένας άλλος, πόσο ακριβά είναι τα χάδια και οι αγκαλιές του Θείου στον άνθρωπο, που τα ποθεί και δεν βλέπει την ώρα να ξαναβρεθεί και πάλι στα ουράνια. **Και αν είμαι Πάνδημη, γίνομαι Ενάλια και σας κρατώ στα χέρια μου, για να σας ανεβάσω όλο και ψηλότερα, όλο και ψηλότερα, ως Ουράνια.**

Μα βέβαια λέτε, ο έρωτας ανεβάζει τον άνθρωπο στα ουράνια· καταλαβαίνετε τώρα όμως γιατί πράγμα μιλάμε έτσι δεν είναι;

Αφήστε το νου σας καθαρό απ' όσα σκουπίδια κουβαλάτε μέσα στην ημέρα. Αν επρόκειτο να υποδεχτείτε στο σπίτι σας τον αγαπημένο\η, θα φροντίζατε να το έχετε πεντακάθαρο, θα φροντίζατε να το στολίσετε, ν' ανάψετε κεριά, όμορφα αρώματα, να βάλετε λουλούδια να ρίξετε μερικά ροδοπέταλα, να ετοιμάσετε ένα ωραίο δείπνο ένα ωραίο κρασί και να αφεθείτε στην ροή της βραδιάς ακούγοντας όμορφη μουσική. Ειδυλλιακή, ρομαντική ή εικόνα που περιγράφω· και εσείς πιστεύετε ότι είναι κάτι που χρειάζεται να φροντίσει ο άνθρωπος στα γήινα αλλά τι γίνεται στα ουράνια αλήθεια;

Στα ουράνια πράγματα, πότε-πότε φροντίζετε και πάλι να δημιουργείτε την ανάλογη ατμόσφαιρα, ανάβετε ωραία θυμιάματα, τακτοποιείται τον χώρο, ετοιμάζεται προσφορές ανάβετε κεριά, κάνετε τελετουργικά λουτρά ενίοτε και αφήνεστε στην ροή του Θείου. Ξέρετε αυτή η μικρή τελετουργία παίζει τεράστιο ρόλο, τα λουλούδια που φέρατε σήμερα από την καρδιά σας, τα όμορφα αρώματα, παίζουν τεράστιο ρόλο· **το πώς εσείς ετοιμάζετε τον εαυτό σας για τον Αγαπημένο, παίζει τεράστιο ρόλο.**

Μα εσείς δεν θυμόμαστε ότι επαναλαμβάνετε την ερωτική προετοιμασία σ' ένα άλλο επίπεδο, σας διαφεύγει. Για κοιτάξτε καλύτερα!

Ποιος θεός ή ποια θεά δεν θα ερχόταν με χαρά, αν έχει προηγηθεί μια τόσο εγκάρδια προετοιμασία. Θα πείτε, ο Θεός είναι πάντοτε εδώ, οι Θεοί, οι Δάσκαλοι, είναι πάντοτε παρόντες. Γιατί να μπούμε στην διαδικασία αυτή κάθε φορά που θέλουμε να επικοινωνήσουμε μαζί τους, δεν χρειάζεται να το κάνουμε συνέχεια· μας αγαπούν, μας ακούν, ξέρουμε ότι είναι εδώ, ξέρουν ότι θέλουμε να είναι εδώ.

Φαίνεται αρκετά τεντωμένο θέμα για αρχή και όμως θα σας το ζητήσω αυτό -και ξέρω ότι θα το ξεχάσετε σύντομα και δεν θα το πράξετε και μετά από καιρό θα το ξαναθυμηθείτε και ίσως μια- δύο φορές ακόμα ακολουθήσετε τις οδηγίες και μετά πάλι να τις ξεχάσετε και ούτω καθεξής-, **κάντε μια προετοιμασία ψυχής τε και σώματος, κάθε φορά που θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί μας.**

Ξέρω καλά ότι αυτή δεν είναι νέα πληροφορία για εσάς αλλά πόσες φορές κάνετε κάτι τέτοιο; Εμείς πάντοτε είμαστε εδώ παρούσες/παρόντες· εσείς είστε;

Αν εσείς είστε σε θέση να παραμένετε διαρκώς εστιασμένες/νοι στο Θείο και τις θεότητες που καλείτε, όλα είναι καλά. Όμως η καθημερινότητα σας σας τραβά μακριά από αυτό, αποσυντονίζεστε δεν μας σκέφτεστε. Μπορεί βέβαια να περνάμε από τον νου σας κατά διαστήματα αλλά και αυτό θα είναι, όταν θέλετε να σχολιάσετε κάτι και όχι συνήθως για να απευθύνετε την ευγνωμοσύνη σας ή την αγάπη σας. Με αυτές τις συνθήκες όμως πόσο εύκολο είναι σε σας να συντονιστείτε καθαρά μαζί μας;

Ζείτε σ' ένα κόσμο που τρέχει, σ' ένα κόσμο που όλοι βιάζονται και έχετε παρά πολλά να κάνετε μέσα στην μέρα. Και ναι, η Αφροδίτη είναι σήμερα εδώ για να σας πει αυτό μόνο. Γιατί είναι τόσο σημαντικό, να σας πω να κάνετε μια ανάλογη προετοιμασία. Κάθε φορά, πριν φέρετε τον εαυτό σας σε μια τέτοια συνάντηση, όσο καλύτερα μπορείτε, με αυτόν τον τρόπο ετοιμάζετε την ενέργεια σας, καθαρίζετε τον εαυτό σας, εστιάζετε τον νου σας στον Αγαπημένο/η.

Όλοι το χαιρόμαστε αυτό, γιατί μας δίνει την ευκαιρία να συνδεθούμε βαθύτερα. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι παρόλο που αυτές οι τακτικές ακολουθούνται εδώ και χιλιάδες χρόνια, σε όλα τα μέρη της γης.

Είναι ένα θέμα το να προετοιμάζεστε κατάλληλα για έναν διαλογισμό ή μια επικοινωνία με την δική μας πλευρά, επιθυμώντας να βοηθήσετε τον εαυτό σας να εστιαστεί καλύτερα και άλλο θέμα το να θεωρήσετε πως αρκεί να γίνουν όλα αυτά μηχανικά, για να επέλθει η σύνδεση και μηχανικά να λιβανίζετε, μηχανικά να κάνετε λουτρό, μηχανικά να ανάβετε αρώματα, μηχανικά να φέρνετε δύο λουλούδια και δύο προσφορές, δεν έχει καμία σχέση το ένα με το άλλο.

Βλέπετε, **στον έρωτα, όταν κάτι αρχίζει να γίνεται ρουτίνα, έχει έρθει η ώρα να αλλάξει και θα πρέπει να βρείτε νέους τρόπους. Προπαντός όχι ρουτίνα!** Αλλά όταν θα ανάβετε τα κεριά και τα αρώματα και όταν κάνετε κάθε μικρό μέρος αυτής της προετοιμασίας, ο νους σας απαραίτητα πρέπει να είναι σε μας, στον Αγαπημένο, στην Αγαπημένη, συνειδητά. Και όταν διαβάζετε έναν ύμνο, που πολύ μας αρέσει, ο νους σας χρειάζεται να είναι εκεί και τα μάτια σας να βλέπουν αυτόν/η στους οποίους απευθύνεται.

Όχι μηχανικά, δεν έχει καμία αξία αν το κάνετε μηχανικά, δεν αρκεί να κινούνται τα χείλη σας να βγαίνει η φωνή από τον λάρυγγα σας. Όσο καλή πρόθεση και αν έχετε, η εργασία θα είναι ημιτελής και ελάχιστα τα οφέλη.

Προχωρώντας σε μια πλήρη προετοιμασία με τρόπο συνειδητό κάθε φορά, εστιάζετε την ενέργεια σας, δημιουργώντας έναν πυρήνα συνειδησίας μέσα σας, που προσλαμβάνει τις ενέργειες που θα έρθουν. Πραγματικά χρειάζεται χρόνος γι' αυτό αλλά για ποιον άλλο λόγο είστε στην Γη; Πάρτε τον χρόνο που χρειάζεστε, συνειδητά. Επικαλεστείτε μας.

«Είναι αυτό τόσο σημαντικό την ώρα που έχει προηγηθεί μια εργασία σαν αυτή του άξονα;» Ακόμα πιο σημαντικό γίνεται τώρα· επειδή έχει προηγηθεί ακριβώς αυτή η εργασία, χάνεστε στον άξονα. Ο άξονας καταλαμβάνει μια πολύ μεγάλη γκάμα ενεργειών, ένα τεράστιο εύρος και

είναι η χορδή του Ηφαίστου εκεί σταθερή να σας κρατά αλλά, τελικά, πού θέλετε εσείς να εστιάσετε; Δεν έχετε εργασθεί αρκετά πάνω στην συνειδητή εστίαση σας στον άξονα, δεν έχετε ασχοληθεί ακόμα αρκετά στο να κινείστε πάνω-κάτω στον άξονα συνειδητά και η ενέργεια τώρα είναι γεμάτη από σκουπίδια, από ενέργειες εννοώ που είναι ασαφείς, καθόλου ξεκάθαρες, από ειρμούς που είναι σαν κουβάρια μπερδεμένα, από σκοτεινά και ασαφή σημεία στην αντίληψη σας.

Υπάρχουν πολλά τέτοια στοιχεία πάνω στον άξονα. Και εγώ μόλις σας έδωσα έναν πρακτικό τρόπο, για να μπορέσετε να σταθεροποιηθείτε καλύτερα και να είστε πιο συνειδητοί/τες στην κίνηση σας μέσα σ' αυτόν. Γιατί να είστε βέβαιοι/ες, πως **όταν τηρήσετε αυτό το τελετουργικό προετοιμασίας συνειδητά, θα βρεθείτε να πλέετε σε πελάγη καθαρής ενέργειας, θα βρεθείτε να κινείστε μέσα στον άξονα με μεγάλη ταχύτητα με ξεκάθαρη καθοδήγηση, με σαφή αντίληψη.** Αν προσπαθείτε να κάνετε αυτή την εργασία τυχαία, δεν θα αποκομίσετε πολλά.

Ξέρω πολύ καλά και το αναφέρατε νωρίτερα, ότι προτάθηκε να βρίσκεστε διαρκώς στον άξονα, ειπώθηκε ότι εδώ θα ζείτε και θα κινείστε αλλά για κάποιον λόγο, εσείς θεωρείτε ότι αυτό μπορεί να συμβεί χωρίς να δώσετε καθόλου ενέργεια συνειδητά -και όμως χρειάζεται.

Δεν χρειάζεται να δίνετε ενέργεια συνεχώς, δεν χρειάζεται να είστε συνέχεια εστιασμένοι, όλη τη μέρα αλλά λίγη ώρα κάθε μέρα χρειάζεται να το κάνετε με αυτήν τη μικρή προετοιμασία. Και **θα είναι αυτό, το δικό σας τελετουργικό εισόδου στον άξονα.** Υπάρχουν κάποιες/οι που το κάνουν ήδη σένα μικρό βαθμό, άλλες/οι που δεν το κάνουν καθόλου.

Προσαρμοστείτε! Όταν εγκατασταθεί η συνήθεια της εκτέλεσης αυτού του μικρού τελετουργικού και το εκτελείτε για αρκετό χρονικό διάστημα, θα έχει εγκατασταθεί μέσα σας πολύ βαθιά ο άξονας πια. Για την ακρίβεια, θα έχετε εσείς αποκτήσει βαθιά επίγνωση του ενεργειακού χώρου του άξονα και στην συνέχεια δεν θα απαιτείται -όχι στον ίδιο βαθμό- ή θα αλλάξει, θα τροποποιηθεί σε κάτι άλλο.

Ο χώρος του άξονα είναι ιερός. Δεν μπορείτε να το νιώσετε ακόμα και ο λόγος είναι αυτός που σας εξήγησα νωρίτερα.

Σας ευχαριστώ για την όμορφη συντροφιά, για τα όμορφα λουλούδια, για τη χαρά και τον χορό και σας αφήνω τώρα για να ετοιμαστείτε για την επόμενη όμορφη συνάντησή σας, στον κύκλο του Διός του Υψίστου.

Η Θέα Αφροδίτη σας ευλογεί

[Απομαγνητοφώνηση: Χρυσάνθη Μαρίτσα]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλχημεία της Αφροδίτης

Ιερό της Αφροδίτης, Ακροκόρινθος

29.10.2027

Ας πάρουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές αφήνοντας τα πάντα να πέσουν από πάνω μας ότι κρατάμε στο νου και στην καρδιά.

Αφήνουμε τα πάντα να φύγουν.

Δεν υπάρχει κανένας άλλος εδώ αυτή τη στιγμή από εμάς τον καθένα και την καθεμιά προσωπικά και την Θεά που στέκεται στη μέση του αρχαίου ιερού χαμογελαστή, τυλιγμένη με τα πέπλα της, φορώντας το λαμπερό της χαμόγελο.

.....

Ήταν ένα μικρό ιερό εδώ. Ένα μικρό σεμνό ιερό της Θεάς.

Εδώ αγαπημένες μου/αγαπημένοι μου βρισκόμουν χιλιάδες χρόνια πριν οι άνθρωποι με ονομάσουν Αφροδίτη. Χιλιάδες χρόνια πριν βρισκόμουν σε ετούτη την κορυφή όπως βρίσκομαι σε μικρά ιερά γιατί ο Έρωτας δεν μπορεί να χωρέσει σε κανένα ιερό. Κανένα ιερό δεν μπορεί να είναι αρκετά μεγάλο για να χωρέσει τον Έρωτα αλλά μόνο στις καρδιές των ανθρώπων χωρά.

Η φύση γύρω σας είναι παμπάλαιη επίσης. Δεν αναφέρομαι στην ηλικία των πετρωμάτων αλλά στους κύκλους φθοράς και αναγέννησης που αυτός ο τόπος της Αργολίδας της Κορινθίας εβίωσε.

Δεν μπορείτε να έρθετε πιο κοντά σε μένα αν δεν αφήσετε τα πάντα να πέσουν από πάνω σας. Δεν είμαι η Αφροδίτη που γνωρίζατε μέχρι σήμερα από τις προηγούμενες επικοινωνίες μας.

Είμαι η Αφροδίτη του κόσμου, του Σύμπαντος κόσμου.

Είμαι η Αφροδίτη των Εθνών.

Θα με λέγατε πάνδημη αλλά προτιμώ να με αποκαλείται Αφροδίτη των Εθνών γιατί σε όλους τους τόπους της γης κινούμαι.

Με πολλά ονόματα με γνωρίζουν και καθώς σας μιλώ μπορείτε να πάρετε χρόνο για να νιώσετε την ενέργεια μου να κατεβαίνει να ριζώνει ανάμεσά σας, να αγκυροβολεί ανάμεσά σας και να κατευθύνεται άμεσα στο πρώτο τσάκρα, το τσάκρα της ρίζας των ποδιών.

Η φλόγα που άναψε εκεί από τα Καβείρια παραμένει ισχυρή και το πύρινο σώμα των μυημένων εξακολουθεί να διαμορφώνεται με όλο και νέους τρόπους.

Κι αν είστε τώρα εσείς εδώ και εγώ μαζί σας, είναι για να σας βοηθήσω αυτό το πύρινο σώμα να το γειώσετε καλύτερα στο φυσικό πεδίο. Και οι αμύητοι που υπάρχουν εδώ μπορούν να λάβουν.

Η **Αφροδίτη των Εθνών** είναι που μπορεί να οδηγήσει το πύρινο σώμα σας στην τελική του μορφοποίηση και γείωση.

Αυτό το σώμα που διαμόρφωσε ο Ζευς.

Υπήρχαν και υπάρχουν ιερά μου σε όλη την Ελλάδα και πέρα από αυτή ακόμα και στο καθένα από αυτά μπορείτε να κάνετε τούτη τη σύνδεση ζητώντας από τον Δία τον μεγαλώνυμο την διαμόρφωση του πύρινου σώματος σας στη τελική του μορφή κάτι που σημαίνει την έκφραση της θέλησης σας στη γη την έκφραση της Θείας Βούλησης του Υψίστου Νοός Διός στη γη.

Ήμουν μαζί σας όταν μάθατε να γράφετε τα πρώτα γράμματα της Ολύμπιας γλώσσας συλλαμβάνοντας τον Θείο Ειρμό και παραμένω μαζί σας μέχρι να βάλετε την τελεία στη φράση που ξεκινήσατε τότε να γράφετε.

Η φράση που θα γράψετε στη γλώσσα των Θεών είναι η φράση, είναι η διατύπωση της ενέργειας, του συνόλου των όψεων του εαυτού σας.

Είναι ο εαυτός σας διατυπωμένος πλήρως. Αυτό θα την καθιστούσε μια μαγική φράση, ένα μάντραμ.

Αλλά εγώ σας λέω ότι στην πραγματικότητα έχοντας αυτή την φράση τελικά έχετε το κλειδί της δύναμής σας και μέσα από αυτή τη φράση είναι που θα μπορούσατε να αγγίξετε και να εργαστείτε με κάθε σας όψη εκ των δώδεκα.

Τα τελομερή του DNA σας συνδέονται με αυτή τη φράση.

Εκεί υπάρχει ένα μυστικό κλειδί.

Το κλειδί που ξεκλειδώνει ο ήχος της φράσης όταν την εκφέρετε ορθά.

Άρα αυτό που χρειάζεται να γίνει - και θα πάρει καιρό ακόμα να συμβεί μέχρι να γράψετε και να ολοκληρώσετε τη φράση - είναι τελικά να διατυπώσετε την πληρότητα του εαυτού σας μέσω της γλώσσας των Θεών, της γλώσσας των Ολυμπίων.

Γι' αυτή τη γλώσσα καθένας και καθεμία από εμάς εργαζόμαστε κρατάμε ένα κλειδί, φέρνουμε ένα μέρος της και χρειάζεται να συλλέξετε όλα αυτά τα επιμέρους στοιχεία για να έχετε μια ισορροπημένη φράση. Αν κρατήσετε μόνο ένα ή πέντε ή δέκα θα είναι ελλιπής. Θα λείπει κάτι από το νόημα του εαυτού σας. Αλλά πρέπει όλους μαζί να μας συμπεριλάβετε για να λάβετε το πλήρες νόημα είτε αφορά το χθόνιο σώμα σας είτε το γήινο είτε το ουράνιο. Αυτός

είναι ίσως ο βαθύτερος λόγος που προσφέρθηκε η δυνατότητα αυτής της γλώσσας.

Οραματιστείτε μπροστά σας το βωμό μου.

Εδώ κάποτε υπήρχε ένας βωμός. Οραματιστείτε τον. Δείτε τις ιέρειες να ιεουργούν γύρω του και εκεί αφήστε τα τελομερή του DNA σας. Αφήστε τις άκρες, τις απολήψεις, για παράδειγμα της έλικας του DNA σας με όποιο τρόπο μπορείτε να το οπτικοποιήσετε αυτό.

Αυτό το σημείο συνδέεται άρρηκτα με το ιερό του Απόλλωνος του Μαλεάτα στην Επίδαυρο.—Η εργασία που αρχίζει στο ένα σημείο ολοκληρώνεται στο άλλο. **Αποτελούν δίπολο οι δύο κορυφές.**

Το ταξίδι που αρχίσατε εκεί τελειώνει εδώ. Πριν από χρόνια το ξεκινήσατε. Μπορεί μόνο να τελειώσει, να ολοκληρωθεί με τη διατύπωση που ανέφερα πριν. Σε όλο αυτό το ταξίδι σας ακολουθούσε πάντοτε ο Έρωτας απαραίτητο στοιχείο της ζωής. Δεν μπορεί να υπάρξει ζωή χωρίς Έρωτα.

Δεν μιλώ απλώς για τη διαιώνιση της ζωής αλλά για την γέννηση της ζωής.

Αφήστε τον εαυτό σας να καθίσει χαλαρά στην πέτρα όπου βρίσκεστε και βυθίστε την ενέργειά σας τον εαυτό σας στο βράχο, βυθίστε τον εαυτό σας στο ύψωμα όπου κάθεστε. Δεν υπάρχει ζωή χωρίς εμένα είτε με αποκαλείτε Αφροδίτη είτε με άλλα ονόματα.

Ο Δίας επιθυμεί να μιλήσει και ως εκ τούτου του παραχωρώ τη θέση μου.

Να είστε ευλογημένοι.

Κρατώ τα ηνία. Κρατώ τα ηνία της ύπαρξης. Ο νους σας συχνά ξεφεύγει της πορείας του. Δεν βρίσκεστε μαζί μου πάντα αν και τα ρεύματα πρέπει να ταυτίζονται. Ελάτε κοντά μου. Συλλάβετε και πάλι τις απαρχές του Θείου Ειρμού, την πρώτη κίνηση του Θείου Νου, τον πρώτο στρόβιλο. Την πρώτη φορά που ο Θεός Νους αντίκρισε τον εαυτό του μέσα από τον στρόβιλο που δημιούργησε, το πρώτο καθρέφτισμα.

Σε αυτή την πρώτη στροφή σταθείτε και αφήστε τον νου και την καρδιά σας ανοιχτά για να συλλάβετε στο βαθμό που μπορείτε το πρώτο αντίκρουσμα. Τότε που δεν υπήρχε μορφή, υπήρχε μόνο το θάμα. Θέαση, Θεά, Θεώμαι. Η πρώτη φορά που ο Θεός Νους εθεάθη τον εαυτό του. Είναι αυτό το αρχικό σημείο. Δεν έχει νόημα να αναζητάτε την πηγή της Θείας Σκέψης γιατί ο Θεός Νους υπήρξε και θα υπάρχει πάντα.

Τα πάντα ξεκινούν από την πρώτη θέαση, το πρώτο αντίκρουσμα. Αυτό που ο Θεός Νους αντίκρισε είναι η Θεά. Αυτή είναι το καθρέφτισμα του, ουσία από την ουσία του που σε μια στροφή του Θείου Ειρμού αντικρίζει τον εαυτό της.

Όσο το άρρεν και το θήλυ αναζητούν το κλειδί της αναγνώρισης του άλλου βρίσκονται μακριά. Το κλειδί βρίσκεται στην αναγνώριση του εαυτού. Μόνο βρίσκοντας την δική σας ουσία μπορείτε να αναγνωρίσετε την ουσία του άλλου. Ναι, ακόμα και εδώ στο πεδίο της ύλης όπου κατοικείτε.

Δεν υπάρχει αυτάρκεια του αρσενικού ή του θηλυκού. Υπάρχει αυτάρκεια του ενός που είναι αμφότερα. Συμβαίνει να προσιδιάζετε τις συνθήκες της ζωής σας με τα ουράνια. Θέλετε να μαθαίνετε πως αντιστοιχούν τα πράγματα της καθημερινότητάς σας / οι εμπειρίες σας στην ουράνια εμπειρία. Αλλά αν βυθιστείτε βαθύτερα στην επίγνωση του πεδίου όπου βρίσκεστε οπωσδήποτε θα αντιληφθείτε το ουράνιο. Μέσα σε αυτό που είστε βρίσκεται η ουσία και η γνώση όλων των ειρμών όλων των καθρεφτισμάτων του Θείου Νου σε όλη την ιστορία της εκδήλωσης. Άρρεν και θήλυ λοιπόν. Ο Έρως και η Αφροδίτη και εγώ να σας ωθώ να ερωτευτείτε, όχι με τον γήινο τρόπο το γνωστό σας τόσο γνωστό σας και οικείο τρόπο τώρα πια αλλά, ως ίνες του ειρμού του Θείου Νου. Αυτό θα σήμαινε, σκέφτεται η Άννα, ότι ερωτευόμαστε τον εαυτό μας έτσι δεν είναι; Μόνο που μέσα από αυτό τον έρωτα των καθρεφτισμάτων γεννώνται άλλα καθρεφτίσματα και μορφές σε κατώτερα πεδία. Όλο και περισσότερες μορφές που αποκρυσταλλώνονται τελικά στο φυσικό πεδίο που τόσο καλά γνωρίζετε.

Δοκιμάστε να ερωτευτείτε σαν Θεοί και σαν Θεές. Σαν κύριες ροές του πρωταρχικού ειρμού του Θείου Νου. Αφήστε τον Έρωτα εκεί να σας συνεπάρει. Οδηγηθείτε με απόλυτη ελευθερία στο αποτέλεσμα της Ένωσης και η εμπειρία που θα έχετε / θα διαπιστώσετε ότι θα είναι διαφορετική από οτιδήποτε άλλο έχετε ποτέ γνωρίσει. Έτσι λοιπόν σήμερα σας δείχνω τον δρόμο του Θείου Έρωτα με την έννοια του τρόπου με τον οποίο ερωτεύονται οι Θεοί.

Έτσι μέσα από αυτή τη διαδικασία, μέσα από αυτό τον οραματισμό θα κατανοήσετε καλύτερα τι σημαίνει ο Έρωτας μεταξύ των Θεών και πως οι ροές της Θείας Σκέψης εμπλέκονται μεταξύ τους, στροβιλίζονται δημιουργώντας μικρά σύμπαντα, μικρές πραγματικότητες.

Είναι ο Δίας και η Ήρα; Είναι ο Άρης και η Αφροδίτη;

Παρακολουθείστε τις σχέσεις των Θεών με αυτό το συγκεκριμένο τρόπο. Διαλογιστείτε για να συλλάβετε το Θείο Μεγαλείο.

Έτσι αν και άνθρωποι στη γη / στο γήινο πεδίο να αποκτήσετε μια γεύση της ουράνιας πραγματικότητας.

Ένας άλλος λόγος που είναι σημαντικό να κάνετε αυτή την εργασία και μάλιστα καθημερινά αν μπορείτε για αρκετό καιρό, είναι ότι με τον τρόπο αυτό θα αρχίσετε να αποκτάτε καλύτερη πρόσβαση στη διαχείριση των όψεων του εαυτού σας που αντιστοιχούν στις ερωτευμένες Θεότητες.

Τι σημαίνει ο Έρωτας του Άρη για την Αφροδίτη; του Δία για την Ήρα; του Πλούτωνα για την Περσεφώνη; Τι σημαίνει αυτό στο πλαίσιο της δικής σας ύπαρξης; Ποιες είναι οι συνδέσεις που αποκαλύπτονται στις αντίστοιχες πτυχές του εαυτού σας;

Θέλω να διαιωνιστεί το είδος του ανθρώπου στη γη και έτσι θα γίνει γιατί όσο υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να συλλάβουν την έννοια του Έρωτα και να συλλάβουν το νόημα του Θείου Έρωτα τόσο θα εφελκύουν την ενέργεια της Ζωής στη γη συνειδητά. Γιατί αυτό το νόημα δεν μπορούν να το συλλάβουν όλα τα όντα αλλά σε κάθε επίπεδο συλλαμβάνουν ένα μέρος του νοήματος.

Το να μπορέσετε να συλλάβετε το πλήρες νόημα υποδηλώνει και την πλήρη ανάπτυξη του ουράνιου σώματος. Ως εκ τούτου υποδηλώνει το γεγονός ότι έχετε έρθει πια στον Ουράνιο Όλυμπο.

Αφήστε τα χέρια σας ελεύθερα.

Ότι κρατάτε αφήστε το να πέσει κάτω.

Δηλώστε την πρόθεσή σας να συμμετάσχετε ο καθένας / η καθεμιά σας προσωπικά σε μια τέτοια πράξη έρωτα Θεϊκού και αφήστε τη Θεά Αφροδίτη να σας οδηγήσει στο Θείο ζεύγος τον έρωτα του οποίου θα εννοήσετε / θα βιώσετε.

Αφήστε την Αθηνά Παλλάδα το νόημα που θα συλλάβετε να το τοποθετήσει στο πέπλο της, στο πέπλο της νοητικής εποπτείας.

Από εκείνο το σημείο και έπειτα θα αρχίσει η δράση και μια βαθιά αλλαγή στον τρόπο που εσείς αντιλαμβάνεστε και αντιδράτε στη γήινη εμπειρία σας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να σας αφήσω.

Έχετε τις ευλογίες όλων όσων βρισκόμαστε εδώ σήμερα.

Αφροδίτη, Ζευς, Παλλάδα Αθηνά.

Και έτσι είναι.

Ανώτερη επικοινωνία μέσω της Άννας Αποστολίδου

[Απομαγνητοφώνηση: Χριστίνα Δραγατάκη]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 8^η – 11.11.2017

«Ο Λωτός της Αφροδίτης»

[Προηγήθηκε ανάγνωση Ορφικών Ύμνων.]

Άννα: Σήμερα μου είπε ένα ωραίο ο Δίας και θέλω να το μοιραστώ. Σήμερα το μεσημέρι έκανα μια σύντομη σύνδεση και ήταν περίεργες οι ενέργειες -όχι άσχημες αλλά ήταν περίεργη η δόνηση. Είπα στον εαυτό μου, «πάλι θυμαπάτη... και... και...;». Τότε μου είπε ο Δίας **«Η πλάνη τελειώνει, εκεί που αρχίζει η αγάπη»**.

Ξεκινάμε...

.....

Φοράω τα καλά μου και έρχομαι. Αφροδίτη!

Περί πολλού με έχετε και κάνω χαρά μεγάλη γι' αυτό. Έρχομαι με τα πέπλα μου και στέκομαι στο κέντρο του κύκλου σας, πασιχαρής, χαμογελαστή... μειδιώωσα, όπως λέγαμε. Και αφού στέκομαι μπροστά σας, ζητώ για άλλη μια φορά να βάλετε το χέρι σας στη φωτιά. Θα βάζατε το χέρι σας στη φωτιά για μένα; «Εξαρτάται, ποια φωτιά εννοείς.», απαντάτε.

Σήμερα θέλω εσείς να μου απαντήσετε αυτήν την ερώτηση. Θα βάζατε το χέρι σας στη φωτιά για μένα; Γιατί. Όταν λέμε ότι «βάζω το χέρι μου στη φωτιά» για κάποιον, σημαίνει ότι είμαι απολύτως βέβαιος γι' αυτόν, ότι τον εμπιστεύομαι, είμαι απολύτως βέβαιος για κάτι. Εσείς; Απαντήστε αυτό το ερώτημα, μέχρι το τέλος της συνάντησης. Ο Δίας θα σας παραλάβει μετά από αυτήν την απάντηση. Θα πρέπει να απαντήσετε, πριν ξεκινήσει ο Κύκλος των Ολύμπιων Ιερέων αργότερα.

Σοβάρεψαν τα πράγματα, ε; Ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο σοβαρά και αστεία ταυτόχρονα. ποτέ δεν ήμουν εδώ, περισσότερο απ' ό,τι σήμερα και ποτέ δεν ήσασταν εσείς εδώ, καλύτερα απ' ό,τι σήμερα. Πράγματι, ακόμα και σ' εκείνες τις αρχαίες εποχές, που ξέρετε κάποιες/κάποιοι ότι ήσασταν ιερείς/ιέρειες θεών, σοφοί, μύστες, ανώτερα πνευματικά όντα!

Τι σας λέει αυτό; Σας αρέσει να σκέφτεστε τον εαυτό σας στο παρελθόν, σαν ανώτερα πνευματικά όντα. Μέσα σας πιστεύετε ότι ήσασταν καλύτεροι από σήμερα, ότι είχατε περισσότερες γνώσεις απ' ό,τι σήμερα και ποιότητες ακόμα καλύτερες. Αυτό τείνετε να πιστεύετε. Δεν το ομολογείτε στον εαυτό σας, ξέρετε ότι περάσατε μέσα από πολλές ενσαρκώσεις, ότι κάνατε πολλά -και καλά και κακά- αλλά, όταν σκέφτεστε τον εαυτό σας, προσπαθείτε να εφελκύσετε γνώσεις και πληροφορίες από μία εποχή που ξέρατε τα πάντα, που ήσασταν βαθιά στα Μυστήρια. Με τίποτα δεν σας περνάει από το μυαλό ότι, αν είναι μία εποχή που ξέρετε πολλά και είστε μέσα σε όλα, είναι τώρα, αυτή η εποχή!

«Ναι», θα πείτε, «μα θέλουμε να ανασύρουμε τις αρχαίες γνώσεις των

Μυστηρίων, των Ελευσίνιων, των Καβείριων, ένα σωρό Μυστηρίων. Και τότε ήμασταν εκεί και βλέπαμε, συμμετέχαμε. Συμμετείχαμε σε πραγματικό χρόνο. Θέλουμε να φέρουμε αυτή την εμπειρία εδώ.» Πόσες φορές αλήθεια, αγαπημένοι μου και αγαπημένες μου, δεν συμμετείχατε σε εμπειρίες ζωής, πόσες φορές, χωρίς να το πάρετε είδηση! Και χρειαζόταν πάντοτε να περάσει ένα χρονικό διάστημα για να το αφομοιώσετε, να το κατανοήσετε, να το προσεγγίσετε βαθύτερα.

Σε τούτη εδώ την ενσάρκωσή σας, πόσες εμπειρίες βιώσατε; Τι έχετε κρατήσει από αυτές; Έχετε μυηθεί σε αυτήν τη ζωή πολλές φορές και ας μην πρόκειται για μυήσεις μυστηριακές. Η μύησή σας στις γνώσεις της επιστήμης, είναι αληθινή. Είναι μύηση. «Και λοιπόν;» Τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει το Τώρα. Θέλω εδώ να σας τραβήξω, εδώ, στο Σήμερα, για να σας βάλω αυτή την αλήθεια, ότι εδώ, **σήμερα, είστε περισσότερο πλήρεις και ώριμοι από ποτέ άλλοτε. Σήμερα, τώρα, είστε στα καλύτερά σας. Έτσι είναι! Δεν σας ειρωνεύομαι! Και ευελπιστώ, αυτά τα καλύτερα που είστε, να τα δείξετε, να τα τιμήσετε και να τα εκφράσετε.**

Αφήστε με να καθίσω ανάμεσά σας, να απλώσω τα πέπλα μου και να σας αγκαλιάσω, να σας καλύψω με αυτά. Πέπλα διάφανα, χρωματιστά, απαλά, σας σκεπάζουν. Και ξάφνου σηκώνομαι και στέκομαι στο κέντρο και περιστρέφομαι, στροβιλίζομαι γρήγορα γύρω από τον εαυτό μου κι εσείς γίνεστε ένα με τα πέπλα μου, που στροβιλίζονται γύρω μου. Ένα γαϊτανάκι από πέπλα. Αφήστε τον εαυτό σας να γίνει ένα πέπλο πάνω μου. Επιτρέψτε το να συμβεί.

Σ' αυτό το χορό, σ' αυτόν το στροβιλισμό μου, καθώς τα πέπλα μου στροβιλίζονται κι αυτά γύρω μου και αναδεύονται στον αέρα, σχηματίζεται ένα λουλούδι, που κοιτάζει προς τα κάτω. Ένας ανάποδος λωτός... ή τουλίπα. Καθεμιά και καθένας σας ένα πέταλο. Και ο λωτός στροβιλίζεται. Δεν είναι ένας μαραμένος λωτός, είναι ένας ιδιότυπος λωτός, που θα παραμείνει σε ύπαρξη, όσο είσατε συνδεδεμένες/συνδεδεμένοι μαζί μου. Ένας λωτός που κοιτάζει προς τη γη.

Αφήστε το βλέμμα σας να πέσει στο έδαφος. Διαπιστώνετε ότι δεν είστε τόσο κοντά στη γη, τόσο κοντά στο χώμα αλλά βλέπετε τη Γη από ψηλά.

Σήμερα χρησιμοποιούμε την ομαδική καρδιά, με έναν τρόπο ιδιαίτερο, για να επιτύχουμε διαφορετικά αποτελέσματα. Και το αποτέλεσμα θα φανεί. Μη ξεχνάτε στιγμή, ότι είστε ένα από τα αιθέρια πέταλα του λωτού. Ενώσω στροβιλίζομαι, απολαμβάνετε τη θέα... τη θέα της Γαίας. Και καθώς ο στροβιλισμός συνεχίζεται και εσείς απλώνεστε και ο λωτός διευρύνεται, πλησιάζουμε τη Γη, που σαν ένα όμορφο, λαμπερό μαργαριτάρι, καλύπτεται από τον λωτό. Ο λωτός μας αγκαλιάζει τη Γαία και κλείνει γύρω της.

Σ' αυτό το σημείο, το προφανές γίνεται αντιληπτό. Είστε εσείς οι λειτουργοί της Αλημείας της Αφροδίτης, που καλύπτετε τη Γη και την αγκαλιάζετε, για να γίνει μια μεγάλη μετουσίωση. Αυτό είναι το προφανές.

Δεν σταματώ να στροβιλίζομαι κι εσείς δεν καταλαβαίνετε γιατί θα πρέπει να βρίσκεστε έτσι, κρεμασμένοι προς τα κάτω, με τα χέρια ανοιχτά, την αγκαλιά ανοιχτή, για να κρατάτε τη Γη. «Μήπως θα μπορούσαμε να αλλάξουμε θέση;» Δεν γίνεται τώρα. Περιμένετε.

Αμφισβήτηση.

Έρχεται η αμφισβήτηση... η μία μετά την άλλη. Πολλά αμφισβητείτε. Πάντοτε αμφισβητούσατε, πάντοτε. Μη ξεχνάτε όμως την απάντηση, που πρέπει να

δώσετε στο τέλος. Κρατήστε στα χέρια σας τη Γη και μείνετε έτσι για λίγο.

Εγώ εξακολουθώ να στροβιλίζομαι. Και καθώς στροβιλίζομαι, φλόγες ανάβουν και τα πέταλα του λωτού γίνονται φλόγες τεράστιες, που αναλώνουν τα πάντα. Αναλώνετε τη Γαία.

Πυρ.

Ουράνιο πυρ. Όπως λέτε, Αφροδίτη Ουρανία. Η Γαία πυρώνεται. Φλέγεται. Κατακαίγεται. Δεν μένει τίποτα όρθιο. Καίγονται τα πάντα κι εγώ χαμογελώ, πολύ γλυκά και περιμένω από εσάς να κάνετε το ίδιο, καθώς κατατρώτε τη Γαία με τις φλόγες που είστε. Γιατί αυτός είναι ο μόνος τρόπος: γαία πυρί μιχθήτω. Αφήστε τη Γαία που κρατάτε, να αναλωθεί στο πυρ της αγκαλιάς σας, μέσα στον πύρινο λωτό.

Κι αφήνοντας αρκετό χρόνο για να ολοκληρωθεί η καύσις, δείτε στο τέλος τι έχει απομείνει.

[Παύση 2']

Καίγονται τα πάντα.

[Παύση 2']

Ξεφύγετε από τους νοητικούς σας περιορισμούς. Δείτε τι πραγματικά μένει.

Καθώς όλα έχουν καεί και τίποτα δεν υπάρχει πια στο χώρο που καταλάμβανε η Γαία, **το μόνο που απέμεινε είναι ένας αετός να πετά, κάνοντας κύκλους στον αέρα.**

Κι αυτός ο αετός είναι που μένει πλέον στην αγκαλιά σας, καθώς τα πάντα αλλάζουν μέγεθος. Και οι φλόγες γίνονται πάλι πέταλα και τα πέταλα πέπλα και τα πέπλα εσείς, που είστε καθισμένες/καθισμένοι, στη θέση σας γύρω από τον κύκλο. **Όταν τα πάντα καούν, μένει η αιτία. Μένει το Πνεύμα, που ήθελε κάπου να σταθεί.**

Μία μεγάλη μεταστοιχείωση λαμβάνει χώρα. Καίγονται πολλά... κατακαίγονται. Εσείς το μόνο που επιθυμείτε, είναι φως. Όσο περισσότερα κάψετε, τόσο περισσότερο φως θα έχετε. Μέχρι να καούν τα πάντα και να εξαντληθεί και το ίδιο το φως. Τότε θα δείτε τον αετό. Που όταν δεν έχει έναν βράχο ή ένα κλαδί για να σταθεί, κάθεσαι κοντά μου, στη δική μου αγκαλιά. **Αυτός ο ιερός αετός, είναι το δώρο μου γι' απόψε** κι αυτό που προμηνά, θαυμάσιο!

Αφήστε τα πάντα να καούν. Τα πάντα!

Το Θείο Πυρ φτάνει σε ύψη και βάθη δυσθεώρητα. Απλώνεται σε όλες τις διαστάσεις. Μπορείτε να το επικαλεστείτε παντού, να το εφελκύσετε και να το κατευθύνετε, σε όποια κατεύθυνση επιθυμείτε, για να αναλώσει, να μεταστοιχειώσει, τα πάντα. Αλλά αυτό θα το κάνετε, με τον τρόπο που σας έδειξα. Γιατί **εσείς είστε τα ακροδάκτυλά μου, είστε τα πέπλα μου και η αγκαλιά μου, μέσα στην οποία τα πάντα καίγονται. Συλλογικά, ομαδικά, κάψτε, αναλώστε, μεταστοιχειώστε' μέχρι να φτάσετε στην αιτία, που είναι πάντοτε ο αετός.**

Ας έρθουμε στον ομαδικό άξονα τώρα, στο κέντρο του κύκλου. Σ' αυτόν στέκομαι. Και ο αετός στέκεται στο ύψος της καρδιάς. Στη βάση και γύρω μου, φλόγες. Κι εσείς, παιδιά του Δία και της Αλκμήνης... χμ... ήρθε η ώρα να επιχειρήσετε το ακατόρθωτο.

Ο αετός είναι ένα ζώο τοτέμ, που συμβολίζει την καθαρότητα του Πνεύματος. Για

εσάς όμως, συμβολίζει πολλά ακόμα. **Κατακαίοντας, ημερώνετε. Ημερεύετε τα πάθη. Απαλλάσσετε από τις ορμές, από τα κατώτερες προσδοκίες σας. Εξαγνίζετε. Κατακαίγοντας, ανορθώνετε στο επίπεδο του αετού.**

Πάμε για άλλη μια φορά. Θα επαναλάβετε τη διαδικασία με την καθοδήγησή μου αλλά, αυτή τη φορά, ο λωτός, ο πύρινος λωτός, αντί της Γαίας θα αγκαλιάσει μία κατάσταση, που εσείς θέλετε να καθαρίσετε.

Στέκομαι στο κέντρο του κύκλου και απλώνω τα πέπλα μου επάνω σας. Πέπλα ρόδινα, γαλάζια, λιλά, διάφανα, στραφταλίζουν. Είναι απαλά πάνω σας, σας τυλίγουν. Κι εγώ αρχίζω να στροβιλίζομαι με ταχύτητα, παρασέρνοντάς σας. μέσα στο στροβιλισμό, γίνεστε ένα με τα πέπλα. Ο καθένας και η καθεμία ένα πέπλο. Σχηματίζουμε έναν όμορφο, ανάποδο λωτό. Και καθώς ανεβαίνει η θερμοκρασία, τα πέταλα πυρώνονται, τα πέπλα πυρώνονται, γίνονται φλόγες, ο λωτός γίνεται πύρινος. Απλώνετε τα φλόγινα χέρια σας και αγκαλιάζετε μία πραγματικότητα, που βρίσκεται κάτω. Και τώρα μπορείτε να τοποθετήσετε εκεί, την πραγματικότητα που εσείς, ατομικά ο καθένας και η καθεμία, θα θέλατε να κατακαύσετε. Όλοι για έναν και ένας για όλους!

ΠΥΡ!

[Παύση 2']

Αφήστε τα να καούν, καθώς όλες/όλοι αγκαλιάζετε την πραγματικότητα στο κέντρο, με τα φλόγινα χέρια, στη φλόγινη αγκαλιά του λωτού. Αβίαστα παρακολουθήστε την καύση. Πάρτε λίγα λεπτά γι' αυτό. Μην βιάσετε τη διαδικασία.

[Παύση 3']

Κάψτε τα πάντα. Ακόμα και όταν η πραγματικότητα κατακαεί και μείνει ένα σύμβολο, κάψτε το κι αυτό. Ξανά και ξανά και ξανά, μέχρι το απόσταγμα να είναι ο αετός. Μέχρι αυτό που θα αναδυθεί από την τελευταία καύση, να είναι ο αετός. Όταν ο αετός έρθει να κουρνιάσει στην αγκαλιά μου, η διαδικασία έχει ολοκληρωθεί.

[Παύση 2']

Σ' αυτό το σημείο ολοκληρώνεται η δική μας συνάντηση. Πάρτε χρόνο, για να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας, απαντώντας και στο ερώτημα που τέθηκε.

Η Ουράνια Αφροδίτη.

[Ακολούθησε συζήτηση και μοίρασμα εμπειριών]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Η Αλημεία της Αφροδίτης

Συνάντηση 9^η – 09.12.2017

«Περί Θηλυκής και Αρσενικής Αρχής»

[Προηγήθηκε ανάγνωση Ορφικών Ύμνων.]

Άννα: Ας πάρουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

.....

Ένας κύκλος κλείνει, ένας άλλος ανοίγει. Δεχτήκατε πολλές ενέργειες από εμένα, αγαπημένες. Ενέργειες που σας έφεραν κοντά στη βάση της ύπαρξής σας. Σας έκαναν να έρθετε κοντύτερα σε επαφή με τη Θηλυκή σας φύση. Ενέργειες που ξεσήκωσαν μέσα σας κάποια πάθη, και πιστεύω ότι καταφέρατε να βγείτε αλώβητες από την πυρά μου. Ο κύκλος μας κλείνει. Θα συνεχίσω να είμαι μαζί σας, καθώς εργαζόμαστε στο κύκλο της Ολυμπιάδας και του Αλέξανδρου, με τα Καβείρια Μυστήρια. Συνεπώς, η παρουσία μου είναι και θα είναι διαρκής. Κωφεύετε μερικές φορές. Σας μιλώ και εσείς κάνετε πίσω. Φοβάστε. Παίζετε με τη φωτιά και καίτε τα ακροδάκτυλά σας μερικές φορές και τρομάζετε. Σας αρέσει η φωτιά και θέλετε να παίζετε με τη φωτιά αλλά φοβόσαστε τη φωτιά.

Η Θήλεια Αρχή είναι η βάση του σύμπαντος. Δεν είμαι εγώ η Αφροδίτη η Πάνδημη -τουλάχιστον δεν είμαι μόνο αυτή. Είμαι η Αφροδίτη. Είμαι αυτή που αναδύεται από τα βάθη της θάλασσας, από το σπέρμα του Ουρανού. Είμαι εκείνη που αναδύεται από το συναίσθημα, που όμως έχει θείες ρίζες. Και είναι αυτό που θα ήθελα να καταλάβετε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, όταν τρομάζετε μπροστά στα συναισθήματά σας, μπροστά στον έρωτα, τον πόθο, την αγάπη, που μπορεί να βιώνετε.

Τρομάζετε, γιατί αυτά πολύ συχνά οδηγούν σε πόνο. Αργά ή γρήγορα, οδηγούν σε διαταραχή της συνείδησης. Φοβόσαστε ότι σας οδηγούν σε μια στρεβλωμένη εικόνα της πραγματικότητας, παρόλα αυτά διαρκώς επιδιώκετε τον έρωτα, με τη μία ή την άλλη μορφή· τον ανθρώπινο ή τον θεϊκό έρωτα. Και πονάτε. Ο πόνος είναι βαθύς. Είστε έξυπνες και μπορείτε να τα βγάλετε πέρα. Μπορείτε να κάνετε πέτρα την καρδιά, να κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε, ότι δεν τρέχει τίποτα, ότι όλα είναι εντάξει, η ζωή συνεχίζεται αλλά μέσα σας μένει το εντύπωμα του πόνου. Και αυτό караδοкеί να έρθει στην επιφάνεια οποιαδήποτε στιγμή -και συνήθως έρχεται στην επιφάνεια, τη στιγμή που το θέλετε λιγότερο. Και δώσ' του να δουλεύετε και πάλι με τον εαυτό σας. αλλά κάθε φορά που κοιτάζετε προς τα κάτω, προς τη Γη και αποκτά για εσάς ενδιαφέρον η απλή, γήινη πραγματικότητα, τα απλά, γήινα πάθη των ανθρώπων, που είναι θεϊκά στη ρίζα τους, νιώθετε να ξεσηκώνονται κίνδυνοι. Βιώνετε τα πάθη, στην ουσία φέρνοντας στην επιφάνεια Θείο δυναμικό. Και όταν εμφανιστεί μπροστά σας πάλι το στοιχείο του πόνου, κόβετε τις ρίζες για άλλη μια φορά. Για άλλη μια φορά κάνετε πέτρα την καρδιά σας, για άλλη μια φορά κάνετε ότι δεν συμβαίνει τίποτα, λέτε «η ζωή συνεχίζεται» και

προχωράτε.

Και όμως, όλο αυτό είναι ένα θείο δώρο. Ο πόνος αυτός είναι λυτρωτικός. Ποιος θέλει τον πόνο; Γιατί να θέλετε τον πόνο -φυσικό ή ψυχικό πόνο; Και όμως, είναι λυτρωτικός. Γιατί αυτός δείχνει μια ανισορροπία. Έτσι και **ο συναισθηματικός πόνος που μπορεί να βιώνετε, δείχνει ότι έχετε ξεπεράσει τα όρια**. Ότι ναι μεν είστε σε επαφή με τη Θηλυκή σας φύση αλλά κάτι δεν κάνετε καλά. Μπορεί να δίνετε περισσότερα απ' όσα θα έπρεπε. Μπορεί η Θηλυκή σας φύση να έγινε για σας το σκαλοπάτι, το κατώφλι, για να περάσετε στη σύνδεση με το Αρσενικό αλλά το πατήσατε το σκαλοπάτι. Το περάσατε και αμέσως ξεχάσατε και πάλι, ότι αυτή η Θηλυκή φύση χρειάζεται ικανοποίηση. Ότι δεν είναι εκεί για να υπηρετεί το Αρσενικό αλλά για να ικανοποιείται επίσης. Δεν είναι εκεί μόνο για να ικανοποιεί αλλά και για να ικανοποιείται. Και η Θηλυκή φύση δεν σχετίζεται μόνο με τον έρωτα.

Έτσι έρχεται ο πόνος και δείχνει ότι κάνετε μία υπέρβαση ορίων, που είναι εις βάρος σας· ή μπορεί να έρθει σαν αποτέλεσμα του γεγονότος, ότι απλώς έχει ολοκληρωθεί ένας κύκλος, όχι μόνο για εσάς ως γήινες οντότητες αλλά και για τη Θηλυκή φύση, που εκφράζεται μέσα από εσάς. Και ότι αυτός ο κύκλος πρέπει να κλείσει, για να βρείτε ικανοποίηση, για να ικανοποιηθεί η Θηλυκή σας φύση, με άλλο τρόπο.

Πολλές φορές, λέτε ότι για τον πόνο, τον φυσικό και συναισθηματικό πόνο που μπορεί να βιώνετε, μπορεί να ευθύνονται γεγονότα του μακρινού παρελθόντος, άλλων ενσαρκώσεων. Το αναγνωρίζετε και βρίσκετε μια παρηγοριά στη σκέψη ότι ο πόνος μπορεί να είναι εξισορρόπηση παλαιών καρμικών καταστάσεων. **Στη δική σας περίπτωση, δεν είναι έτσι. Είστε σε ένα σημείο, στο οποίο θα πρέπει να συνειδητοποιήσετε, ότι η βασική δουλειά με τα παλιά εντυπώματα έχει γίνει και να αρχίσετε να αντιμετωπίζετε οποιονδήποτε τέτοιο πόνο, σαν ένα γεγονός που υποδηλώνει, ότι Τώρα χρειάζεται μία αλλαγή**. Ότι Τώρα υπερβήκατε τα όρια και γι' αυτό η Θηλυκή σας φύση υποφέρει. Όταν πονάτε, μπορεί να πονάει ο εγωισμός σας αλλά δεν είναι μόνο αυτός. Είναι η Θηλυκή σας φύση που υποφέρει.

Αυτήν την εξισορρόπηση τη δουλέψαμε μαζί, με πολλαπλούς τρόπους. Θα ήταν υπερβολή... θα ήταν λάθος να πως ότι κάναμε όσα μπορούσαμε να κάνουμε μαζί αλλά κάναμε αρκετά μέσα σ' αυτούς τους λίγους μήνες. Πλέον καλείστε να δουλέψετε με τη φωτιά των Καβείριων. Η ενεργοποίηση που έγινε σε εσάς στην αρχή του κύκλου, έχει ολοκληρωθεί. Θα δείτε, όσες δεν είδατε ακόμα, να συμβαίνουν πολλά πράγματα σε σχέση με τη Θηλυκή σας όψη. Κάθε φορά που θα μπαίνετε και θα εργάζεστε με το υλικό αυτού του κύκλου, θα συμβαίνει μέσα σας μια αλλαγή. Μια αλλαγή που μπορεί να σας τρομάζει αλλά η οποία τελικά θα αποδεικνύεται μεγάλης εμβέλειας αλλαγή, πολύ βαθιά αλλαγή και μια αλλαγή, που σας κάνει να συνειδητοποιείτε και να απελευθερώνεστε.

Σ' ένα μήνα περίπου από σήμερα θα ξεκινήσει ένας άλλος κύκλος και σ' αυτόν θα είμαστε πάλι μαζί -όχι μόνο εσείς κι εγώ αλλά θα είμαι παρούσα. Μέχρι τότε, μπορείτε να στραφείτε στην αντίθετη πλευρά, στις ενέργειες της Αρσενικής σας φύσης. Είναι ένα απαραίτητο διάλειμμα, προκειμένου να φροντίσετε λίγο εκείνη την πλευρά, εκείνη τη όψη μέσα σας και να τη φροντίσετε με αγάπη.

Δεν έχετε ξεπεράσει το φόβο σας για μένα. Δεν έχετε ξεπεράσει το

φόβο σας για την ένωση του Θηλυκού και του Αρσενικού και είναι αναμενόμενο και το θεωρούμε φυσικό αυτό, καθώς για εσάς, η σχέση Αρσενικού και Θηλυκού, η μεταξύ τους σχέση, αποτυπώνεται και καθρεφτίζεται μέσα και πάνω στις σχέσεις των δύο φύλων, σε όλο το ανθρώπινο και ζωικό βασίλειο.

Και αυτές οι σχέσεις, στην πλειονότητά τους είναι διαταραγμένες -στο ανθρώπινο βασίλειο οι σχέσεις είναι διαταραγμένες ιδιαίτερα. Κουβαλάτε αυτή την πίκρα. Κουβαλάτε αυτά τα εντυπώματα, που ακόμα και αν εσείς οι ίδιες δεν τα βιώνετε προσωπικά, υπάρχουν εκεί για να σας θυμίζουν την ύπαρξή τους και να σας δημιουργούν πολλές αμφιβολίες. Και όμως, ξέρετε, δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος... **αν θέλει ένας άνθρωπος να βιώσει πλήρως, στην πληρότητά της τη σχέση Θηλυκού και Αρσενικού, δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος από το να μπει σε αυτήν τη σχέση με την αθωότητα των πρωτόπλαστων.**

Μπορεί οι πρωτόπλαστοι.... Εντάξει, είναι ένας μύθος που προέρχεται από ένα διαφορετικό σύστημα αλλά είναι ένας μύθος. Μπορεί λοιπόν σε αυτόν τον μύθο οι πρωτόπλαστοι να τιμωρούνται, τελικά αλλά μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν όλα τέλεια, ήταν όλα παραδεισένια. Βέβαια, η ιστορία των πρωτοπλάστων αναφέρεται ιδιαίτερα στο θέμα της γνώσης αλλά τι σημαίνει γνώση; Είναι η πληροφορία γνώση; Διασκεδάζω χρησιμοποιώντας κάποιες διδασκαλίες από άλλες κατευθύνσεις, από άλλους τόπους... γράφουν εκείνα τα βιβλία «ο τάδε γνώρισε τη γυναίκα του» κι εννοούν ότι ενώθηκε μαζί της. Και μου αρέσει ιδιαίτερα αυτή η περιγραφή, διότι **η Γνώση είναι Ένωση. Δεν μπορείς να γνωρίσεις κάτι πλήρως, αν δεν ενωθείς μαζί του.** Σαφώς λοιπόν η γνώση, για την οποία τιμωρήθηκαν εκείνοι οι καημένοι οι πρωτόπλαστοι, αφορούσε την ένωση σε όλα τα επίπεδα. Γιατί το Δέντρο της Γνώσης από το οποίο έφαγαν, αφορούσε τη γνώση του καλού και του κακού, σε όλο το σύμπαν. Άρα έγιναν ένα με το καλό και έγιναν ένα με το κακό και έγιναν ένα μεταξύ τους. Έγιναν ένα με τα πάντα.

Και βέβαια ήταν ο όφις -ο πύρινος όφις-, που τους οδήγησε σε αυτή την ένωση με τη Γνώση. Δεν υπάρχει, όπως είπα, καλύτερος τρόπος να γνωρίσεις από το να ενωθείς. Και δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να βυθομετρήσετε το δυναμικό της Αρμονίας ανάμεσα σε μία σχέση θηλυκού και Αρσενικού, από το να γίνετε ένα, με την αθωότητα των πρωτοπλάστων, μπαίνοντας δηλαδή και βιώνοντας τη σχέση Θηλυκού/Αρσενικού, άνευ όρων.

Εγώ είμαι κακιά πολλές φορές. Οδηγώ τους ανθρώπους... οδηγώ τους ανθρώπους να βιώσουν συναισθήματα, από τα οποία θα ήθελαν να μείνουν μακριά. Θεωρούν ότι τους παραμυθιάζω, θεωρούν ότι τους παρασέρνω. Αλλά πού θα πηγαίνατε χωρίς αυτά τα βιώματα; **Μη ξεχνάτε ότι η Αφροδίτη γεννιέται από τα βάθη του ωκεανού, από θείο σπέρμα, Ουράνιο.** Προσπαθείτε να μένετε ασφαλείς. Τι σημαίνει αυτό; **Τι σημαίνει «ασφάλεια» σε μία σχέση;** Να έχεις ψωμί να φας, ρούχα να ντυθείς, χρήματα; Να έχεις ένα επίπεδο ζωής; Ή να νιώθεις ασφαλής συναισθηματικά; Όπα! Πού είναι η αθωότητα των πρωτοπλάστων -που, παρεμπιπτόντως, και αυτοί στην κόλαση κατέληξαν. Ο παράδεισός τους έγινε κόλαση μετά την ένωση, ε;

Δεν θα έπρεπε να σας τρομάζω με τέτοια παραδείγματα. Παρόλα αυτά, αυτή είναι η ζωή. Αν υπάρχουν άνθρωποι, αν υπάρχουν εσείς σήμερα, είναι επειδή κάποιοι πριν από εσάς, αποφάσισαν με τον α ή β τρόπο να ενωθούν και το

έκαναν επιτυχημένα ή αποτυχημένα. Το γεγονός της ύπαρξής σας δείχνει ότι ήταν επιτυχημένη η ένωση, ωστόσο σε άλλα επίπεδα, προφανώς οι σχέσεις δεν είναι εύκολο να ευδοκιμήσουν, να ισορροπήσουν. **Είστε αποτέλεσμα ένωσης. Αποτέλεσμα της απόφασης δύο ανθρώπων να ξεπεράσουν, λίγο, τα όριά τους. Τι θα συνέβαινε, αν τα είχαν ξεπεράσει ολότελα; Θα ήταν τα πράγματα καλύτερα ή χειρότερα; Δεν μπορείτε να το κρίνετε, η πραγματικότητά τους ήταν πολύ διαφορετική από τη δική σας. Εσείς όμως;**

«Μα, εμείς είμαστε γυναίκες κάποιας ηλικίας», θα σκεφτούν κάποιες «και δεν μας ενδιαφέρει το θέμα». Πάντα σας ενδιαφέρει το θέμα! Πάντα! Και ιδιαίτερα σας ενδιαφέρει, γιατί δεν μιλώ μόνο για τη φυσική ένωση δύο ανθρώπων αλλά και για την ένωση δύο Αρχών. Και για να διευκολύνω την κατανόηση, ας τραβήξω την προσοχή σας στην ένωση της Θηλυκής και της Αρσενικής αρχής μέσα σας. **Η γήινη εμπειρία σας είναι αποτέλεσμα αυτής της ένωσης. Όχι απλώς της ένωσης που συνέβη κάποτε, του πατέρα σας με τη μητέρα σας αλλά της ένωσης που συμβαίνει κάθε στιγμή μέσα σας. Είναι μια διαρκής ένωση, στο διηνεκές! Εκείνος ή εκείνη που μένει στην πραγματικότητα της μίας Αρχής, δεν μπορεί να επιτύχει πλήρως την ένωση· πρέπει να μετέχει και στη ουσία της άλλης.** Σε μία φυσική σχέση, αυτό κάνετε με τη σεξουαλική πράξη, τη γενετήσια πράξη.

Όταν πρόκειται για τον εαυτό σας, οι δυναμικές που αναπτύσσονται είναι επίσης ισχυρές. Και όταν εσείς εστιάζετε μονόπλευρά στη μία ή την άλλη Αρχή και την εκφράζεται κατά κύριο λόγο, δεν βρίσκεστε σε ένωση. Η πραγματικότητά σας δεν είναι αποτέλεσμα της ένωσης των δύο αλλά ενός μονότονου, διαρκούς μονολόγου της μίας πλευράς.

Και όλα αυτά τα είπα, για να σας εξηγήσω, γιατί είναι σημαντικό να πάρετε λίγο χρόνο, να συνδεθείτε με την Αρσενική Αρχή μέσα σας, που διαμαρτύρεται επίσης. Γιατί η Αρσενική Αρχή σηκώνει μεγάλο βάρος ευθύνης. **Όταν οι άνθρωποι επιλέγουν να εκφράσουν την Αρσενική Αρχή κατά κόρον, την εξαντλούν. Δεν φτάνει το γεγονός ότι η Θηλυκή Αρχή στερείται ενέργειας και έκφρασης αλλά επίσης η Αρσενική Αρχή εξαντλείται σε ένα μονόλογο, ο οποίος είναι ολωσδιόλου μη παραγωγικός, επί της ουσίας. Γιατί είναι μονόλογος, δεν είναι διαλεκτική.**

Σηκώνει μεγάλο βάρος η Αρσενική πλευρά σας και χρειάζεται τη στοργή και τη φροντίδα της Θηλυκής πλευράς σας, για να εκφραστεί ισορροπημένα επίσης. Εσείς συχνά σκέφτεστε μέσα σας, ότι θα ήταν πολύ όμορφο να βρισκόσασταν σε μία ιδανική σχέση, ισορροπημένη σχέση, όπου υπάρχει αγάπη, ανάπτυξη, χαρά... πικραίνεστε όταν δεν πραγματοποιείται αυτή η κρυφή σας ελπίδα. Ωστόσο, τι κάνετε για την εσωτερική σχέση αυτών των δύο αρχών μέσα σας; μήπως την έχετε παραβλέψει επίσης; Μήπως είναι αυτός ένας βασικός λόγος, για τον οποίο δεν μπορείτε να βιώσετε μία ισορροπημένη σχέση εξωτερικά; Μήπως τα πράγματα θα διαφοροποιούνταν σε ένα βαθμό, μικρό ή μεγάλο, αν η γυναίκα μέσα σας φρόντιζε και τιμούσε τον άντρα μέσα σας; αναγνώριζε και τιμούσε και φρόντιζε την Αρσενική της πλευρά; Δεν αντιμάχονται ο ένας τον άλλον οι θεοί. Στον Όλυμπο υπάρχει ειρήνη. Αλλά αρέσκονται να βάζουν τους ανθρώπους σε μπελάδες. Πολύ απλά, γιατί εκεί υπάρχει ανισορροπία. Δεν είναι ότι οι θεοί θέλουν να σας παιδεύουνε αλλά είναι η έκφρασή σας ανισόρροπη. Δεν κατανοείτε. Και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι θείες ροές να αντιμάχονται η μία την άλλη, φαινομενικά. Ίδιον εκείνων που βρίσκονται στα

Ολύμπια πεδία, είναι η Αρμονία. Και για την αρμονία αυτή της σχέσης της Θηλυκής και της Αρσενικής αρχής μέσα σας, ήρθε η ώρα να δουλέψετε συνειδητά. Οι αλλαγές που γίνονται αυτό το διάστημα, σας καθαρίζουν και σας οδηγούν προς αυτή την κατεύθυνση, της Αρμονίας.

Την επόμενη φορά που θα ξαναβρεθούμε, στο νέο κύκλο, η Αρμονία θα αναδειχτεί σε προτεραιότητα και θα δείτε ότι θα μας απασχολήσει αρκετά και θα είστε κι εσείς σε θέση να κατανοείτε βαθύτερα την έννοια της Αρμονίας, όχι μόνο βάσει των όσων λέμε σήμερα αλλά και βάσει άλλων στοιχείων που θα σας δοθούν.

Η σημερινή μας συνάντηση ήταν μόνο για γυναίκες; Θα μπορούσατε να το πείτε αυτό αλλά ισχύουν ακριβώς τα ίδια και για τους άντρες. Μόνο που εκεί χρειάζεται να αλλάξουν τα πρόσημα.

Δέχομαι ερωτήσεις.

.....

[Ακολούθησε συζήτηση]

Ερώτηση: Έχει σχέση η Σοφία με την αρσενική πλευρά και η Αγάπη με τη θηλυκή πλευρά; Δεν έχει σχέση η ερώτηση με τη Θεοσοφία.

Άννα: ...Εγώ θα το πω... Δεν μου ταιριάζει εμένα αλλά θα το πω:

«Η Αγάπη», λέει, «είναι αρσενικό, η Σοφία είναι Θηλυκό και η Δύναμη στη μέση.»

Εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω. Ίσως έχει την έννοια αυτού που λέμε «η αγάπη του Πατέρα»... αλλά είναι άλλο αυτό.

Μέλος: Στη Θεοσοφία λένε ότι η ανώτερη όψη της Αγάπης γειώνεται από την 1^η Ακτίνα. Μπορεί να ακούγεται αλλά... Γιατί είναι η όψη της θυσίας. Και στα βιβλία της Μπέιλι, έχω βρει αυτό: η ανώτερη όψη της αγάπης, που έχει να κάνει με το συναίσθημα και στους μύστες, δηλαδή σε γήινο επίπεδο εκφράζεται σαν θυσία, έχει να κάνει με την πρώτη ακτίνα, άρα με την Αρσενική Αρχή θα λέγαμε. Και την ίδια άποψη με αυτή που λες τώρα, την έχω συναντήσει και στην Εσωτερική Αστρολογία, όταν μιλάνε για τον Λέοντα. Ότι λέει, ο Λέοντας, στην ανώτερη όψη του ζωδίου -γιατί ξέρουμε ότι τα ζώδια έχουν και κατώτερη όψη- είναι εκείνος που ξέρει να αγαπά. Και να αγαπά πολύ αληθινά και να θυσιάζεται. Την αγάπη την έχει ο Λέων και μοιάζει με αυτό, με την πρώτη ακτίνα. Ο πρωτακτινικός άνθρωπος ξέρει να αγαπά.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)